

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B****ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 207/2009**

z dnia 26 lutego 2009 r.

w sprawie ► **M1** znaku towarowego Unii Europejskiej ◀

(Wersja ujednolicona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2424 z dnia 16 grudnia 2015 r.	L 341	21	24.12.2015

zmienione przez:

► <u>A1</u>	Traktat o przystąpieniu Chorwacji (2012)	L 112	21	24.4.2012
--------------------	--	-------	----	-----------

sprostowane przez:

- **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 71 z 16.3.2016, s. 322 (2015/2424)
- **C2** Sprostowanie, Dz.U. L 79 z 30.3.2016, s. 44 (207/2009)
- **C3** Sprostowanie, Dz.U. L 261 z 28.9.2016, s. 10 (207/2009)
- **C4** Sprostowanie, Dz.U. L 261 z 28.9.2016, s. 10 (2015/2424)
- **C5** Sprostowanie, Dz.U. L 267 z 30.9.2016, s. 1 (2015/2424)
- **C6** Sprostowanie, Dz.U. L 37 z 14.2.2017, s. 28 (2015/2424)

▼ B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 207/2009
z dnia 26 lutego 2009 r.
w sprawie ► M1 znaku towarowego Unii Europejskiej ◄
(Wersja ujednolicona)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE*Artykuł 1*▼ M1**Unijny znak towarowy**▼ B

1. Znaki towarowe dla towarów lub usług, zarejestrowane na warunkach i w sposób przewidziany w niniejszym rozporządzeniu, zwane są dalej ► M1 „znakami towarowymi Unii Europejskiej” („unijnymi znakami towarowymi”) ◄.

2. ► M1 Unijny znak towarowy ◄ ma charakter jednolity. ► C2 Wywołuje on ten sam skutek w całej ► M1 Unii ◄: może on być zarejestrowany, zbyty, być przedmiotem zrzeczenia się lub decyzji w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia praw właściciela znaku lub unieważnienia znaku, a jego używanie może być zakazane jedynie w odniesieniu do całej ► M1 Unii ◄ ◄. Zasadę tę stosuje się, jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

▼ M1*Artykuł 2***Urząd**

1. Ustanawia się Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (zwany dalej „Urzędem”).

2. Wszystkie odesłania do Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w prawie Unii traktuje się jako odesłania do Urzędu.

▼ B*Artykuł 3***Zdolność do czynności prawnych**

Do celów wykonania niniejszego rozporządzenia spółki i inne podmioty prawne są uznawane za osoby prawne, jeżeli na mocy przepisów je regulujących posiadają zdolność w swoim własnym imieniu do nabywania praw i obowiązków wszelkiego rodzaju, do zawierania umów lub dokonywania innych czynności prawnych oraz do pozywania i bycia pozywanym.

▼ B

TYTUŁ II

PRAWO ODNOSZĄCE SIĘ DO ZNAKÓW TOWAROWYCH

SEKCJA 1

*Definicja i uzyskanie ► M1 unijnego znaku towarowego ◄**Artykuł 4***Oznaczenia, które może zawierać ► M1 unijny znak towarowy ◄**

► M1 Unijny znak towarowy ◄ może składać się z jakiegokolwiek oznaczenia, które można przedstawić w formie graficznej, w szczególności z wyrazów, łącznie z nazwiskami, rysunków, liter, cyfr, kształtu towarów lub ich opakowań, pod warunkiem że oznaczenia takie umożliwiają odróżnianie towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw.

*Artykuł 5***Osoby, które mogą być właścicielami ► M1 unijnych znaków towarowych ◄**

Właścicielem ► M1 unijnego znaku towarowego ◄ może być każda osoba fizyczna lub prawna, łącznie z podmiotami prawa publicznego.

*Artykuł 6***Sposób uzyskiwania ► M1 unijnego znaku towarowego ◄**

► M1 Unijny znak towarowy ◄ uzyskuje się poprzez rejestrację.

*Artykuł 7***Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji**

1. Nie są rejestrowane:
 - a) znaki towarowe, które nie spełniają wymagań art. 4;
 - b) znaki towarowe, które pozbawione są jakiegokolwiek odróżniającego charakteru;
 - c) znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług;
 - d) znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek, które weszły do języka potocznego lub są zwyczajowo używane w uczciwych i utrwalonych praktykach handlowych;

▼ M1

- e) oznaczenia, które składają się wyłącznie z:
 - (i) kształtu lub innej właściwości, wynikających z charakteru samych towarów;
 - (ii) kształtu towarów lub innej ich właściwości, niezbędnych do uzyskania efektu technicznego;

▼ M1

- (iii) kształtu lub innej właściwości, zwiększających znacznie wartość towarów;

▼ B

- f) znaki towarowe, które są sprzeczne z porządkiem publicznym lub z dobrymi obyczajami;
- g) znaki towarowe, które ze względu na swój charakter mogą wprowadzać w błąd opinię publiczną, na przykład co do charakteru, jakości lub pochodzenia geograficznego towarów lub usługi;
- h) znaki towarowe, na które właściwe władze nie wydały zezwolenia, których odmowa rejestracji następuje na mocy art. 6b konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, zwanej dalej „konwencją paryską”;
- i) znaki towarowe, które zawierają odznaki, godła lub herby, inne niż określone w art. 6b konwencji paryskiej i które są przedmiotem szczególnego interesu publicznego, chyba że na ich rejestrację uzyskano zezwolenie właściwych władz;

▼ M1

- j) znaki towarowe, które są wyłączone z rejestracji na podstawie przepisów prawa Unii lub prawa krajowego, lub umów międzynarodowych, których Unia lub dane państwo członkowskie jest stroną, przewidujących ochronę nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych;
- k) znaki towarowe, które są wyłączone z rejestracji na podstawie przepisów prawa Unii lub umów międzynarodowych, których Unia jest stroną, przewidujących ochronę określeń tradycyjnych wina;
- l) znaki towarowe, które są wyłączone z rejestracji na podstawie przepisów prawa Unii lub umów międzynarodowych, których Unia jest stroną, przewidujących ochronę gwarantowanych tradycyjnych specjalności;
- m) znaki towarowe, które składają się z lub odtwarzają w swoich zasadniczych elementach wcześniejszą nazwę odmiany roślin zarejestrowaną na podstawie przepisów prawa Unii lub prawa krajowego, lub umów międzynarodowych, których Unia lub dane państwo członkowskie jest stroną, przewidujących ochronę praw do odmian roślin i które odnoszą się do odmian roślin tego samego gatunku lub gatunków ściśle spokrewnionych.

▼ B

2. Ustęp 1 stosuje się bez względu na fakt, że podstawy odmowy rejestracji istnieją tylko w części ► **M1** Unii ◀.
3. Ustęp 1 lit. b), c) i d) nie ma zastosowania, jeżeli w następstwie używania znak towarowy uzyskał charakter odróżniający w odniesieniu do towarów lub usług, dla których występuje się o rejestrację.

*Artykuł 8***Względne podstawy odmowy rejestracji**

1. W wyniku sprzeciwu właściciela wcześniejszego znaku towarowego, zgłoszonego znaku towarowego nie rejestruje się, jeżeli:
 - a) jest on identyczny z wcześniejszym znakiem towarowym, a towary lub usługi, dla których wnioskuje się o rejestrację, są identyczne z towarami lub usługami, dla których wcześniejszy znak towarowy jest chroniony;

▼B

b) z powodu identyczności lub podobieństwa do wcześniejszego znaku towarowego, identyczności lub podobieństwa towarów lub usług istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd opinii publicznej na terytorium, na którym wcześniejszy znak towarowy jest chroniony; prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd obejmuje również prawdopodobieństwo skojarzenia z wcześniejszym znakiem towarowym.

2. Do celów ust. 1 „wcześniejsze znaki towarowe” oznaczają:

a) znaki towarowe następujących rodzajów, w odniesieniu do których data złożenia wniosku o rejestrację jest wcześniejsza od daty wniosku o rejestrację ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄, biorąc pod uwagę, w odpowiednim przypadku, prawo pierwszeństwa w odniesieniu do tych znaków towarowych:

(i) ►**M1** unijne znaki towarowe ◄;

(ii) znaki towarowe zarejestrowane w państwie członkowskim lub, w przypadku Belgii, Niemczech lub Luksemburga, w Urzędzie Własności Intelektualnej Państw Beneluksu;

(iii) znaki towarowe rejestrowane na mocy międzynarodowych uzgodnień obowiązujących w państwie członkowskim;

(iv) znaki towarowe zarejestrowane na mocy międzynarodowych porozumień będących w mocy w ►**M1** Unii ◄;

b) zgłoszenia znaków towarowych określone w lit. a), z zastrzeżeniem ich rejestracji;

c) znaki towarowe, które w dniu dokonania zgłoszenia ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄, lub odpowiednio w dniu zastrzeżenia pierwszeństwa dla zgłoszenia ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄, są powszechnie znane w państwie członkowskim w znaczeniu, w jakim wyrażenie „powszechnie znane” jest używane w art. 6a konwencji paryskiej.

3. W wyniku sprzeciwu właściciela znaku towarowego, znaku towarowego nie rejestruje się w przypadku gdy agent lub przedstawiciel właściciela znaku towarowego występuje o rejestrację na swoją rzecz bez zgody właściciela, chyba że agent lub przedstawiciel usprawiedliwi swoje działanie.

4. W przypadku sprzeciwu właściciela niezarejestrowanego znaku towarowego lub innego oznaczenia używanego w obrocie gospodarczym o znaczeniu większym niż lokalne, zgłoszonego znaku towarowego nie rejestruje się w przypadku i w zakresie, w jakim ustawodawstwo wspólnotowe lub prawo państwa członkowskiego regulują taki znak:

a) prawa do tego znaku zostały nabyte przed datą wniosku o rejestrację ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ lub datą zastrzeżenia prawa pierwszeństwa wniosku o rejestrację ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄;

b) oznaczenie to daje właścicielowi prawo zakazu używania kolejnego znaku towarowego.

▼M1

4a. W wyniku sprzeciwu jakiegokolwiek osoby, która jest uprawniona na podstawie stosownych przepisów prawa do wykonywania praw wynikających z nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, nie rejestruje się zgłoszonego znaku towarowego, jeżeli i w zakresie – zgodnie z przepisami prawa Unii lub prawa krajowego, przewidującymi ochronę nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych:

(i) zgłoszenie nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego zostało już dokonane na podstawie przepisów prawa Unii lub prawa krajowego przed datą zgłoszenia unijnego znaku towarowego lub datą pierwszeństwa zastrzeżoną w zgłoszeniu, pod warunkiem jego późniejszej rejestracji;

▼ **M1**

- (ii) ta nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne uprawnia do zakazania używania późniejszego znaku towarowego.

5. W wyniku sprzeciwu właściciela wcześniej zarejestrowanego znaku towarowego w rozumieniu ust. 2 nie rejestruje się zgłoszonego znaku towarowego, jeżeli jest on identyczny z wcześniejszym znakiem towarowym lub do niego podobny, niezależnie od tego, czy towary lub usługi, dla których jest zgłaszany, są identyczne z tymi, podobne lub niepodobne do tych, dla których został zarejestrowany wcześniejszy znak towarowy, jeżeli w przypadku wcześniejszego unijnego znaku towarowego cieszy się on renomą w Unii lub w przypadku wcześniejszego krajowego znaku towarowego cieszy się on renomą w danym państwie członkowskim i jeżeli używanie bez uzasadnionej przyczyny znaku towarowego będącego przedmiotem zgłoszenia przyniosłoby nienależną korzyść lub byłoby szkodliwe dla odróżniającego charakteru lub renomy wcześniejszego znaku towarowego.

▼ **B***SEKCJA 2****Skutki ► M1 unijnego znaku towarowego ◄***▼ **M1***Artykuł 9***Prawa wynikające z unijnego znaku towarowego**

1. Rejestracja unijnego znaku towarowego skutkuje przyznaniem właścicielowi praw wyłącznych do tego znaku.
2. Bez uszczerbku dla praw właściciela nabytych przed datą zgłoszenia lub datą pierwszeństwa unijnego znaku towarowego właściciel tego unijnego znaku towarowego jest uprawniony do uniemożliwienia wszelkim osobom trzecim, które nie posiadają jego zgody, używania w obrocie handlowym, w odniesieniu do towarów lub usług, oznaczenia, w przypadku gdy:
 - a) oznaczenie jest identyczne z unijnym znakiem towarowym i jest używane w odniesieniu do towarów lub usług, które są identyczne z tymi, dla których unijny znak towarowy został zarejestrowany;
 - b) oznaczenie jest identyczne z unijnym znakiem towarowym lub do niego podobne oraz jest używane w odniesieniu do towarów lub usług, które są identyczne lub podobne do towarów lub usług, dla których unijny znak towarowy został zarejestrowany, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd; prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd obejmuje prawdopodobieństwo skojarzenia oznaczenia ze znakiem towarowym;
 - c) oznaczenie jest identyczne z unijnym znakiem towarowym lub do niego podobne, niezależnie od tego, czy jest ono używane w odniesieniu do towarów lub usług, które są identyczne, podobne lub niepodobne do tych, dla których unijny znak towarowy został zarejestrowany, w przypadku gdy cieszy się on renomą w Unii i używanie tego oznaczenia bez uzasadnionej przyczyny przynosi nienależną korzyść lub jest szkodliwe dla odróżniającego charakteru lub renomy unijnego znaku towarowego.
3. Na podstawie ust. 2 mogą być zakazane w szczególności następujące działania:
 - a) umieszczanie oznaczenia na towarach lub ich opakowaniach;
 - b) oferowanie towarów, wprowadzanie ich do obrotu lub ich magazynowanie w tym celu pod takim oznaczeniem lub oferowanie, lub świadczenie usług pod tym oznaczeniem;
 - c) przywóz lub wywóz towarów pod takim oznaczeniem;

▼ **M1**

- d) używanie oznaczenia jako nazwy handlowej lub nazwy przedsiębiorstwa, lub jako części tych nazw;
- e) używanie oznaczenia w dokumentach handlowych i w reklamie;
- f) używanie oznaczenia w reklamie porównawczej w sposób sprzeczny z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/114/WE ⁽¹⁾.

4. Bez uszczerbku dla praw właścicieli nabytych przed datą zgłoszenia lub datą pierwszeństwa unijnego znaku towarowego właścicielowi tego unijnego znaku towarowego przysługuje również prawo uniemożliwienia wszystkim osobom trzecim wprowadzania towarów – w ramach obrotu handlowego – na terytorium Unii, bez dopuszczania ich tam do swobodnego obrotu, w przypadku gdy towary te, w tym opakowania, pochodzą z państw trzecich i opatrzone są – bez zezwolenia – znakiem towarowym, który jest identyczny z unijnym znakiem towarowym zarejestrowanym w odniesieniu do takich towarów lub którego nie można odróżnić – pod względem jego istotnych cech – od tego znaku towarowego.

Uprawnienie właściciela unijnego znaku towarowego przyznane na mocy akapitu pierwszego wygasa, w przypadku gdy zgłaszający lub posiadacz towarów, w toku postępowania służącego ustaleniu, czy prawo do zarejestrowanego unijnego znaku towarowego zostało naruszone, wszczętego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 ⁽²⁾ w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne, udowodnią, że właścicielowi unijnego znaku towarowego nie przysługuje prawo zakazania wprowadzania towarów do obrotu w państwie końcowego przeznaczenia.

*Artykuł 9a***Prawo zakazania czynności przygotowawczych w związku z użyciem opakowania lub innych środków**

W przypadku gdy istnieje ryzyko, że opakowanie, etykiety, metki, zabezpieczenia, elementy lub urządzenia służące weryfikacji autentyczności, lub wszelkie inne środki, na których umieszczony jest znak towarowy, mogłyby być użyte w odniesieniu do towarów lub usług, a takie użycie stanowiłoby naruszenie praw właściciela unijnego znaku towarowego na podstawie art. 9 ust. 2 i 3, właściciel tego znaku towarowego ma prawo zakazać następujących czynności podejmowanych w obrocie handlowym:

- a) umieszczania oznaczenia identycznego z unijnym znakiem towarowym lub do niego podobnego na opakowaniu, etykietach, metkach, zabezpieczeniach lub elementach lub urządzeniach służących weryfikacji autentyczności, lub wszelkich innych środkach, na których znak może zostać umieszczony;
- b) oferowania, wprowadzania do obrotu, magazynowania w tych celach, lub też przywozu lub wywozu opakowań, etykiet, metek, zabezpieczeń, elementów lub urządzeń służących weryfikacji autentyczności, lub wszelkich innych środków, na których znak jest umieszczony.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 21).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 15).

▼ **M1***Artykuł 9b***Data, od której prawa są skuteczne wobec osób trzecich**

1. Prawa wynikające z unijnego znaku towarowego są skuteczne wobec osób trzecich z dniem opublikowania rejestracji znaku towarowego.
2. Można dochodzić uzasadnionego odszkodowania w odniesieniu do czynności mających miejsce po dacie opublikowania zgłoszenia unijnego znaku towarowego, w przypadku gdy czynności te byłyby, po opublikowaniu rejestracji znaku towarowego, zakazane na mocy tej publikacji.
3. Sąd rozpatrujący sprawę nie wydaje orzeczenia co do istoty sprawy, dopóki rejestracja nie zostanie opublikowana.

▼ **B***Artykuł 10***Reprodukcja ► M1 unijnego znaku towarowego ◄ w słownikach**

Jeżeli reprodukcja ► M1 unijnego znaku towarowego ◄ w słowniku, encyklopedii lub w podobnym zbiorze informacji stwarza wrażenie, że stanowi on nazwę rodzajową towarów lub usług, dla których znak towarowy jest zarejestrowany, wydawca utworu zapewnia, na żądanie właściciela ► M1 unijnego znaku towarowego ◄, aby reprodukcji znaku towarowego, najpóźniej w następnym wydaniu publikacji, towarzyszyło wskazanie, że jest to zarejestrowany znak towarowy.

*Artykuł 11***Zakaz używania ► M1 unijnego znaku towarowego ◄ zarejestrowanego na rzecz agenta lub przedstawiciela**

W przypadku gdy ► M1 unijny znak towarowy ◄ jest zarejestrowany na rzecz agenta lub przedstawiciela osoby będącej właścicielem znaku towarowego bez zgody właściciela, właściciel ma prawo do wniesienia sprzeciwu wobec używania jego znaku przez jego agenta lub przedstawiciela, jeżeli nie wyraził na to zgody, chyba że agent lub przedstawiciel usprawiedliwi swoje działanie.

▼ **M1***Artykuł 12***Ograniczenie skutków unijnego znaku towarowego**

1. Właściciel unijnego znaku towarowego nie jest uprawniony do zakazania osobie trzeciej używania w obrocie handlowym:
 - a) nazwiska lub adresu osoby trzeciej, w przypadku gdy osoba trzecia jest osobą fizyczną;
 - b) oznaczeń lub określeń, które nie mają odróżniającego charakteru lub które dotyczą rodzaju, jakości, ilości, zamierzonego przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego, daty produkcji towarów lub świadczenia usług, lub innych właściwości towarów lub usług;
 - c) unijnego znaku towarowego do celów wskazania lub odniesienia się do towarów lub usług jako towarów lub usług właściciela danego znaku towarowego, w szczególności w przypadku gdy użycie tego znaku towarowego jest niezbędne do wskazania przeznaczenia towarów lub usług, w szczególności jako akcesoriów lub części zamiennych.
2. Ust. 1 stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy używanie znaku towarowego przez osobę trzecią przebiega zgodnie z uczciwymi praktykami w przemyśle lub handlu.

▼ B*Artykuł 13*▼ C2**Wyczerpanie praw wynikających z ►M1 unijnego znaku towarowego ◄**▼ M1

1. Właściciel unijnego znaku towarowego nie jest uprawniony do zakazania jego używania w odniesieniu do towarów, które zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego pod tym znakiem towarowym przez właściciela lub za jego zgodą.

▼ B

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku, jeżeli właściciel ma prawnie uzasadnione powody, aby sprzeciwić się dalszemu obrotowi towarami, w szczególności jeżeli stan towarów ulega zmianie lub pogorszeniu po ich wprowadzeniu do obrotu.

▼ M1*Artykuł 13a***Ochrona prawa właściciela później zarejestrowanego znaku towarowego jako zarzut w postępowaniu w sprawie naruszenia**

1. W postępowaniu w sprawie naruszenia właścicielowi unijnego znaku towarowego nie przysługuje prawo zakazania używania później zarejestrowanego unijnego znaku towarowego, jeżeli ten późniejszy znak towarowy nie mógłby zostać unieważniony zgodnie z art. 53 ust. 1, 3 lub 4, art. 54 ust. 1 lub 2, lub art. 57 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. W postępowaniu w sprawie naruszenia właścicielowi unijnego znaku towarowego nie przysługuje prawo zakazania używania później zarejestrowanego krajowego znaku towarowego, jeżeli ten później zarejestrowany krajowy znak towarowy nie mógłby zostać unieważniony zgodnie z art. 8 lub art. 9 ust. 1 lub 2, lub art. 46 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 ⁽¹⁾.

3. W przypadku gdy właścicielowi unijnego znaku towarowego nie przysługuje prawo zakazania używania później zarejestrowanego znaku towarowego na podstawie ust. 1 lub 2, właścicielowi tego później zarejestrowanego znaku towarowego nie przysługuje – w ramach postępowania w sprawie naruszenia – prawo zakazania używania tego wcześniejszego unijnego znaku towarowego.

▼ B*Artykuł 14***Uzupełniające stosowanie prawa krajowego odnoszącego się do naruszenia**

1. Skutki ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ podlegają wyłącznie przepisom niniejszego rozporządzenia. W innych przypadkach naruszenie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ podlega prawu krajowemu odnoszącemu się do naruszenia krajowego znaku towarowego zgodnie z przepisami tytułu X.

2. Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody dla wnoszenia powództw w sprawach ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ na mocy ustawodawstwa państw członkowskich dotyczącego w szczególności odpowiedzialności cywilnej oraz nieuczciwej konkurencji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 1).

▼B

3. Mające zastosowanie przepisy proceduralne ustala się zgodnie z przepisami tytułu X.

*SEKCJA 3***Używanie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄***Artykuł 15***Używanie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄**

1. Jeżeli w okresie pięciu lat od rejestracji ►M1 unijny znak towarowy ◄ nie był rzeczywiście używany przez właściciela w ►M1 Unii ◄ w stosunku do towarów lub usług, dla których jest zarejestrowany, lub jeżeli takie używanie było zawieszone przez nieprzerwany okres pięciu lat, ►M1 unijny znak towarowy ◄ podlega sankcjom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu, chyba że istnieją usprawiedliwione powody jego nieużywania.

▼M1

W rozumieniu akapitu pierwszego za używanie uważa się również:

- a) używanie unijnego znaku towarowego w postaci różniącej się w elementach, które nie zmieniają odróżniającego charakteru znaku w postaci, w jakiej znak ten został zarejestrowany, bez względu na to, czy znak towarowy w postaci, w jakiej jest używany, jest również zarejestrowany na rzecz danego właściciela;
- b) umieszczanie unijnego znaku towarowego na towarach lub na ich opakowaniach w Unii wyłącznie w celu ich wywozu.

▼B

2. Używanie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ za zgodą właściciela uważa się za dokonane przez właściciela.

*SEKCJA 4***►M1 Unijny znak towarowy ◄ jako przedmiot własności***Artykuł 16***Traktowanie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ jako krajowego znaku towarowego****▼M1**

1. Jeżeli art. 17–24 nie stanowią inaczej, unijny znak towarowy jako przedmiot własności traktowany jest w całości i na całym terytorium Unii tak jak krajowy znak towarowy zarejestrowany w państwie członkowskim, w którym według rejestru:

▼B

- a) właściciel ma swoją siedzibę lub swoje miejsce zamieszkania w dacie dokonywania oceny;
 - b) jeżeli lit. a) nie stosuje się, właściciel znaku ma przedsiębiorstwo w dacie dokonywania oceny.
2. W przypadkach nieprzewidzianych w ust. 1 państwo członkowskie, określone w tym ustępie, jest państwem członkowskim, w którym Urząd ma swoją siedzibę.

3. Jeżeli dwie lub więcej osób wymienionych jest w rejestrze ►M1 unijnych znaków towarowych ◄ jako współwłaściciele, ust. 1 stosuje się do pierwszego wymienionego współwłaściciela; jeżeli tej reguły nie można zastosować, przepis ma zastosowanie do kolejnych współwłaścicieli w porządku, w jakim są wymienieni. W przypadku gdy ust. 1 nie ma zastosowania do żadnego ze współwłaścicieli, stosuje się ust. 2.

▼B*Artykuł 17***Przeniesienie**

1. ►**M1** Unijny znak towarowy ◄ może być przeniesiony, niezależnie od przeniesienia przedsiębiorstwa, w odniesieniu do niektórych lub wszystkich towarów lub usług, dla których jest on zarejestrowany.
2. Przeniesienie całości przedsiębiorstwa obejmuje przeniesienie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄, z wyjątkiem przypadku gdy zgodnie z przepisami regulującymi przeniesienie istnieje umowa stanowiąca inaczej lub okoliczności wyraźnie stanowią inaczej. Przepis ten stosuje się do umownego zobowiązania do przeniesienia przedsiębiorstwa.
3. Bez uszczerbku dla ust. 2 przeniesienie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ wymaga formy pisemnej i podpisu stron umowy, z wyjątkiem przypadku gdy przeniesienie wynika z orzeczenia; w przeciwnym razie przeniesienie jest nieważne.
4. W przypadku gdy z dokumentów przeniesienia wynika wyraźnie, że ►**M1** unijny znak towarowy ◄ może wprowadzać w błąd opinię publiczną w odniesieniu do charakteru, jakości lub pochodzenia geograficznego towarów lub usług, dla których został on zarejestrowany, Urząd odmawia wpisu do rejestru przeniesienia, chyba że następca prawny zgadza się na ograniczenie rejestracji ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ do towarów lub usług, w odniesieniu do których nie będzie wprowadzał w błąd.
5. Na żądanie jednej ze stron przeniesienie wpisuje się do rejestru i publikuje.

▼M1**▼C5**

- 5b. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:
 - a) szczegółowe elementy, jakie ma zawierać wniosek o rejestrację przeniesienia;
 - b) rodzaj dokumentacji niezbędnej do stwierdzenia przeniesienia, z uwzględnieniem uzgodnień poczynionych przez zarejestrowanego właściciela i przez następcę prawnego;
 - c) szczegóły rozpatrywania wniosku o rejestrację przeniesienia częściowego w celu zapewnienia, by towary i usługi objęte pozostającą rejestracją i nową rejestracją nie pokrywały się i by w odniesieniu do nowej rejestracji utworzono odrębne akta oraz nadano nowy numer rejestracji.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B

6. Do momentu wpisania przeniesienia do rejestru następca prawny nie może powoływać się na prawa wynikające z rejestracji ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄.
7. W przypadku konieczności przestrzegania terminów w kontaktach z Urzędem następca prawny może składać odpowiednie oświadczenia do Urzędu po otrzymaniu przez ten Urząd wniosku o wpis do rejestru przeniesienia znaku towarowego.
8. Wszystkie dokumenty, które wymagają przekazania do wiadomości właścicielowi ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ zgodnie z art. 79, przekazywane są osobie zarejestrowanej jako właściciel.

▼ B*Artykuł 18***Przeniesienie znaku towarowego zarejestrowanego na rzecz agenta**

W przypadku gdy ►**M1** unijny znak towarowy ◄ został zarejestrowany na rzecz agenta lub przedstawiciela osoby, która jest właścicielem tego znaku towarowego, bez zgody właściciela, właściciel uprawniony jest do wystąpienia o przeniesienie na jego rzecz wspomnianej rejestracji, chyba że agent lub przedstawiciel usprawiedliwi swoje działanie.

*Artykuł 19***Prawa rzeczowe**

1. ►**M1** Unijny znak towarowy ◄ może, niezależnie od przedsiębiorstwa, stanowić zabezpieczenie lub przedmiot praw rzeczowych.
2. Na wniosek jednej ze stron prawa wymienione w ust. 1 wpisywane są do rejestru i publikowane.

*Artykuł 20***Wszczęcie egzekucji**

1. ►**M1** Unijny znak towarowy ◄ może być przedmiotem egzekucji.
2. W zakresie procedury wszczęcia egzekucji w odniesieniu do ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ wyłączna właściwość należy do sądów oraz władz państwa członkowskiego, ustalonych zgodnie z art. 16.
3. Na wniosek jednej ze stron wszczęcie egzekucji jest wpisywane do rejestru i publikowane.

*Artykuł 21***Postępowania upadłościowe**

1. Jedynymi postępowaniami upadłościowymi, którymi może zostać objęty ►**M1** unijny znak towarowy ◄, są postępowania wszczęte w państwach członkowskich, na których terytorium dłużnik posiada centrum podstawowych interesów.

Jednakże w przypadku gdy dłużnik jest zakładem ubezpieczeń lub instytucją kredytową, zdefiniowanymi w dyrektywie 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń⁽¹⁾ oraz w dyrektywie 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych⁽²⁾, ►**M1** unijny znak towarowy ◄ może zostać objęty postępowaniem upadłościowym, gdy zostało ono wszczęte w państwie członkowskim, w którym taki zakład lub taka instytucja zostały zarejestrowane.

2. W przypadku współwłasności ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ ust. 1 odnosi się do udziału współwłaściciela.
3. Jeżeli ►**M1** unijny znak towarowy ◄ jest objęty postępowaniem upadłościowym, na wniosek właściwego organu krajowego dokonywany jest stosowny wpis do rejestru oraz publikowany w Biuletynie ►**M1** Unijnych Znaków Towarowych ◄ przewidzianym w art. 89.

⁽¹⁾ Dz.U. L 110 z 20.4.2001, s. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15.

▼ B*Artykuł 22***Licencja**

1. ►M1 Unijny znak towarowy ◀ może być przedmiotem licencji udzielonej w odniesieniu do niektórych lub wszystkich towarów lub usług, dla których znak ten jest zarejestrowany w całej ►M1 Unii ◀ lub w jej części. Licencja może być wyłączna lub niewyłączna.

►C2 2. Właściciel ►M1 unijnego znaku towarowego ◀ może powoływać się na prawa wynikające ze znaku towarowego przeciwko licencjodawcy ◀, który narusza jakiekolwiek postanowienie umowy licencyjnej w odniesieniu do:

- a) okresu jej obowiązywania;
- b) formy objętej rejestracją, w jakiej znak towarowy może być używany;
- c) zakresu towarów lub usług, dla których licencja jest udzielona;
- d) terytorium, na którym znak może być używany; lub
- e) jakości towarów wytworzonych lub usług świadczonych przez licencjodawcę.

3. Bez uszczerbku dla postanowień umowy licencyjnej licencjodawca może wystąpić z powództwem o naruszenie ►M1 unijnego znaku towarowego ◀ wyłącznie za zgodą właściciela tego znaku. Jednakże licencjodawca wyłączny może wszcząć takie postępowanie, jeżeli właściciel znaku towarowego, po otrzymaniu oficjalnego wezwania, nie wytacza sam we właściwym terminie powództwa w sprawie naruszenia.

4. Licencjodawca w celu uzyskania odszkodowania za poniesioną szkodę może być uprawniony do interwencji w sprawie o naruszenie, wszczętej przez właściciela ►M1 unijnego znaku towarowego ◀.

5. Na wniosek jednej ze stron udzielenie lub przeniesienie licencji w zakresie ►M1 unijnego znaku towarowego ◀ wpisuje się do rejestru i publikuje.

*Artykuł 23***Skutki prawne wobec stron trzecich**

1. Czynności prawne określone w art. 17, 19 oraz 22 dotyczące ►M1 unijnego znaku towarowego ◀ wywołują skutki prawne wobec stron trzecich we wszystkich państwach członkowskich dopiero po wpisaniu ich do rejestru. Jednakże przed dokonaniem wpisu czynność taka wywołuje skutek prawny wobec stron trzecich, które nabyły prawa do znaku towarowego po dacie tej czynności, ale które wiedziały o tej czynności w momencie nabycia prawa.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku osoby, która nabywa ►M1 unijny znak towarowy ◀ lub prawa dotyczące ►M1 unijnego znaku towarowego ◀ w wyniku przeniesienia całości przedsiębiorstwa lub w ramach innej sukcesji pod tytułem ogólnym.

3. Skutki wobec stron trzecich czynności prawnych określonych w art. 20 reguluje ustawodawstwo państwa członkowskiego ustalone zgodnie z art. 16.

▼B

4. Do czasu wejścia w życie wspólnych dla państw członkowskich przepisów w dziedzinie upadłości skutki prawne wobec stron trzecich postępowania upadłościowego lub podobnego reguluje ustawodawstwo państwa członkowskiego, w którym jako pierwsze takie postępowanie zostało wszczęte w rozumieniu prawa krajowego lub konwencji mających zastosowanie w tej dziedzinie.

Artykuł 24

Zgłoszenie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ jako przedmiot własności

Artykuły 16–23 stosuje się do zgłoszeń ►M1 unijnego znaku towarowego ◄.

TYTUŁ III

ZGŁOSZENIE ►M1 UNIJNEGO ZNAKU TOWAROWEGO ◄

*SEKCJA 1****Zgłaszanie i obowiązujące warunki*****▼M1***Artykuł 25***Zgłaszanie**

1. Zgłoszenia unijnego znaku towarowego dokonuje się w Urzędzie.
2. Urząd wydaje niezwłocznie zgłaszającemu potwierdzenie zawierające co najmniej: numer akt, przedstawienie, opis lub inne określenie znaku, rodzaj i liczbę złożonych dokumentów oraz datę ich otrzymania. Potwierdzenie to może zostać wydane za pomocą środków elektronicznych.

▼B*Artykuł 26***Warunki, jakie muszą spełniać zgłoszenia**

1. Zgłoszenie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ zawiera:
 - a) wniosek o rejestrację ►M1 unijnego znaku towarowego ◄;
 - b) informacje identyfikujące zgłaszającego;
 - c) wykaz towarów lub usług, w odniesieniu do których wnioskuje się o rejestrację;
 - d) przedstawienie znaku towarowego.

▼M1

2. Zgłoszenie unijnego znaku towarowego podlega opłacie za zgłoszenie obejmującej jedną klasę towarów lub usług i, w odpowiednich przypadkach, opłacie za jedną lub więcej klas za każdą z klas towarów i usług powyżej jednej klasy oraz, w stosownych przypadkach, opłacie za poszukiwanie.

▼B

3. Zgłoszenie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ musi spełniać warunki ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym określonym w art. 162, ust. 1, zwanym dalej „rozporządzeniem wykonawczym”.

▼M1

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać zgłoszenie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼ **M1***Artykuł 27***Data zgłoszenia**

Za datę zgłoszenia unijnego znaku towarowego uznaje się dzień, w którym zgłaszający złożył w Urzędzie dokumenty zawierające informacje określone w art. 26 ust. 1, pod warunkiem że w terminie jednego miesiąca od daty złożenia tych dokumentów uiścił opłatę za zgłoszenie.

*Artykuł 28***Określenie i klasyfikacja towarów i usług**

1. Towary i usługi, których dotyczy zgłoszenie znaku towarowego, klasyfikuje się zgodnie z systemem klasyfikacji ustanowionym Porozumieniem nicejskim dotyczącym międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r. (zwanym dalej „klasyfikacją nicejską”).

2. Zgłaszający wskazuje towary i usługi, w odniesieniu do których wnosi o ochronę znaku towarowego, w sposób wystarczająco jasny i precyzyjny, aby umożliwić właściwym organom i podmiotom gospodarczym określenie, wyłącznie na tej podstawie, zakresu wnioskowanej ochrony.

3. Na potrzeby ust. 2 dopuszcza się użycie ogólnych określeń nagłówków klas klasyfikacji nicejskiej lub innych ogólnych terminów, pod warunkiem że spełniają one wymagane standardy jasności i precyzji określone w niniejszym artykule.

▼ **C6**

4. Urząd odrzuca zgłoszenie w odniesieniu do określeń lub terminów, które nie są jasne lub precyzyjne, jeżeli zgłaszający nie zaproponuje możliwego do przyjęcia brzmienia w terminie wyznaczonym w tym celu przez Urząd.

▼ **M1**

5. Użycie ogólnych terminów, w tym ogólnych określeń nagłówków klas klasyfikacji nicejskiej, interpretuje się jako obejmujące wszystkie towary lub usługi wyraźnie objęte dosłownym znaczeniem danego określenia lub terminu. Użycia tych terminów lub określeń nie można interpretować jako zastrzeżenia towarów i usług, które nie są objęte dosłownym znaczeniem danego terminu lub określenia.

6. Jeżeli zgłaszający wnosi o rejestrację dla więcej niż jednej klasy, grupuje towary i usługi według klas klasyfikacji nicejskiej, poprzedzając każdą grupę numerem klasy, do której należy dana grupa, i przedstawia te grupy według kolejności klas.

7. Występowanie towarów i usług w tej samej klasie klasyfikacji nicejskiej nie stanowi podstawy, aby uznać je za podobne do siebie. Występowanie towarów i usług w różnych klasach klasyfikacji nicejskiej nie stanowi podstawy, aby uznać je za niepodobne do siebie.

8. Właściciele unijnych znaków towarowych zgłoszonych przed dniem 22 czerwca 2012 r., które zostały zarejestrowane w odniesieniu do całego nagłówka klasyfikacji nicejskiej, mogą złożyć oświadczenie, że ich zamiarem w dacie zgłoszenia było uzyskanie ochrony w stosunku do towarów lub usług wykraczających poza towary lub usługi objęte dosłownym znaczeniem nagłówka danej klasy, pod warunkiem że tak oznaczone towary lub usługi znajdują się w alfabetycznym wykazie dla danej klasy w edycji klasyfikacji nicejskiej obowiązującej w dacie zgłoszenia.

▼ M1

Oświadczenie takie jest składane w Urzędzie w terminie do dnia 24 września 2016 r. i wskazuje w sposób jasny, dokładny i szczegółowy towary i usługi inne niż te wyraźnie objęte dosłownym znaczeniem określeń nagłówków klas, pierwotnie objętych zamiarem właściciela. Urząd podejmuje stosowne środki w celu dokonania odpowiednich zmian w rejestrze. Możliwość złożenia oświadczenia zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 15, art. 42 ust. 2, art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 57 ust. 2.

Uznaje się, że unijne znaki towarowe, w odniesieniu do których nie złożono żadnego oświadczenia w terminie, o którym mowa w akapicie drugim, obejmują, po upływie tego terminu, jedynie towary lub usługi wyraźnie objęte dosłownym znaczeniem określeń zawartych w nagłówku danej klasy.

9. W przypadku dokonania zmiany w rejestrze wyłączne prawa wynikające z unijnego znaku towarowego na mocy art. 9 nie uniemożliwiają osobie trzeciej dalszego używania znaku towarowego w odniesieniu do towarów i usług w przypadku i w zakresie, w jakim używanie znaku towarowego w odniesieniu do tych towarów i usług:

- a) rozpoczęło się przed dokonaniem zmiany w rejestrze; oraz
- b) nie naruszało praw przysługujących właścicielowi w oparciu o dosłowne znaczenie wpisu zamieszczonego w tym czasie dla tych towarów i usług w rejestrze.

Ponadto zmiana wykazu towarów i usług zamieszczonych w rejestrze nie uprawnia właściciela unijnego znaku towarowego do wniesienia sprzeciwu względem późniejszego znaku towarowego ani do złożenia wniosku o unieważnienie takiego znaku w przypadku i w zakresie, w jakim:

- a) przed dokonaniem zmiany w rejestrze późniejszy znak towarowy był już używany w odniesieniu do towarów lub usług lub złożony został wniosek o jego rejestrację w odniesieniu do towarów lub usług; oraz
- b) używanie znaku towarowego w odniesieniu do tych towarów i usług nie naruszało lub nie naruszyłoby praw przysługujących właścicielowi w oparciu o dosłowne znaczenie wpisu zamieszczonego w tym czasie dla tych towarów i usług w rejestrze.

▼ B*SEKCJA 2****Pierwszeństwo****Artykuł 29***Prawo pierwszeństwa**

1. Osoba, która należycie złożyła wniosek o znak towarowy w lub dla jakiegokolwiek państwa będącego stroną konwencji paryskiej lub Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, lub jej następcy prawni, korzysta do celów związanych z złożeniem wniosku o rejestrację ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄ dla tego samego znaku towarowego w odniesieniu do towarów lub usług identycznych lub zawierających się w tych, dla których wniosek został złożony, z prawa pierwszeństwa przez okres sześciu miesięcy od daty złożenia pierwszego wniosku.

2. Każde zgłoszenie, które jest równoważne z prawidłowym zgłoszeniem na podstawie ustawodawstwa krajowego państwa, w którym zostało dokonane, lub na podstawie dwustronnych lub wielostronnych umów, powoduje powstanie prawa pierwszeństwa.

3. Prawidłowe zgłoszenie krajowe oznacza każde zgłoszenie, które jest wystarczające dla określenia daty jego dokonania niezależnie od dalszego losu tego zgłoszenia.

▼B

4. Późniejsze zgłoszenie znaku towarowego, który był przedmiotem wcześniejszego, pierwszego zgłoszenia w odniesieniu do tych samych towarów lub usług i którego dokonuje się w lub do tego samego państwa, uważa się za pierwsze zgłoszenie do celów określenia prawa pierwszeństwa, pod warunkiem że w momencie dokonania kolejnego zgłoszenia poprzednie zgłoszenie zostało wycofane, zaniechane lub odrzucone bez udostępnienia go publicznie do wglądu i nie pozostawiło jakichkolwiek praw i nie stanowiło podstawy dla zastrzeżenia prawa pierwszeństwa. Wcześniejsze zgłoszenie nie może w związku z tym stanowić podstawy dla zastrzeżenia prawa pierwszeństwa.

5. Jeśli pierwszy wniosek został złożony w państwie, które nie jest stroną konwencji paryskiej ani Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, ust. 1–4 stosuje się tylko w takim zakresie, w jakim to państwo, zgodnie z opublikowanymi danymi, przyznaje na podstawie pierwszego wniosku, złożonego w Urzędzie i spełniającego warunki równoważne do określonych w niniejszym rozporządzeniu, prawo pierwszeństwa o równoważnym skutku.

▼M1*Artykuł 30***Zastrzeżenie pierwszeństwa**

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające rodzaj dokumentacji, jaką należy złożyć w celu zastrzeżenia pierwszeństwa z wcześniejszego zgłoszenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B*Artykuł 31***Skutek prawa pierwszeństwa**

Skutkiem prawa pierwszeństwa jest uznanie daty pierwszeństwa za datę dokonania zgłoszenia ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ do celów ustalenia, które prawa posiadają pierwszeństwo.

*Artykuł 32***Równoważność zgłoszenia wspólnotowego i krajowego**

Zgłoszenie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄, któremu nadano datę zgłoszenia, jest równoważne w państwach członkowskich z prawidłowym zgłoszeniem krajowym, w odpowiednim przypadku z pierwszeństwem zastrzeżonym dla zgłoszenia ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄.

*SEKCJA 3***Pierwszeństwo z wystawienia***Artykuł 33***Pierwszeństwo z wystawienia**

1. Jeżeli zgłaszający ►**M1** unijny znak towarowy ◄ wystawił towary lub usługi oznaczone zgłaszanym znakiem podczas oficjalnej lub oficjalnie uznanej wystawy międzynarodowej podlegającej warunkom Konwencji o wystawach międzynarodowych podpisanej w Paryżu dnia 22 listopada 1928 r. i ostatnio zmienionej dnia 30 listopada 1972 r., może on, pod warunkiem dokonania zgłoszenia w terminie sześciu miesięcy od daty pierwszego wystawienia towarów lub usług oznaczonych zgłaszanym znakiem, zastrzec prawo pierwszeństwa od tej daty w rozumieniu art. 31.

▼B

2. Zgłaszający, który zamierza zastrzec prawo pierwszeństwo zgodnie z ust. 1, przedstawia dowody, że wystawione towary lub usługi były oznaczone zgłaszanym znakiem, na warunkach ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym.

3. Pierwszeństwo z wystawienia przyznane w państwie członkowskim lub w państwie trzecim nie powoduje przedłużenia terminu pierwszeństwa ustanowionego w art. 29.

▼M1

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające rodzaj i szczegóły dowodów, jakie należy przedstawić w celu zastrzeżenia pierwszeństwa z wystawienia zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B*SEKCJA 4****Zastrzeżenie starszeństwa krajowego znaku towarowego****Artykuł 34***Zastrzeżenie starszeństwa krajowego znaku towarowego**

1. Właściciel wcześniejszego znaku towarowego zarejestrowanego w państwie członkowskim, łącznie ze znakiem towarowym zarejestrowanym w krajach Beneluksu lub zarejestrowanym na mocy porozumień międzynarodowych mających skutek w państwie członkowskim, który zgłasza identyczny znak towarowy do rejestracji jako ►**M1** unijny znak towarowy ◄ dla towarów lub usług identycznych z lub zawierających się wśród tych, dla których wcześniejszy znak jest zarejestrowany, może zastrzec dla ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ starszeństwo wcześniejszego znaku towarowego w odniesieniu do państwa członkowskiego, w którym lub dla którego znak ten jest zarejestrowany.

2. Jedynym skutkiem starszeństwa na podstawie niniejszego rozporządzenia jest uznanie, w przypadku gdy właściciel ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ zrzeka się wcześniejszego znaku towarowego lub zezwala na jego wygaśnięcie, że ma on nadal te same prawa, które miałby, gdyby wcześniejszy znak towarowy nadal był zarejestrowany.

▼M1

3. Starszeństwo zastrzeżone dla unijnego znaku towarowego wygasa, jeżeli unieważniono lub stwierdzono wygaśnięcie wcześniejszego znaku towarowego, którego starszeństwo zastrzeżono. Jeżeli stwierdzono wygaśnięcie wcześniejszego znaku towarowego, starszeństwo wygasa, pod warunkiem że wygaśnięcie stało się skuteczne przed datą zgłoszenia lub datą pierwszeństwa unijnego znaku towarowego.

5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające rodzaj dokumentacji, jaką należy złożyć w celu zastrzeżenia starszeństwa krajowego znaku towarowego lub znaku towarowego zarejestrowanego na mocy porozumień międzynarodowych obowiązujących w państwie członkowskim zgodnie z ust. 1a niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B

*Artykuł 35***Zastrzeżenie starszeństwa po rejestracji ►M1 unijnego znaku towarowego ◄**

1. Właściciel ►M1 unijnego znaku towarowego ◄, który jest właścicielem wcześniejszego identycznego znaku towarowego zarejestrowanego w państwie członkowskim, włącznie ze znakiem towarowym zarejestrowanym w krajach Beneluksu lub wcześniejszego identycznego znaku towarowego zarejestrowanego na podstawie przepisów międzynarodowych ze skutkiem w państwie członkowskim dla identycznych towarów lub usług, dla których zarejestrowany jest ten wcześniejszy znak, lub towarów lub usług zawartych w nich, może zastrzec starszeństwo wcześniejszego znaku towarowego w odniesieniu do państwa członkowskiego, w którym lub dla którego znak ten jest zarejestrowany.

2. Artykuł 34 ust. 2 i 3 stosuje się.

TYTUŁ IV

PROCEDURA REJESTRACJI

SEKCJA I

Rozpatrywanie zgłoszeń*Artykuł 36***Badanie warunków zgłoszenia**

1. Urząd bada, czy:

- a) zgłoszenie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ spełnia warunki nadania daty zgłoszenia zgodnie z art. 27;
- b) zgłoszenie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ spełnia wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu oraz wymogi ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym;
- c) w odpowiednim przypadku, opłaty uzależnione od ilości klas zostały uiszczone w wyznaczonym terminie.

2. W przypadku gdy zgłoszenie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ nie spełnia warunków określonych w ust. 1, Urząd wzywa zgłaszającego do usunięcia braków lub dotrzymania warunków płatności w wyznaczonym terminie.

3. Jeżeli braki lub niedotrzymanie warunków płatności nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie zgodnie z ust. 1 lit. a), zgłoszenie nie jest rozpatrywane jako zgłoszenie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄. Jeżeli zgłaszający uwzględni wniosek Urzędu, Urząd uznaje za datę dokonania zgłoszenia datę, w której usunięto braki lub dotrzymano warunków płatności.

4. Jeżeli braki stwierdzone zgodnie z ust. 1 lit. b) nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie, Urząd odrzuca zgłoszenie.

5. Jeżeli niedotrzymanie warunków płatności stwierdzone zgodnie z ust. 1 lit. c) nie zostało usunięte w wyznaczonym terminie, zgłoszenie uważa się za wycofane, chyba że ze zgłoszenia wynika wyrażenie, które kategorie towarów lub usług obejmuje uiszczona opłata.

6. Nieprzestrzeganie wymagań dotyczących zastrzeżenia pierwszeństwa powoduje utratę prawa pierwszeństwa dla zgłoszenia.

▼B

7. Nieprzestrzeganie wymagań dotyczących zastrzeżenia starszeństwa krajowego znaku towarowego powoduje utratę tego prawa dla zgłoszenia.

*Artykuł 37***Badanie bezwzględnych podstaw odmowy**

1. W przypadku gdy na mocy art. 7 znak towarowy nie kwalifikuje się do rejestracji w odniesieniu do niektórych lub wszystkich towarów lub usług objętych zgłoszeniem ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄, zgłoszenie odrzuca się w odniesieniu do tych towarów lub usług.

▼M1**▼B**

3. Zgłoszenie nie może być odrzucone, zanim zgłaszający miał możliwość wycofania lub zmiany zgłoszenia lub przedstawienia swoich uwag.

*SEKCJA 2***Poszukiwania****▼M1***Artykuł 38***Sprawozdanie z poszukiwań**

1. Urząd – na wniosek zgłaszającego unijny znak towarowy, złożony przy dokonywaniu zgłoszenia – sporządza sprawozdanie z poszukiwań w Unii Europejskiej (zwane dalej „unijnym sprawozdaniem z poszukiwań”) wymieniające te ujawnione wcześniejsze unijne znaki towarowe lub zgłoszenia unijnych znaków towarowych, na które można powołać się na mocy art. 8 przeciwko rejestracji zgłoszonego unijnego znaku towarowego.

2. Jeżeli w momencie zgłoszenia unijnego znaku towarowego zgłaszający wnosi o sporządzenie takich sprawozdań z poszukiwań przez centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich, a w terminie uiszczenia opłaty za zgłoszenie uiszczona została stosowna opłata za poszukiwanie, Urząd niezwłocznie przekazuje kopię zgłoszenia unijnego znaku towarowego tym centralnym urzędowi zajmującym się ochroną własności przemysłowej w poszczególnych państwach członkowskich, które poinformowały Urząd o swojej decyzji o przeprowadzeniu we własnych rejestrach znaków towarowych poszukiwań w odniesieniu do zgłoszeń unijnych znaków towarowych.

3. Każdy centralny urząd zajmujący się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, przekazuje sprawozdanie z poszukiwań wymieniające wszelkie wcześniejsze krajowe znaki towarowe, zgłoszenia krajowych znaków towarowych lub znaki towarowe zarejestrowane na mocy umów międzynarodowych obowiązujących w danym państwie członkowskim lub danych państwach członkowskich, których istnienie zostało ujawnione i na które można powołać się na mocy art. 8 przeciwko rejestracji zgłoszonego unijnego znaku towarowego albo stwierdzające, że poszukiwania nie ujawniły istnienia jakichkolwiek takich praw.

4. Urząd, po konsultacji z Zarządem, przewidzianym w art. 124 (zwanym dalej „Zarządem”), określa treść sprawozdań i regulacje dotyczące sprawozdań.

5. Urząd wpłaca na rzecz każdego centralnego urzędu zajmującego się ochroną własności przemysłowej kwotę za każde sprawozdanie z poszukiwań przekazane przez taki urząd zgodnie z ust. 3. Kwota, jednakowa dla każdego urzędu, ustalana jest przez Komitet Budżetowy w drodze decyzji przyjętej większością trzech czwartych przedstawicieli państw członkowskich.

▼M1

6. Urząd przekazuje zgłaszającemu unijny znak towarowy wnioskowane unijne sprawozdanie z poszukiwań oraz wszelkie wnioskowane krajowe sprawozdania z poszukiwań, które Urząd otrzymał.

7. Dokonując publikacji zgłoszenia unijnego znaku towarowego Urząd powiadamia właścicieli wcześniejszych unijnych znaków towarowych lub wcześniejszych zgłoszeń unijnych znaków towarowych wymienionych w unijnym sprawozdaniu z poszukiwań o opublikowaniu unijnego zgłoszenia znaku towarowego. Powyższe stosuje się niezależnie od tego, czy zgłaszający zwrócił się o otrzymanie unijnego sprawozdania z poszukiwań, chyba że właściciel wcześniejszej rejestracji lub wcześniejszego zgłoszenia wniósł o nieotrzymywanie powiadomień.

▼B*SEKCJA 3****Publikacja zgłoszenia****Artykuł 39***Publikacja zgłoszenia****▼M1**

1. W przypadku gdy spełnione są warunki wymagane dla zgłoszenia unijnego znaku towarowego, zgłoszenie publikowane jest na potrzeby art. 41 w zakresie, w jakim nie zostało odrzucone na podstawie art. 37. Publikacja zgłoszenia pozostaje bez uszczerbku dla informacji już udostępnionych publicznie w inny sposób zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub aktami przyjętymi na podstawie niniejszego rozporządzenia.

▼B

2. W przypadku gdy po opublikowaniu zgłoszenie zostaje odrzucone na mocy art. 37, decyzja o jego odrzuceniu publikowana jest po jej uprawomocnieniu.

▼M1

5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać publikacja zgłoszenia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B*SEKCJA 4****Uwagi stron trzecich oraz sprzeciw*****▼M1***Artykuł 40***Uwagi osób trzecich**

1. Każda osoba fizyczna lub prawna oraz każda grupa lub organ reprezentujące wytwórców, producentów, usługodawców, handlowców lub konsumentów może przekazać do Urzędu uwagi na piśmie, wskazując podstawy uzasadniające odmowę rejestracji znaku z urzędu zgodnie z art. 5 i 7.

Osoby oraz grupy lub organy, o których mowa w akapicie pierwszym, nie mogą być stronami postępowania przed Urzędem.

2. Uwagi osób trzecich przekazywane są przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu lub, jeżeli zgłoszono sprzeciw wobec znaku towarowego, przed podjęciem ostatecznej decyzji co do sprzeciwu.

3. Przekazanie uwag, o którym mowa w ust. 1, pozostaje bez uszczerbku dla prawa Urzędu do ponownego zbadania, w stosownym przypadku, bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji, z własnej inicjatywy, w dowolnym momencie przed rejestracją.

4. Uwagi, o których mowa w ust. 1, przekazywane są zgłaszającemu, który może się do nich ustosunkować.

▼B*Artykuł 41***Sprzeciw**

1. W terminie trzech miesięcy od daty opublikowania zgłoszenia ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ może być wniesiony sprzeciw wobec rejestracji ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄, na takiej podstawie, że znak nie może być zarejestrowany na mocy art. 8:

- a) przez właścicieli wcześniejszych znaków towarowych określonych w art. 8 ust. 2, jak również licencjodawców upoważnionych przez właścicieli tych znaków towarowych w odniesieniu do art. 8 ust. 1 i 5;
- b) przez właścicieli znaków towarowych określonych w art. 8 ust. 3;
- c) przez właścicieli wcześniejszych znaków lub oznaczeń określonych w art. 8 ust. 4 i przez osoby uprawnione na podstawie odpowiednich przepisów krajowych do wykonywania tych praw;

▼M1

- d) przez osoby uprawnione na podstawie odpowiednich przepisów prawa Unii lub prawa krajowego do wykonywania praw, o których mowa w art. 8 ust. 4a.

▼B

2. Zgłoszenie sprzeciwu wobec rejestracji znaku towarowego może być również dokonane na warunkach ustanowionych w ust. 1 w przypadku opublikowania zgłoszenia zmienionego zgodnie z art. 43 ust. 2 zdanie drugie.

▼M1

3. Sprzeciw sporządza się w piśmie i wskazuje się w nim podstawy, na jakich jest oparty. Sprzeciw uznaje się za skutecznie wniesiony z chwilą uiszczenia opłaty za sprzeciw.

4. W terminie wyznaczonym przez Urząd osoba wnosząca sprzeciw może przedstawić fakty, dowody i argumenty na poparcie swojego stanowiska.

▼B*Artykuł 42***Rozpatrywanie sprzeciwu**

1. Rozpatrując sprzeciw, Urząd wzywa strony, tak często jak to jest konieczne, do przedstawienia w terminie wyznaczonym przez Urząd uwag dotyczących materiałów przedstawionych przez inne strony lub Urząd.

▼M1

2. Na wniosek zgłaszającego właściciel wcześniejszego unijnego znaku towarowego, który zgłosił sprzeciw, przedstawia dowód, że w okresie pięciu lat poprzedzających datę zgłoszenia lub datę pierwszeństwa zgłoszenia unijnego znaku towarowego wcześniejszy unijny znak towarowy był rzeczywiście używany w Unii w odniesieniu do towarów lub usług, dla których jest zarejestrowany i które przywołuje on jako uzasadnienie swojego sprzeciwu, lub że istnieją uzasadnione powody nieużywania znaku, pod warunkiem że wcześniejszy unijny znak towarowy był w tej dacie zarejestrowany od co najmniej pięciu lat. W braku takiego dowodu sprzeciw odrzuca się. Jeżeli wcześniejszy unijny znak towarowy był używany tylko w odniesieniu do części towarów lub usług, dla których został zarejestrowany, uznaje się go – na potrzeby rozpatrywania sprzeciwu – za zarejestrowany tylko dla tej części towarów lub usług.

▼B

3. Ustęp 2 stosuje się do wcześniejszych krajowych znaków towarowych określonych w art. 8 ust. 2 lit. a), zastępując używanie w państwie członkowskim, w którym wcześniejszy krajowy znak towarowy jest chroniony, używaniem w ►**M1** Unii ◀.

4. Urząd może, jeżeli uzna to za stosowne, wezwać strony do zawarcia ugody.

5. Jeżeli rozpatrywanie sprzeciwu ujawnia, że znak towarowy nie może być zarejestrowany w odniesieniu do niektórych lub wszystkich towarów lub usług, dla których zgłoszono ►**M1** unijny znak towarowy ◀, zgłoszenie w odniesieniu do tych towarów lub usług odrzuca się. W przeciwnym razie sprzeciw odrzuca się.

6. Decyzja o odrzuceniu zgłoszenia publikowana jest, gdy staje się prawomocna.

▼M1*Artykuł 42a***Przekazanie uprawnień**

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a określających szczegóły procedury wnoszenia sprzeciwu i procedury rozpatrywania sprzeciwu, o których mowa w art. 41 i 42.

▼B*SEKCJA 5****Wycofanie, ograniczenie, zmiana i podział zgłoszenia****Artykuł 43***Wycofanie, ograniczenie oraz zmiana zgłoszenia**

1. Zgłaszający może w każdej chwili wycofać zgłoszenie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◀ lub ograniczyć zawarty w nim wykaz towarów lub usług. W przypadku gdy zgłoszenie zostało już opublikowane, publikuje się również wycofanie lub ograniczenie.

2. W innych przypadkach zgłoszenie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◀ może być zmienione na wniosek zgłaszającego tylko w celu korekty adresu i nazwiska (nazwy) zgłaszającego, błędów językowych lub maszynowych lub oczywistych pomyłek, pod warunkiem że taka korekta nie zmienia istotnie znaku towarowego lub nie rozszerza wykazu towarów lub usług. W przypadku gdy zmiany dotyczą sposobu przedstawienia znaku towarowego lub wykazu towarów lub usług i jeżeli te zmiany dokonane są po publikacji zgłoszenia, zgłoszenie znaku towarowego publikowane jest jako zmienione.

▼M1

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a określających szczegóły procedury dokonywania zmiany zgłoszenia.

▼B*Artykuł 44***Podział zgłoszenia**

1. Zgłaszający może dokonać podziału zgłoszenia, oświadczając, że część towarów lub usług ujętych w pierwotnym zgłoszeniu będzie przedmiotem jednego lub kilku wydzielonych zgłoszeń. Towary lub usługi ujęte w wydzielonych zgłoszeniach nie powinny pokrywać się z towarami lub usługami zgłoszenia pierwotnego lub zawartymi w innych zgłoszeniach wydzielonych.
2. Oświadczenie o podziale jest niedopuszczalne:
 - a) jeżeli, w przypadku gdy wpłynął sprzeciw dotyczący zgłoszenia pierwotnego, takie oświadczenie zmierza do wprowadzenia podziału towarów lub usług, których dotyczy sprzeciw, do czasu gdy decyzja Wydziału Sprzeciwów stała się prawomocna lub zakończenia w inny sposób postępowania sprzeciwowego;
 - b) w terminach określonych w rozporządzeniu wykonawczym.
3. Oświadczenie o podziale musi być zgodne z przepisami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym.
4. Oświadczenie o podziale podlega opłacie. Oświadczenie to uznaje się za niezłożone do czasu uiszczenia opłaty.
5. Podział jest skuteczny od dnia wpisania go do akt prowadzonych przez Urząd i dotyczących pierwotnego zgłoszenia.
6. Wszelkie wnioski i zgłoszenia oraz wszelkie wniesione opłaty dotyczące pierwotnego zgłoszenia, złożone przed dniem otrzymania przez Urząd oświadczenia o podziale, traktuje się jako wniesione i uiszczone także w odniesieniu do wydzielonego lub wydzielonych zgłoszeń. Opłaty dotyczące pierwotnego zgłoszenia, które zostały uiszczone przed datą złożenia oświadczenia o podziale zgłoszenia, nie podlegają zwrotowi.
7. Wydzielone zgłoszenie zachowuje datę dokonania zgłoszenia oraz datę pierwszeństwa i datę starszeństwa zgłoszenia pierwotnego.

▼M1

9. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:
 - a) szczegółowe elementy, jakie ma zawierać oświadczenie o podziale zgłoszenia dokonanego zgodnie z ust. 1;
 - b) szczegóły postępowania z oświadczeniem o podziale zgłoszenia w celu zapewnienia, by w odniesieniu do wydzielonego zgłoszenia założono odrębne akta, w tym nadano nowy numer zgłoszenia;
 - c) szczegółowe elementy, jakie ma zawierać publikacja zgłoszenia wydzielonego zgodnie z ust. 8

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼ B

SEKCJA 6

Rejestracja▼ M1

Artykuł 45

Rejestracja

1. W przypadku gdy zgłoszenie spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i gdy nie został wniesiony żaden sprzeciw w terminie określonym art. 41 ust. 1 lub gdy wniesiony sprzeciw został ostatecznie rozstrzygnięty na skutek wycofania lub poprzez odrzucenie albo w inny sposób, znak towarowy i dane, o których mowa w art. 87 ust. 2, zamieszcza się w rejestrze. Rejestracja jest publikowana.

2. Urząd wydaje świadectwo rejestracji. Świadectwo to może zostać wydane za pomocą środków elektronicznych. Urząd wydaje uwierzytelnione lub niewierzytelnione kopie świadectwa za opłatą, jeżeli są one wydawane w inny sposób niż za pomocą środków elektronicznych.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać świadectwo rejestracji, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz jego formę. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼ B

TYTUŁ V

CZAS TRWANIA, PRZEDŁUŻENIE, ZMIANA I PODZIAŁ
 ► M1 UNIJNYCH ZNAKÓW TOWAROWYCH ◄

Artykuł 46

Czas trwania rejestracji

► M1 Unijny znak towarowy ◄ rejestrowany jest na okres 10 lat od daty dokonania zgłoszenia. Rejestracja może być przedłużona zgodnie z art. 47 na kolejne okresy dziesięcioletnie.

▼ M1

Artykuł 47

Przedłużenie

1. Rejestrację unijnego znaku towarowego przedłuża się na wniosek właściciela unijnego znaku towarowego lub każdej innej osoby wyraźnie przez niego upoważnionej, pod warunkiem uiszczenia opłaty.

2. Urząd powiadamia właściciela unijnego znaku towarowego oraz każdą inną osobę posiadającą wpisane do rejestru prawo w odniesieniu do unijnego znaku towarowego o wygaśnięciu rejestracji co najmniej sześć miesięcy przed tym wygaśnięciem. Urząd nie ponosi odpowiedzialności za niepodanie takiej informacji i nie ma to wpływu na wygaśnięcie rejestracji.

3. Wniosek o przedłużenie składa się w terminie sześciu miesięcy przed wygaśnięciem rejestracji. W terminie tym uiszcza się podstawową opłatę za przedłużenie oraz, w odpowiednich przypadkach, jedną lub więcej opłat za klasy w odniesieniu do każdej klasy towarów lub usług powyżej jednej klasy. W braku powyższego można złożyć wniosek i uiścić opłaty w terminie sześciu kolejnych miesięcy po wygaśnięciu rejestracji, pod warunkiem że w tym kolejnym terminie uiszczona zostanie dodatkowa opłata za opóźnione uiszczenie opłaty za przedłużenie lub opóźnione złożenie wniosku o przedłużenie.

▼M1

4. Wniosek o przedłużenie zawiera:

- a) imię i nazwisko lub nazwę wnoszącego o przedłużenie;
- b) numer rejestracji unijnego znaku towarowego, którego dotyczy wniosek o przedłużenie;
- c) jeżeli wniosek o przedłużenie rejestracji dotyczy jedynie części zarejestrowanych towarów i usług – wskazanie tych klas lub tych towarów i usług, których dotyczy wniosek o przedłużenie, lub tych klas lub tych towarów i usług, których wniosek o przedłużenie nie dotyczy, zgrupowanych według klas klasyfikacji nicejskiej, przy czym każda grupa poprzedzona jest numerem klasy tej klasyfikacji, do której ta grupa należy, oraz przedstawiona w porządku klas tej klasyfikacji.

Jeżeli dokonano płatności, o której mowa w ust. 3, uznaje się, że stanowi ona wniosek o przedłużenie, pod warunkiem wskazania w niej wszelkich niezbędnych informacji pozwalających stwierdzić cel tej płatności.

5. W przypadku złożenia wniosku lub uiszczenia opłat tylko w odniesieniu do niektórych towarów lub usług, dla których unijny znak towarowy jest zarejestrowany, rejestrację przedłuża się tylko dla tych towarów lub usług. W przypadku gdy uiszczone opłaty nie są wystarczające do pokrycia wszystkich klas towarów i usług, dla których wnosi się o przedłużenie, rejestrację przedłuża się, jeżeli jasne jest, która klasa lub które klasy mają zostać objęte przedłużeniem. W braku innych kryteriów Urząd uwzględnia klasy w porządku klasyfikacji.

6. Przedłużenie staje się skuteczne następnego dnia po wygaśnięciu dotychczasowej rejestracji. Przedłużenie wpisuje się do rejestru.

7. Jeżeli wniosek o przedłużenie został wniesiony w terminie przewidzianym w ust. 3, lecz nie zostały spełnione inne warunki dotyczące przedłużenia przewidziane w niniejszym artykule, Urząd informuje wnioskodawcę o stwierdzonych brakach.

▼C4

8. W przypadku gdy wniosek o przedłużenie nie został wniesiony lub wniesiono go po upływie terminu przewidzianego w ust. 3, lub gdy nie uiszczono opłat, lub uiszczono je dopiero po upływie przedmiotowego terminu, lub gdy nie uzupełniono w tym terminie braków, o których mowa w ust. 7, Urząd stwierdza, że rejestracja wygasa, i powiadamia o tym właściciela unijnego znaku towarowego. Urząd wykreśla znak z rejestru, kiedy stwierdzenie wygaśnięcia stanie się ostateczne. Wykreślenie staje się skuteczne następnego dnia po wygaśnięciu dotychczasowej rejestracji. W przypadku gdy opłaty za przedłużenie zostały uiszczone, lecz rejestracja nie została przedłużona, opłaty są zwracane.

▼M1

9. Można złożyć jeden wniosek o przedłużenie dwóch lub większej liczby znaków, po uiszczeniu wymaganych opłat za każdy znak i pod warunkiem że właściciele lub przedstawiciele są w każdym przypadku tożsami.

▼B*Artykuł 48***Zmiana**

1. ►**M1** Unijny znak towarowy ◄ nie może być zmieniony w rejestrze w okresie rejestracji lub w trakcie jej przedłużenia.

▼B

2. Jednakże gdy ►**M1** unijny znak towarowy ◄ zawiera nazwisko (nazwę) i adres właściciela, jakiegokolwiek ich zmiany niewpływające w istotny sposób na tożsamość znaku towarowego, jaki został pierwotnie zarejestrowany, mogą być wpisane do rejestru na wniosek właściciela.

▼M1

3. Wniosek o zmianę zawiera element znaku, który ma zostać zmieniony, oraz ten element w wersji zmienionej.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać wniosek o zmianę. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

4. Wniosek uznaje się za złożony z chwilą uiszczenia wymaganej opłaty. Jeżeli opłata nie została uiszczona lub nie została uiszczona w całości, Urząd odpowiednio informuje o tym zgłaszającego. Można złożyć jeden wniosek o zmianę tego samego elementu w jednej lub więcej rejestracjach tego samego właściciela. Wymaganą opłatę uiszcza się dla każdej rejestracji, która ma zostać zmieniona. Jeżeli wymogi dotyczące zmiany rejestracji nie są spełnione, Urząd powiadamia zgłaszającego o stwierdzonych brakach. Jeżeli nie uzupełniono braków w wyznaczonym przez Urząd terminie, Urząd odrzuca wniosek.

5. Publikacja rejestracji zmiany zawiera zmienione przedstawienie unijnego znaku towarowego. Osoby trzecie, których prawa mogą być naruszone w wyniku zmiany, mogą zakwestionować rejestrację zmiany w terminie trzech miesięcy od daty publikacji.

*Artykuł 48a***Zmiana imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu**

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać wniosek o zmianę imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B*Artykuł 49***Podział rejestracji**

1. Właściciel ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ może podzielić rejestrację oświadczając, że niektóre towary lub usługi zawarte w pierwotnej rejestracji będą stanowiły przedmiot jednej lub kilku wydzielonych rejestracji. Towary lub usługi zawarte w wydzielonych w rejestracjach nie mogą pokrywać się z towarami lub usługami ujętymi w rejestracji pierwotnej lub zawartymi w innych wydzielonych rejestracjach.

2. Oświadczenie o podziale jest niedopuszczalne:

a) jeżeli, w przypadku gdy wpłynął wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia praw lub unieważnienie pierwotnej rejestracji, takie oświadczenie zmierza do wprowadzenia podziału towarów lub usług, które objęte są wnioskiem o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie rejestracji, do czasu gdy decyzja Wydziału Unieważnień stała się prawomocna lub ostatecznego zakończenia w inny sposób postępowania;

b) jeżeli, w przypadku gdy przed sądem ►**M1** unijnych znaków towarowych ◄ zawisła sprawa z powództwa wzajemnego o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie, takie oświadczenie zmierza do wprowadzenia podziału towarów lub usług, które są objęte pozwem wzajemnym, do czasu wpisania do rejestru rozstrzygnięcia wymienionego sądu ►**M1** unijnych znaków towarowych ◄ zgodnie z art. 100 ust. 6.

▼B

3. Oświadczenie o podziale musi być zgodne z przepisami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym.
4. Oświadczenie o podziale podlega opłacie. Oświadczenie to uznaje się za niezłożone do czasu uiszczenia opłaty.
5. Podział jest skuteczny od dnia wpisania go do rejestru.
6. Wszystkie skierowane do Urzędu żądania i wnioski oraz opłaty przekazane w odniesieniu do pierwotnej rejestracji przed dniem wpłynięcia oświadczenia o podziale traktuje się jako wniesione i uiszczone także w odniesieniu do wydzielonych rejestracji. Opłaty dotyczące pierwotnej rejestracji, które zostały uiszczone przed datą złożenia oświadczenia o podziale rejestracji, nie podlegają zwrotowi.
7. Wydzielona rejestracja zachowuje datę zgłoszenia oraz datę pierwszeństwa i datę starszeństwa zgłoszenia pierwotnego.

▼M1

8. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:
 - a) szczegółowe elementy, jakie ma zawierać oświadczenie o podziale rejestracji zgodnie z ust. 1;
 - b) szczegóły dotyczące postępowania z oświadczeniem o podziale rejestracji w celu zapewnienia, by w odniesieniu do wydzielonej rejestracji założono odrębne akta, w tym nadano nowy numer rejestracji.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B

TYTUŁ VI

ZRZECZENIE SIĘ, WYGAŚNIĘCIE I UNIEWAŻNIENIE

SEKCJA 1

*Zrzeczenie się**Artykuł 50***Zrzeczenie się**

1. Zrzeczenie się ►**M1** unijnego znaku towarowego ◀ może dotyczyć niektórych lub wszystkich towarów lub usług, dla których jest on zarejestrowany.
2. Zrzeczenie się znaku towarowego przez właściciela zgłasza się do Urzędu w formie pisemnej. Staje się ono skuteczne z chwilą wpisu do rejestru.
3. Zrzeczenie się wpisuje się do rejestru tylko za zgodą właściciela prawa wpisanego do rejestru. Jeżeli licencja jest wpisana do rejestru, zrzeczenie się wpisuje się do rejestru tylko w przypadku, gdy właściciel znaku udowodni, że powiadomił licencjodawcę o swoim zamiarze zrzeczenia się; wpisu takiego dokonuje się po upływie terminu przewidzianego w rozporządzeniu wykonawczym.

▼ M1

5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać oświadczenie o zrzeczeniu się zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu oraz rodzaj dokumentacji niezbędnej do stwierdzenia zgody osoby trzeciej zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼ B*SEKCJA 2****Podstawy wygaśnięcia****Artykuł 51***Podstawy wygaśnięcia**

1. Wygaśnięcie prawa właściciela ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄ stwierdza się na podstawie wniosku do Urzędu lub roszczenia wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia:

- a) w przypadku gdy w okresie pięciu lat znak towarowy nie był w rzeczywistości używany w ► **M1** Unii ◄ w odniesieniu do towarów lub usług, dla których został on zarejestrowany, i że nie istnieją usprawiedliwione powody nieużywania; jednakże żadna osoba nie może występować z roszczeniem w celu stwierdzenia wygaśnięcia praw właściciela do ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄ w przypadku gdy w okresie między upływem pięcioletniego terminu i wniesieniem wniosku lub roszczenia wzajemnego rzeczywiste używanie znaku towarowego zostało rozpoczęte lub wznowione; jednakże rozpoczęcie lub wznowienie używania znaku w okresie trzech miesięcy przed złożeniem wniosku lub roszczenia wzajemnego, rozpoczynającym się po upływie nieprzerwanego okresu pięciu lat nieużywania, nie jest uwzględniane w przypadku gdy przygotowania do rozpoczęcia lub wznowienia używania znaku mają miejsce dopiero wówczas, gdy właściciel znaku dowiedział się, że wniosek lub roszczenie wzajemne mogą być wniesione;
- b) w przypadku gdy w wyniku działania lub braku działania właściciela znak towarowy stał się nazwą zwykle używaną w obrocie dla towaru lub usługi, w odniesieniu do których jest zarejestrowany;
- c) w przypadku gdy w wyniku używania przez właściciela znaku towarowego lub za jego zgodą w odniesieniu do towarów lub usług, dla których ten znak towarowy jest zarejestrowany, znak towarowy może wprowadzić w błąd opinię publiczną, w szczególności w zakresie charakteru, jakości lub pochodzenia geograficznego tych towarów lub usług.

2. W przypadku gdy podstawy stwierdzenia wygaśnięcia praw istnieją jedynie w odniesieniu do niektórych towarów lub usług, dla których ► **M1** unijny znak towarowy ◄ jest zarejestrowany, stwierdza się wygaśnięcie prawa właściciela jedynie w odniesieniu do tych towarów lub usług.

*SEKCJA 3****Podstawy unieważnienia****Artykuł 52***Bezwzględne podstawy unieważnienia****▼ C2**

1. ► **M1** Unijny znak towarowy ◄ podlega unieważnieniu na podstawie wniosku do Urzędu lub roszczenia wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia

▼B

a) w przypadku gdy ►**M1** unijny znak towarowy ◄ został zarejestrowany z naruszeniem przepisów art. 7;

b) w przypadku gdy zgłaszający działał w złej wierze w momencie dokonywania zgłoszenia znaku towarowego.

►**C2** 2. Jednakże ►**M1** unijny znak towarowy ◄, który został zarejestrowany z naruszeniem przepisów art. 7 ust. 1 lit. b), c) i d), nie może zostać unieważniony, jeżeli w wyniku jego używania ◄ uzyskał on po jego rejestracji odróżniający charakter w odniesieniu do towarów lub usług, dla których jest zarejestrowany.

▼C2

3. W przypadku gdy podstawa unieważnienia istnieje jedynie w odniesieniu do niektórych towarów lub usług, dla których ►**M1** unijny znak towarowy ◄ jest zarejestrowany, znak towarowy podlega unieważnieniu jedynie w odniesieniu do tych towarów lub usług.

▼B*Artykuł 53***Względne podstawy unieważnienia****▼C2**

1. ►**M1** Unijny znak towarowy ◄ podlega unieważnieniu na podstawie wniosku do Urzędu lub roszczenia wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia

▼B

a) w przypadku gdy istnieje wcześniejszy znak towarowy określony w art. 8 ust. 2 i jeżeli spełnione są warunki określone w ust. 1 lub w ust. 5 tego artykułu;

b) w przypadku gdy istnieje znak towarowy określony w art. 8 ust. 3 i jeżeli spełnione są warunki określone w tym ustępie;

c) w przypadku gdy istnieje wcześniejsze prawo określone w art. 8 ust. 4 i jeżeli spełnione są warunki określone w tym ustępie;

▼M1

d) w przypadku gdy istnieje wcześniejsza nazwa pochodzenia lub wcześniejsze oznaczenie geograficzne, o których mowa w art. 8 ust. 4a, i jeżeli spełnione są warunki określone w tym ustępie.

Wszystkie warunki, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą być spełnione w dacie zgłoszenia lub w dacie pierwszeństwa unijnego znaku towarowego.

►**C2** 2. ►**M1** Unijny znak towarowy ◄ podlega również unieważnieniu na podstawie wniosku złożonego do Urzędu lub na podstawie powództwa wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia ◄, w przypadku gdy używanie tego znaku towarowego może zostać zabronione z uwagi na inne, wcześniej nabyte prawo na mocy ustawodawstwa wspólnotowego lub prawa krajowego, które zapewniają taką ochronę, w szczególności:

a) prawo do nazwy (nazwiska);

b) prawo do wizerunku;

c) prawo autorskie;

d) prawo własności przemysłowej.

►**C2** 3. ►**M1** Unijny znak towarowy ◄ nie może zostać unieważniony, w przypadku gdy ◄ właściciel prawa określonego w ust. 1 lub 2 wyraźnie zezwolił na rejestrację ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ ►**C2** przed wniesieniem wniosku o unieważnienie lub roszczenia wzajemnego. ◄

▼B

►C2 4. W przypadku gdy właściciel jednego z praw określonych w ust. 1 lub 2 uprzednio wnioskował o unieważnienie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ lub ◄ wniósł roszczenie wzajemne w postępowaniu w sprawie naruszenia ►C2, nie może on składać nowego wniosku o unieważnienie lub wnosić ◄ roszczenia wzajemnego na podstawie innych wymienionych praw, na które mógłby się powołać dla poparcia swojego pierwszego wniosku lub roszczenia wzajemnego.

5. Artykuł 52 ust. 3 stosuje się.

*Artykuł 54***Ograniczenie powstałe w wyniku przyzwolenia****▼M1**

1. Jeżeli właściciel unijnego znaku towarowego przez okres kolejnych pięciu lat przyzwalał na używanie późniejszego unijnego znaku towarowego w Unii, będąc świadomym tego używania, właściciel ten traci prawo do złożenia, na podstawie wcześniejszego znaku towarowego, wniosku o unieważnienie późniejszego znaku towarowego w odniesieniu do towarów lub usług, dla których późniejszy znak towarowy był używany, chyba że zgłoszenia późniejszego unijnego znaku towarowego dokonano w złej wierze.

2. Jeżeli właściciel wcześniejszego krajowego znaku towarowego, o którym mowa w art. 8 ust. 2, lub innego wcześniejszego oznaczenia, o którym mowa w art. 8 ust. 4, przez okres kolejnych pięciu lat przyzwalał na używanie późniejszego unijnego znaku towarowego w państwie członkowskim, w którym wcześniejszy znak towarowy lub inne wcześniejsze oznaczenie są chronione, będąc świadomym tego używania, właściciel ten traci prawo do złożenia, na podstawie wcześniejszego znaku towarowego lub innego wcześniejszego oznaczenia, wniosku o unieważnienie późniejszego znaku towarowego w odniesieniu do towarów lub usług, dla których późniejszy znak towarowy był używany, chyba że zgłoszenia późniejszego unijnego znaku towarowego dokonano w złej wierze.

▼B

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2, właściciel późniejszego ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ nie jest uprawniony do sprzeciwiania się używaniu wcześniejszego prawa, nawet jeżeli na prawo to nie można się powołać przeciw późniejszemu ►M1 unijnemu znakowi towarowemu ◄.

*SEKCJA 4***Skutki wygaśnięcia oraz unieważnienia***Artykuł 55***Skutki wygaśnięcia oraz unieważnienia**

1. Uważa się, że ►M1 unijny znak towarowy ◄ od daty złożenia wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub roszczenia wzajemnego nie powoduje skutków określonych w niniejszym rozporządzeniu w zakresie, w jakim stwierdzono wygaśnięcie praw właściciela. Na wniosek jednej ze stron może zostać ustalona w decyzji data wcześniejsza, z jaką wystąpiła jedna z podstaw stwierdzenia wygaśnięcia.

▼C2

2. Uważa się, że ►M1 unijny znak towarowy ◄ od początku nie powoduje skutków określonych w niniejszym rozporządzeniu w zakresie, w jakim został unieważniony.

▼B

3. Z zastrzeżeniem przepisów krajowych odnoszących się albo do roszczeń o odszkodowanie za szkody spowodowane przez niedbalstwo lub umyślność ze strony właściciela znaku towarowego oraz odnoszących się do bezpodstawnego wzbogacenia, wsteczny skutek stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia znaku towarowego nie ma wpływu na:

- a) orzeczenia w sprawie naruszenia, które stały się prawomocne i które zostały wykonane przed orzeczeniem o stwierdzeniu wygaśnięcia lub unieważnieniu;
- b) umowy zawarte przed wydaniem orzeczenia o stwierdzeniu wygaśnięcia lub unieważnieniu, jeżeli umowa ta została wykonana przed wydaniem takiego orzeczenia, jednakże zwrot kwot zapłaconych na podstawie stosownej umowy może być, w zakresie uzasadnionym okolicznościami, przedmiotem roszczeń na podstawie zasad słuszności.

*SEKCJA 5****Postępowanie przed urzędem w sprawie wygaśnięcia lub unieważnienia****Artykuł 56***Wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie**

1. Wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia praw właściciela ►**M1** unijnego znaku towarowego ◀ lub o unieważnienie tego znaku może być złożony w Urzędzie:

- a) jeżeli stosuje się art. 51 i 52 – przez każdą osobę fizyczną lub prawną oraz przez każdą grupę lub podmiot utworzony do celów reprezentacji interesów wytwórców, producentów, usługodawców, handlowców lub konsumentów, które na podstawie warunków regulującego je ustawodawstwa posiadają zdolność pozywania lub bycia pozwanym we własnym imieniu;
- b) jeżeli w stosuje się art. 53 ust. 1 – przez osoby określone w art. 41 ust. 1;
- c) jeżeli stosuje się art. 53 ust. 2 – przez właścicieli wcześniejszych praw określonych w tym przepisie lub przez osoby, które uprawnione są ►**M1** zgodnie z przepisami prawa Unii lub prawa odpowiedniego państwa członkowskiego ◀ do wykonywania wspomnianych praw.

2. Wniosek składa się w formie uzasadnionego oświadczenia na piśmie. Uważa się go za złożony z chwilą uiszczenia opłaty.

▼M1

3. Wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie jest niedopuszczalny, jeżeli wniosek odnoszący się do tego samego przedmiotu i podstawy żądania oraz dotyczący tych samych stron został rozstrzygnięty co do istoty sprawy przez Urząd lub sąd w sprawach unijnych znaków towarowych, o którym mowa w art. 95, i jeżeli rozstrzygnięcie Urzędu lub tego sądu jest odpowiednio ostateczne lub prawomocne.

▼B*Artykuł 57***Rozpatrywanie wniosku**

1. W trakcie rozpatrywania wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie Urząd wzywa strony, tak często jak jest to konieczne, do przedstawienia w terminie wyznaczonym przez Urząd uwag dotyczących materiałów przekazanych przez inne strony lub Urząd.

▼M1

2. Na wniosek właściciela unijnego znaku towarowego właściciel wcześniejszego unijnego znaku towarowego, będący stroną postępowania w sprawie o unieważnienie, zobowiązany jest przedstawić dowód, że w pięcioletnim okresie poprzedzającym dzień złożenia wniosku o unieważnienie wcześniejszy unijny znak towarowy był rzeczywiście używany w Unii w odniesieniu do towarów lub usług, dla których został zarejestrowany, i czym właściciel wcześniejszego znaku towarowego uzasadnia swój wniosek, lub że istnieją uzasadnione powody nieużywania znaku, pod warunkiem że wcześniejszy unijny znak towarowy był zarejestrowany w tym dniu od co najmniej pięciu lat. Jeżeli w dacie zgłoszenia unijnego znaku towarowego lub w dacie pierwszeństwa unijnego znaku towarowego wcześniejszy unijny znak towarowy był zarejestrowany od co najmniej pięciu lat, właściciel wcześniejszego znaku towarowego zobowiązany jest ponadto przedstawić dowód, że warunki określone w art. 42 ust. 2 były w tej dacie spełnione. W przypadku braku takiego dowodu wniosek o unieważnienie odrzuca się. Jeżeli wcześniejszy unijny znak towarowy używany był wyłącznie w odniesieniu do części towarów lub usług, dla których został zarejestrowany, uznaje się go, na potrzeby rozpatrzenia wniosku o unieważnienie, za zarejestrowany tylko dla tej części towarów i usług.

▼C3

3. Ustęp 2 stosuje się do wcześniejszych krajowych znaków towarowych, o których mowa w art. 8 ust. 2 lit. a), zastępując używanie we Wspólnocie używaniem w państwie członkowskim, w którym wcześniejszy krajowy znak towarowy jest chroniony.

▼B

4. Jeżeli Urząd uzna to za słuszne, może on wezwać strony do zawarcia ugody.

►C2 5. Jeżeli rozpatrzenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie wykazuje, że ◄ znak towarowy nie powinien być zarejestrowany w odniesieniu do niektórych lub wszystkich towarów lub usług, dla których został zarejestrowany ►C2, stwierdza się wygaśnięcie praw właściciela ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ lub unieważnia wspólnotowy znak towarowy w odniesieniu do ◄ tych towarów lub usług. W przeciwnym przypadku wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie odrzuca się.

6. Wzmianka o decyzji Urzędu w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia praw lub unieważnienia zostaje wprowadzona do rejestru, o ile jest to decyzja prawomocna.

▼M1*Artykuł 57a***Przekazanie uprawnień**

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a określających szczegóły procedur dotyczących stwierdzenia wygaśnięcia i unieważnienia unijnego znaku towarowego, o których mowa w art. 56 i 57, a także przeniesienia unijnego znaku towarowego zarejestrowanego na rzecz agenta, o którym mowa w art. 18.

▼B

TYTUŁ VII

ODWOŁANIA*Artykuł 58***Decyzje, od których przysługuje odwołanie****▼M1**

1. Od decyzji wszystkich podmiotów decyzyjnych Urzędu wymienionych w art. 130 lit. a)–d) i, w stosownych przypadkach, lit. f) tego artykułu, przysługuje odwołanie. Decyzje te stają się skuteczne w dniu, w którym upływa termin wniesienia odwołania, określony w art. 60. Wniesienie odwołania ma skutek zawieszający.

▼B

2. Od decyzji, która nie kończy postępowania w stosunku do jednej ze stron, można się odwołać jedynie łącznie z decyzją ostateczną, chyba że wspomniana decyzja dopuszcza odrębne odwołanie.

*Artykuł 59***Osoby uprawnione do wnoszenia odwołania i do występowania jako strony w postępowaniu odwoławczym**

Każda strona w postępowaniu, dla której decyzja ma niekorzystny skutek, może wnieść odwołanie. Wszelkie inne strony w postępowaniach są stronami w postępowaniu odwoławczym z mocy prawa.

▼M1*Artykuł 60***Termin wniesienia i forma odwołania**

1. Odwołanie wnosi się na piśmie do Urzędu w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia decyzji. Odwołanie uważa się za wniesione z chwilą uiszczenia opłaty za odwołanie. Odwołanie wnosi się w języku postępowania, w którym wydano decyzję będącą przedmiotem odwołania. Pisemne stanowisko przedstawiające podstawy odwołania wnosi się w terminie czterech miesięcy od dnia doręczenia decyzji.

2. W postępowaniach *inter partes* strona przeciwna może w swojej odpowiedzi wystąpić z wnioskiem o uchylenie lub zmianę zaskarżonej decyzji z powodów niepodniesionych w odwołaniu. Wnioski takie stają się bezprzedmiotowe w przypadku cofnięcia odwołania przez stronę wnoszącą odwołanie.

▼B*Artykuł 61***Zmiana decyzji w sprawach *ex parte***

1. Jeżeli strona, która wniosła odwołanie, jest jedyną stroną postępowania, oraz jeżeli organ, którego decyzja jest zaskarżona, uzna odwołanie za dopuszczalne i należycie uzasadnione, zmienia on swoją decyzję.

2. Jeżeli decyzja nie zostanie zmieniona w terminie jednego miesiąca po otrzymaniu pisma przedstawiającego jej uzasadnienie, odwołanie podlega niezwłocznemu przekazaniu do Izby Odwoławczej bez opinii co do istoty sprawy.

▼M1**▼B***Artykuł 63***Rozpatrywanie odwołań**

1. Jeżeli odwołanie jest dopuszczalne, Izba Odwoławcza bada, czy odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

2. W trakcie rozpatrywania odwołania Izba Odwoławcza wzywa strony, tak często jak to jest konieczne, do przedstawiania w terminie wyznaczonym przez Izbę Odwoławczą uwag dotyczących materiałów przekazanych przez inne strony lub Izbę.

▼B*Artykuł 64***Decyzje w sprawie odwołań**

1. Po rozpatrzeniu odwołania co do istoty Izba Odwoławcza podejmuje decyzję w sprawie odwołania. Izba Odwoławcza może albo skorzystać z uprawnień w granicach kompetencji posiadanych przez instancję, która podjęła zaskarżoną decyzję, albo przekazać sprawę do wspomnianej instancji w celu dalszego postępowania.

2. Jeżeli Izba Odwoławcza przekazuje sprawę do dalszego postępowania do instancji, która podjęła zaskarżoną decyzję, instancja ta jest związana rozstrzygnięciem sprawy co istoty przez Izbę Odwoławczą, jeżeli stan faktyczny jest ten sam.

▼M1

3. Decyzje izby odwoławczej stają się skuteczne dopiero z dniem upływu terminu określonego w art. 65 ust. 5 lub – jeżeli w tym terminie została wniesiona skarga do Sądu – z dniem odrzucenia takiej skargi lub odwołania złożonego do Trybunału Sprawiedliwości od decyzji Sądu.

▼B*Artykuł 65***Skargi do Trybunału Sprawiedliwości****▼M1**

1. Na decyzje izb odwoławczych w sprawie odwołań mogą być wnoszone skargi do Sądu.

▼B

2. Skarga może być wniesiona na podstawie braku właściwości, naruszenia istotnego wymogu proceduralnego, naruszenia Traktatu, niniejszego rozporządzenia lub każdego przepisu prawnego dotyczącego ich stosowania lub nadużycia władzy.

▼M1

3. Sąd jest właściwy do uchylenia lub zmiany zaskarżonej decyzji.

▼B

4. Skargę może wnieść każda strona uczestnicząca w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą, dla której decyzja ma niekorzystny skutek.

▼M1

5. Skargę wnosi się do Sądu w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia decyzji izby odwoławczej.

6. Urząd podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności z wyrokiem Sądu lub, w przypadku odwołania od wyroku Sądu, z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości.

*Artykuł 65a***Przekazanie uprawnień**

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a, określających:

- a) formalną treść odwołania, o którym mowa w art. 60, i procedurę wnoszenia i rozpatrywania odwołania;

▼ **M1**

b) formalną treść i formę decyzji izby odwoławczej, o których mowa w art. 64;

c) zwrot opłaty za odwołanie, o której mowa w art. 60.

▼ **B**

TYTUŁ VIII

▼ **M1**

UNIJNE ZNAKI WSPÓLNE

▼ **B***Artykuł 66*▼ **M1**

Unijne znaki wspólne

▼ **B**

1. ►**M1** „Znak wspólny Unii Europejskiej” (zwany dalej „unijnym znakiem wspólnym”) ◄ jest ►**M1** unijnym znakiem towarowym ◄, który określony jako taki w momencie zgłoszenia pozwala odróżniać towary lub usługi członków organizacji, która jest właścicielem znaku, od towarów lub usług innych przedsiębiorstw. Organizacje wytwórców, producentów, usługodawców lub handlowców, które na mocy regulujących je ustawodawstw posiadają zdolność w swoim własnym imieniu do nabywania praw i obowiązków wszelkiego rodzaju, zawierania umów lub dokonywania innych czynności prawnych oraz pozywania i bycia pozywanym, jak również osoby prawne regulowane prawem publicznym, mogą zgłaszać ►**M1** unijne znaki wspólne ◄.

2. W drodze odstępstwa od art. 7 ust. 1 lit. c) znaki lub oznaczenia, które służą w obrocie dla oznaczenia geograficznego pochodzenia towarów lub usług, mogą być ►**M1** unijnymi znakami wspólnymi ◄ w rozumieniu ust. 1. Wspólny znak nie uprawnia właściciela do zakazywania osobom trzecim używania w obrocie takich znaków lub oznaczeń, pod warunkiem że używają ich zgodnie z uczciwymi praktykami w przemyśle i handlu; w szczególności taki znak nie może być powołany wobec strony trzeciej, która jest uprawniona do używania nazwy geograficznej.

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do ►**M1** unijnych znaków wspólnych ◄, jeżeli art. 67–74 nie stanowią inaczej.

Artykuł 67

Regulamin używania znaku

1. Zgłaszający ►**M1** unijny znak wspólny ◄ przedstawia regulamin używania znaku w wyznaczonym terminie.

2. Regulamin używania wskazuje osoby upoważnione do używania znaku, warunki członkostwa w organizacji i, jeżeli takie istnieją, warunki używania znaku, włącznie z sankcjami. Regulamin używania znaku określonego w art. 66 ust. 2 umożliwia wszystkim osobom, których towary lub usługi pochodzą z danego obszaru geograficznego, uzyskanie członkostwa w organizacji, która jest właścicielem znaku.

▼ **M1**

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać regulamin, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼ **B***Artykuł 68***Odrzucenie zgłoszenia**

1. Oprócz podstaw odrzucenia zgłoszenia ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄ przewidzianych w art. 36 i 37, zgłoszenie ► **M1** unijnego znaku wspólnego ◄ odrzuca się, jeżeli nie są spełnione przepisy art. 66 lub 67, lub jeżeli regulamin używania jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub z przyjętymi dobrymi obyczajami.

2. Zgłoszenie ► **M1** unijnego znaku wspólnego ◄ odrzuca się również, jeżeli istnieje ryzyko wprowadzenia opinii publicznej w błąd co do charakteru lub znaczenia znaku, w szczególności jeżeli może on być uznany za inny niż znak wspólny.

3. Zgłoszenia nie odrzuca się, jeżeli zgłaszający, w wyniku zmiany regulaminu używania, spełnia wymogi ust. 1 i 2.

▼ **M1***Artykuł 69***Uwagi osób trzecich**

W przypadku przedłożenia Urzędowi zgodnie z art. 40 uwag na piśmie dotyczących unijnego znaku wspólnego uwagi te mogą również opierać się na szczególnych podstawach, ze względu na które zgłoszenie unijnego znaku wspólnego powinno zostać odrzucone zgodnie z art. 68.

▼ **B***Artykuł 70***Używanie znaków**

Używanie ► **M1** unijnego znaku wspólnego ◄ przez każdą osobę uprawnioną do jego używania spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że spełnione są pozostałe warunki, jakie niniejsze rozporządzenie nakłada w odniesieniu do używania ► **M1** unijnych znaków towarowych ◄.

*Artykuł 71***Zmiana regulaminu używania znaku**

1. Właściciel ► **M1** unijnego znaku wspólnego ◄ musi przedstawić w Urzędzie każdy zmieniony regulamin używania znaku.

▼B

2. Zmiana nie jest odnotowywana w rejestrze, jeżeli zmieniony regulamin używania znaku nie spełnia wymogów art. 67 lub objęty jest jedną z podstaw odrzucenia określoną w art. 68.

▼M1

3. Uwagi pisemne przedkładane zgodnie z art. 69 można składać również w odniesieniu do zmienionych regulaminów używania znaku.

▼B

4. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia zmiany regulaminu używania znaku są skuteczne od daty odnotowania zmiany w rejestrze.

*Artykuł 72***Osoby uprawnione do wnoszenia powództwa w sprawie naruszenia**

1. Przepisy art. 22 ust. 3 i 4 dotyczące praw licencjohioborców stosuje się do każdej osoby uprawnionej do używania ►**M1** unijnego znaku wspólnego ◄.

2. Właściciel ►**M1** unijnego znaku wspólnego ◄ może domagać się, w imieniu osób uprawnionych do używania znaku, odszkodowania za szkody poniesione przez te osoby w wyniku nieuprawnionego używania tego znaku.

*Artykuł 73***Podstawy stwierdzenia wygaśnięcia**

Poza podstawami stwierdzenia wygaśnięcia przewidzianymi w art. 51 stwierdza się wygaśnięcie prawa właściciela ►**M1** unijnego znaku wspólnego ◄ na podstawie wniosku do Urzędu lub roszczenia wzajemnego w postępowaniu o naruszenie, jeżeli:

- a) właściciel nie podejmuje stosownych środków w celu zapobieżenia używaniu znaku w sposób niezgodny z warunkami używania, jeżeli takie obowiązują, ustanowionymi w regulaminie używania, którego zmiana, w odpowiednim przypadku, odnotowana jest w rejestrze;
- b) sposób, w jaki znak jest używany przez właściciela, powoduje ryzyko wprowadzenia opinii publicznej w błąd w sposób określony w art. 68 ust. 2;
- c) zmiana regulaminu używania znaku odnotowana jest w rejestrze niezgodnie z przepisami art. 71 ust. 2, chyba że właściciel znaku spełnia, w wyniku dalszych zmian regulaminu używania, wymogi tych przepisów.

*Artykuł 74***Podstawy unieważnienia**

►**C2** ►**M1** Unijny znak wspólny ◄ zarejestrowany z naruszeniem przepisów art. 68 podlega unieważnieniu – oprócz przypadków, w których zastosowanie mają podstawy unieważnienia przewidziane w art. 52 i 53 – na podstawie wniosku ◄ do Urzędu lub na podstawie roszczenia wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia, chyba że właściciel znaku spełni, przez zmianę regulaminu używania, wymogi tych przepisów.

▼ **M1***SEKCJA 2****Unijne znaki certyfikujące****Artykuł 74b***Regulamin używania unijnego znaku certyfikującego**

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać regulamin, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼ **B**

TYTUŁ IX

PROCEDURA*SEKCJA 1****Przepisy ogólne****Artykuł 75***Uzasadnienie decyzji**

Decyzje Urzędu zawierają określenie przyczyn, na których są oparte. Decyzje opierają się wyłącznie na przyczynach lub materiale dowodowym, co do których strony zainteresowane miały możliwość przedstawiania swoich uwag.

*Artykuł 76***Badanie przez Urząd stanu faktycznego z urzędu**

1. W trakcie postępowania Urząd bada stan faktyczny z urzędu; jednakże w postępowaniu odnoszącym się do względnych podstaw odmowy rejestracji Urząd ogranicza się w tym badaniu do stanu faktycznego, dowodów i argumentów przedstawionych przez strony oraz poszukiwanego zadośćuczynienia. ► **M1** W postępowaniu w sprawie unieważnienia na podstawie art. 52 Urząd ogranicza się do zbadania podstaw i argumentów przedstawionych przez strony. ◀

2. Urząd może nie wziąć pod uwagę stanu faktycznego lub dowodów, których zainteresowane strony nie przedstawiły w odpowiednim terminie.

*Artykuł 77***Postępowanie ustne**

1. Jeżeli Urząd uzna, że postępowanie ustne byłoby wskazane, odbywa się ono albo z urzędu albo na wniosek jednej ze stron w postępowaniu.

2. Postępowanie ustne przed ekspertami, Wydziałem Sprzeciwów oraz Wydziałem Administracji Znakami Towarowymi i Prawnym jest niejawne.

3. Postępowanie ustne, łącznie z wydaniem decyzji, jest jawne przed Wydziałem Unieważnień i Izbą Odwoławczą, jeżeli decyzja organu, do którego się odwołano, nie stanowi inaczej w przypadkach, gdy jawność rozprawy mogłaby stanowić poważne i nieuzasadnione szkody, w szczególności dla jednej ze stron w postępowaniu.

▼ M1

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a określających szczegółowe uregulowania dotyczące postępowania ustnego, w tym szczegółowe uregulowania dotyczące używania języków zgodnie z art. 119.

▼ B*Artykuł 78***Postępowanie dowodowe**

1. W każdym postępowaniu przed Urzędem środki udostępniania i pozyskiwania dowodów obejmują:

- a) przesłuchanie stron;
- b) żądanie przedstawienia informacji;
- c) przedstawienie dokumentów i materiału dowodowego;
- d) przesłuchanie świadków;
- e) opinie biegłych;
- f) pisemne oświadczenia, dokonywane pod przysięgą lub potwierdzone, lub mające podobny skutek na mocy ustawodawstwa państwa, w którym sporządzono takie oświadczenie.

2. Odpowiedni wydział może wyznaczyć jednego ze swoich członków do zbadania przytoczonych dowodów.

3. Jeżeli Urząd uważa za konieczne, żeby strona, świadek lub biegły zeznawał ustnie, wzywa daną osobę do stawienia się przed nim.

4. Strony powiadamiane są o przesłuchaniu świadka lub biegłego przed Urzędem. Mają prawo do obecności i zadawania pytań świadkowi lub biegłemu.

▼ M1

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a określających szczegółowe uregulowania dotyczące postępowania dowodowego.

*Artykuł 79***Doręczenia**

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a określających szczegółowe uregulowania dotyczące doręczeń.

*Artykuł 79b***Przekazywanie informacji Urzędowi**

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a określających przepisy dotyczące środków komunikacji – w tym elektronicznych środków komunikacji – które mają być stosowane przez strony postępowania przed Urzędem, oraz udostępniane przez Urząd formularze.

▼ M1*Artykuł 79c***Terminy**

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a określających szczegóły dotyczące sposobu obliczania i długości terminów.

▼ B*Artykuł 80***Uchylenie lub stwierdzenie nieważności decyzji**

1. W przypadku gdy Urząd dokonał wpisu do rejestru lub podjął decyzję dotkniętą oczywistym błędem proceduralnym zawinionym przez Urząd, wówczas unieważnia wpis lub uchyla tę decyzję. Jeżeli jest tylko jedna strona postępowania, której praw dotyczy wpis do rejestru lub czynność, wówczas unieważnienie, względnie uchylenie decyzji będą dokonane nawet wówczas, gdy błąd ten nie był oczywisty dla strony.

2. Unieważnienie lub uchylenie decyzji określone w ust. 1 zostanie dokonane przez organ, który dokonał wpisu lub podjął decyzję, z urzędu lub na wniosek jednej ze stron postępowania. Unieważnienie lub uchylenie decyzji powinno zostać dokonane w ciągu sześciu miesięcy od daty dokonania wpisu do rejestru lub podjęcia decyzji, po wysłuchaniu stron postępowania i ewentualnego właściciela wspólnotowego znaku towarowego, który został ujawniony w rejestrze.

▼ M1

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a określających procedurę uchylenia decyzji lub wykreślenia wpisu w rejestrze.

▼ B*Artykuł 81***Przywrócenie do stanu poprzedniego**

1. Zgłaszający lub właściciel ► M1 unijnego znaku towarowego ◀ lub każda inna strona w postępowaniu przed Urzędem, która mimo zachowania należytej staranności wymaganej przez okoliczności nie była w stanie dotrzymać terminu względem Urzędu, może, na wniosek, mieć przywrócone swoje prawa, jeżeli dane uchybienie miało bezpośredni wpływ, na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia, na utratę prawa lub środków odwoławczych.

2. Wniosek składa się na piśmie w terminie dwóch miesięcy od ustania przyczyn niedotrzymania terminu. Zaniechana czynność musi być dokonana w tym terminie. Wniosek jest dopuszczalny jedynie w terminie jednego roku od upływu niedotrzymanego terminu. W przypadku niezłożenia wniosku o przedłużenie rejestracji lub nieuiszczenia opłaty za przedłużenie dodatkowy termin sześciu miesięcy, przewidziany w art. 47 ust. 3 zdanie trzecie, odejmuje się od terminu jednego roku.

3. Wniosek zawiera uzasadnienie i wskazuje fakty, na których się opiera. Jest on uważany za złożony po uiszczeniu opłaty za przywrócenie praw.

4. Instancja właściwa do orzekania w sprawie zaniechanej czynności orzeka na podstawie wniosku.

5. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do terminów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, art. 41 ust. 1 i 3 oraz art. 82.

▼B

6. Jeżeli zgłaszającemu lub właścicielowi ►**M1** unijnego znaku towarowego ◀ zostały przywrócone jego prawa, nie może on powoływać się na swoje prawa przeciw stronie trzeciej, która w dobrej wierze wprowadziła towary do obrotu lub świadczyła usługi ze znakiem identycznym lub podobnym do ►**M1** unijnego znaku towarowego ◀ w okresie między utratą praw ze zgłoszenia lub do ►**M1** unijnego znaku towarowego ◀ i publikacją informacji o przywróceniu tych praw.

7. Strona trzecia, która może skorzystać z przepisów ust. 6, może wnieść powództwo jako strona trzecia przeciw decyzji przywracającej prawa zgłaszającego lub właściciela ►**M1** unijnego znaku towarowego ◀ w terminie dwóch miesięcy od daty publikacji informacji o przywróceniu tych praw.

8. Przepisy niniejszego artykułu nie ograniczają prawa państwa członkowskiego do przywrócenia do stanu poprzedniego w odniesieniu do terminów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i które muszą być przestrzegane wobec władz tego państwa.

*Artykuł 82***Kontynuacja postępowania**

1. Urząd może zezwolić zgłaszającemu lub właścicielowi ►**M1** unijnego znaku towarowego ◀ lub innej stronie postępowania, która uchybiła terminowi wyznaczonemu przez Urząd na kontynuację postępowania, jeżeli wraz ze złożeniem wniosku dokonał uchybionej czynności. Wniosek o kontynuację postępowania jest dopuszczalny jedynie wówczas, gdy jest złożony w terminie dwóch miesięcy po upływie wyznaczonego terminu. Wniosek podlega rozpatrzeniu pod warunkiem wniesienia opłaty za wniosek o kontynuację postępowania.

2. Powyższy przepis nie ma zastosowania do terminów określonych w art. 25 ust. 3, art. 27, art. 29 ust. 1, art. 33 ust. 1, art. 36 ust. 2, art. 41 i 42, art. 47 ust. 3, art. 60 i 62, art. 65 ust. 5, art. 81 i 112 oraz terminów określonych w niniejszym artykule, a także terminów określonych w rozporządzeniu wykonawczym dla zastrzeżenia pierwszeństwa w rozumieniu art. 30, pierwszeństwa z wystawy w rozumieniu art. 33 lub starszeństwa w rozumieniu art. 34.

3. Wniosek rozstrzyga organ właściwy do podejmowania decyzji w zakresie uchybionej czynności.

▼M1

4. Jeżeli Urząd uwzględni wniosek, skutki niedochowania terminu zostają zniesione. Jeżeli między upływem tego terminu a złożeniem wniosku o kontynuację postępowania wydana zostanie decyzja, departament właściwy do podjęcia decyzji w sprawie uchybionej czynności weryfikuje tę decyzję i zmienia ją, w przypadku gdy samo dopełnienie uchybionej czynności jest wystarczające. Jeżeli w wyniku weryfikacji Urząd stwierdzi, że nie jest konieczna zmiana pierwotnej decyzji, potwierdza tę decyzję na piśmie.

▼B

5. Jeżeli Urząd odrzuca wniosek, wniesiona opłata podlega zwrotowi.

▼M1*Artykuł 82a***Przerwanie postępowania**

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a określających szczegółowe uregulowania dotyczące podjęcia postępowania przed Urzędem.

▼B*Artykuł 83***Odniesienie do zasad ogólnych**

W przypadku braku przepisów proceduralnych w niniejszym rozporządzeniu, rozporządzeniu wykonawczym, rozporządzeniach dotyczących opłat lub regulaminie Izb Odwoławczych, Urząd bierze pod uwagę zasady proceduralne uznane powszechnie w państwach członkowskich.

*Artykuł 84***Wygaśnięcie zobowiązań finansowych**

1. Roszczenia Urzędu o wniesienie opłat wygasają po upływie czterech lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym opłata stała się wymagalna.
2. Roszczenia wobec Urzędu o zwrot opłat lub nadpłat wygasają po upływie czterech lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym roszczenie to powstało.
3. Termin ustanowiony w ust. 1 i 2 ulega przerwaniu w przypadku objętym ust. 1, przez wezwanie do uiszczenia opłaty oraz w przypadku objętym ust. 2, przez uzasadnione żądanie w formie pisemnej. Termin ten zaczyna swój bieg niezwłocznie od daty jego przerwania i upływa najpóźniej po sześciu latach, poczynając od końca roku kalendarzowego, w którym pierwotnie się rozpoczął, chyba że w tym czasie wszczęto postępowanie sądowe w celu wyegzekwowania tego roszczenia; w tym przypadku termin upływa najwcześniej po roku od daty uprawomocnienia się wyroku.

*SEKCJA 2***Koszty***Artykuł 85***Koszty**

1. Strona przegrywająca w postępowaniu w sprawie sprzeciwu, postępowaniu w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia, unieważnienia lub postępowaniu odwoławczym pokrywa opłaty ponoszone przez drugą stronę, jak również, bez uszczerbku dla art. 119 ust. 6, wszystkie koszty ponoszone przez nią istotne dla postępowania, łącznie z kosztami podróży i pobytu oraz wynagrodzeniem pełnomocnika, radcy lub adwokata, w granicach ustalonych dla każdej kategorii kosztów na warunkach ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym.

▼M1

- 1a. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające maksymalne stawki kosztów istotnych dla postępowania i faktycznie poniesionych przez stronę wygrywającą. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

Określając takie kwoty w odniesieniu do kosztów podróży i diet Komisja uwzględnia odległość między miejscem zamieszkania lub miejscem prowadzenia działalności strony, pełnomocnika lub świadka, lub biegłego a miejscem, w którym odbywa się postępowanie ustne, etap procedury, na którym koszty są ponoszone, oraz, w odniesieniu do kosztów pełnomocnictwa w rozumieniu art. 93 ust. 1, potrzebę zapewnienia, aby obowiązek pokrycia kosztów nie był nadużywany

▼ M1

przez stronę przeciwną ze względów taktycznych. Diety oblicza się zgodnie z regulaminem pracowniczym urzędników Unii i warunkami zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej) ustanowionymi rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾.

Strona przegrywająca pokrywa koszty tylko jednej strony wnoszącej sprzeciw i, w stosownych przypadkach, tylko jednego pełnomocnika.

▼ B

2. Jednakże w przypadku gdy żądania każdej ze stron jedynie w części zostają uwzględnione lub jeżeli przemawiają za tym względy słuszności, Wydział Sprzeciwów, Wydział Unieważnień lub Izba Odwoławcza decydują o innym podziale kosztów.

3. Strona, która kończy postępowanie poprzez wycofanie zgłoszenia ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄, sprzeciwu lub wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia praw lub unieważnienie, lub odwołania, lub przez nieprzedłużenie rejestracji ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄ lub przez zrzeczenie się rejestracji ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄, ponosi opłaty i koszty poniesione przez drugą stronę na warunkach przewidzianych w ust. 1 i 2.

▼ C3

4. W przypadku gdy postępowanie nie prowadzi do wydania orzeczenia, Wydział Sprzeciwów, Wydział Unieważnień lub Izba Odwoławcza orzekają o kosztach według uznania.

▼ B

5. Jeżeli strony zawierają przed Wydziałem Sprzeciwów, Wydziałem Unieważnień lub Izbą Odwoławczą ugodę dotyczącą rozliczenia kosztów, różniącą się od przepisów poprzednich ustępów, zainteresowana instancja bierze pod uwagę tego rodzaju porozumienie.

6. Wydział Sprzeciwów, Wydział Unieważnień lub Izba Odwoławcza ustalają wysokość należnych kosztów, o których mowa w poprzednich ustępach, jeżeli te koszty ograniczają się do opłaty na rzecz Urzędu i kosztów zastępstwa procesowego. W każdym innym przypadku sekretariat Izby Odwoławczej lub pracownik Wydziału Sprzeciwów lub Wydziału Unieważnień określa na wniosek kwotę kosztów podlegających zwrotowi. Wniosek jest dopuszczalny w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym uprawomocniła się decyzja, stanowiąca podstawę ustalenia zwrotu kosztów. Tak ustalona kwota może, na wniosek zgłoszony w wyznaczonym terminie, zostać zmieniona decyzją Wydziału Sprzeciwów, Wydziału Unieważnień lub Izby Odwoławczej.

*Artykuł 86***Wykonywanie decyzji ustalającej wysokość kosztów**

1. Każda ostateczna decyzja Urzędu ustalająca wysokość kosztów jest wykonalna.

2. Wykonywanie regulowane jest przepisami postępowania cywilnego obowiązującymi w państwie, na terytorium którego ma ono miejsce. ► **M1** Każde państwo członkowskie wyznacza jeden organ odpowiedzialny za sprawdzanie autentyczności decyzji, o której mowa w ust. 1, i przekazuje jego dane kontaktowe Urzędowi, Trybunałowi Sprawiedliwości oraz Komisji. Organ ten nadaje decyzji klauzulę wykonalności, przy czym sprawdzenie autentyczności decyzji jest jedyną formalnością. ◄

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1. Polskie wydanie specjalne, rozdział 1, tom 2, s. 5.

▼B

3. Po dopełnieniu tych formalności na wniosek zainteresowanej strony może ona przystąpić do wykonywania zgodnie z ustawodawstwem krajowym, wnosząc sprawę bezpośrednio przed właściwy organ.

4. Wykonywanie może być zawieszone wyłącznie na mocy orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości. Jednakże sądy danego kraju są właściwe w sprawie skarg, gdy wykonywanie przebiega w sposób nieprawidłowy.

*SEKCJA 3****Informowanie opinii publicznej oraz władz państw członkowskich*****▼M1***Artykuł 87***Rejestr unijnych znaków towarowych**

1. Urząd prowadzi rejestr unijnych znaków towarowych i aktualizuje go.

2. Rejestr zawiera następujące wpisy dotyczące zgłoszeń i rejestracji unijnego znaku towarowego:

- a) data zgłoszenia;
- b) numer akt zgłoszenia;
- c) data opublikowania zgłoszenia;
- d) imię i nazwisko lub nazwa oraz adres zgłaszającego;
- e) imię i nazwisko oraz adres prowadzenia działalności pełnomocnika innego niż ten, o którym mowa w art. 92 ust. 3 zdanie pierwsze;
- f) przedstawienie znaku ze wskazaniem jego charakteru, a w stosownych przypadkach – opis znaku;
- g) wskazanie towarów i usług przez podanie ich nazw;
- h) dane dotyczące zastrzeżenia pierwszeństwa zgodnie z art. 30;
- i) dane dotyczące zastrzeżenia pierwszeństwa z wystawienia zgodnie z art. 33;
- j) dane dotyczące zastrzeżenia starszeństwa wcześniej zarejestrowanego znaku towarowego, jak określono w art. 34;
- k) oświadczenie, że w następstwie używania znak uzyskał charakter odróżniający zgodnie z art. 7 ust. 3;
- l) wskazanie, że znak jest znakiem wspólnym;
- n) język złożonego zgłoszenia oraz drugi język wskazany przez zgłaszającego w jego zgłoszeniu zgodnie z art. 119 ust. 3;
- o) data rejestracji znaku w rejestrze oraz numer rejestracji;

▼ **M1**

p) oświadczenie, że zgłoszenie jest następstwem przekształcenia rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię, zgodnie z art. 161 niniejszego rozporządzenia, wraz z datą rejestracji międzynarodowej na podstawie art. 3 ust. 4 protokołu madryckiego lub datą, z którą zostało wpisane rozszerzenie terytorialne na Unię dokonane po rejestracji międzynarodowej na podstawie art. 3ter ust. 2 protokołu madryckiego i, w stosownych przypadkach, wraz z datą pierwszeństwa rejestracji międzynarodowej.

3. Rejestr zawiera także następujące wpisy, wraz z datą dokonania takiego wpisu:

- a) zmiana imienia i nazwiska lub nazwy, adresu lub obywatelstwa właściciela unijnego znaku towarowego lub zmiana państwa, w którym właściciel ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub prowadzi działalność;
- b) zmiana imienia i nazwiska lub adresu prowadzenia działalności pełnomocnika innego niż ten, o którym mowa w art. 92 ust. 3 zdanie pierwsze;
- c) w przypadku ustanowienia nowego pełnomocnika – jego imię i nazwisko oraz adres prowadzenia działalności;
- d) zmiana znaku zgodnie z art. 43 i 48 oraz sprostowanie błędów;
- e) odnotowanie zmiany regulaminu używania znaku wspólnego zgodnie z art. 71;
- f) dane dotyczące zastrzeżenia starszeństwa wcześniej zarejestrowanego znaku towarowego, jak określono w art. 34, zgodnie z art. 35;
- g) przeniesienia całkowite lub częściowe zgodnie z art. 17;
- h) ustanowienie lub przeniesienie prawa rzeczowego zgodnie z art. 19 oraz rodzaj prawa rzeczowego;
- i) wszczęcie egzekucji zgodnie z art. 20 i objęcie postępowaniem upadłościowym zgodnie z art. 21;
- j) udzielenie lub przeniesienie licencji zgodnie z art. 22 i, w stosownych przypadkach, rodzaj licencji;
- k) przedłużenie rejestracji zgodnie z art. 47, data, z którą staje się ono skuteczne, i wszelkie ograniczenia zgodnie z art. 47 ust. 4;
- l) wzmianka o stwierdzeniu wygaśnięcia rejestracji zgodnie z art. 47;
- m) oświadczenie o wycofaniu lub o zrzeczeniu się przez właściciela znaku zgodnie z odpowiednio art. 43 i 50;
- n) data wniesienia i dane dotyczące: sprzeciwu zgodnie z art. 41, wniosku zgodnie z art. 56 lub roszczenia wzajemnego zgodnie z art. 100 ust. 4 o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie, lub odwołania zgodnie z art. 60;
- o) data i treść decyzji w sprawie sprzeciwu lub wniosku, lub roszczenia wzajemnego zgodnie z art. 57 ust. 6 lub art. 100 ust. 6 zdanie trzecie, lub decyzji w sprawie odwołania zgodnie z art. 64;
- p) wzmianka o otrzymaniu wniosku o konwersję zgodnie z art. 113 ust. 2;
- q) wykreślenie pełnomocnika wpisanego zgodnie z ust. 2 lit. e) niniejszego artykułu;

▼ M1

- r) wykreślenie starszeństwa znaku krajowego;
- s) zmiana lub wykreślenie z rejestru danych, o których mowa w lit. h), i) i j) niniejszego ustępu;
- t) zastąpienie unijnego znaku towarowego rejestracją międzynarodową zgodnie z art. 157;
- u) data i numer rejestracji międzynarodowych opartych na zgłoszeniu unijnego znaku towarowego, który został zarejestrowany jako unijny znak towarowy zgodnie z art. 148 ust. 1;
- v) data i numer rejestracji międzynarodowych opartych na unijnym znaku towarowym zgodnie z art. 148 ust. 2;
- w) podział zgłoszenia zgodnie z art. 44 i podział rejestracji zgodnie z art. 49 wraz z danymi, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do wydzielonej rejestracji, a także wykaz towarów i usług pierwotnej rejestracji ze zmianami;
- x) uchylenie decyzji lub wykreślenie wpisu w rejestrze zgodnie z art. 80, w przypadku gdy uchylenie lub wykreślenie dotyczy odpowiednio decyzji lub wpisu, które zostały opublikowane.

4. Dyrektor wykonawczy może postanowić, że w rejestrze umieszcza się inne wpisy niż te, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, z zastrzeżeniem art. 123 ust. 4.

5. Rejestr może być prowadzony w formie elektronicznej. Urząd zbiera, organizuje, upublicznia i przechowuje dane, o których mowa w ust. 2 i 3, w tym dane osobowe, na potrzeby określone w ust. 9. Urząd zapewnia, aby rejestr był dostępny publicznie do wglądu w przystępny sposób.

6. Właściciela unijnego znaku towarowego zawiadamia się o każdej zmianie w rejestrze.

7. Urząd wydaje – na wniosek i za opłatą – uwierzytelnione lub niewuierzytelnione wyciągi z rejestru.

8. Dane dotyczące wpisów wymienionych w ust. 2 i 3, w tym dane osobowe, przetwarzane są w celu:

- a) administrowania zgłoszeniami lub rejestracjami, jak określono w niniejszym rozporządzeniu i aktach przyjętych na jego podstawie;
- b) prowadzenia rejestru publicznego udostępnianego do wglądu i w celu pozyskiwania informacji organom publicznym i podmiotom gospodarczym, aby umożliwić im wykonywanie praw przyznanych na mocy niniejszego rozporządzenia i uzyskanie wiedzy o istnieniu wcześniejszych praw należących do osób trzecich; oraz
- c) sporządzania sprawozdań i statystyk umożliwiających Urzędowi optymalizowanie swojego działania i poprawę funkcjonowania systemu.

9. Wszystkie dane, w tym dane osobowe dotyczące wpisów w ust. 2 i 3, uważa się za dane leżące w interesie publicznym, do których osoby trzecie mogą mieć dostęp. Ze względu na pewność prawa wpisy w rejestrze przechowuje się bezterminowo.

▼ **M1***Artykuł 87a***Baza danych**

1. Urząd zobowiązany jest – oprócz prowadzenia rejestru w rozumieniu art. 87 – do zbierania i przechowania w elektronicznej bazie danych wszystkich danych dostarczonych przez zgłaszających lub inne strony postępowania prowadzonego na podstawie niniejszego rozporządzenia lub aktów przyjętych na jego podstawie.

2. Elektroniczna baza danych może zawierać dane osobowe wykraczające poza dane zawarte w rejestrze zgodnie z art. 87, w zakresie w jakim takie dane są wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia lub aktów przyjętych na jego podstawie. Zbieranie, przechowywanie i przetwarzanie takich danych służy do:

- a) administrowania zgłoszeniami lub rejestracjami, jak określono w niniejszym rozporządzeniu i aktach przyjętych na jego podstawie;
- b) udostępniania informacji niezbędnych do łatwiejszego i bardziej skutecznego prowadzenia odpowiednich postępowań;
- c) komunikowania się ze zgłaszającymi i innymi stronami postępowania;
- d) sporządzania sprawozdań i statystyk umożliwiających Urzędowi optymalizowanie swojego działania i poprawę funkcjonowania systemu.

3. Dyrektor wykonawczy określa warunki dostępu do elektronicznej bazy danych i sposób, w jaki można udostępniać jej zawartość, z wyjątkiem danych osobowych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, ale wraz z danymi wymienionymi w art. 87, do odczytu maszynowego, w tym opłaty za taki dostęp.

4. Dostęp do danych osobowych, o których mowa w ust. 2, jest ograniczony i nie udostępnia się takich danych publicznie bez wyraźnej zgody zainteresowanej strony.

5. Wszystkie dane przechowuje się bezterminowo. Zainteresowana strona może jednakże wnieść o usunięcie wszelkich danych osobowych z bazy danych po 18 miesiącach od wygaśnięcia znaku towarowego lub zakończenia odpowiedniej procedury *inter partes*. Zainteresowana strona jest uprawniona do uzyskania w dowolnym momencie sprostowania niedokładnych lub błędnych danych.

*Artykuł 87b***Dostęp on-line do decyzji**

1. Decyzje Urzędu są udostępniane publicznie *on-line* do celów informacji i konsultacji w trosce o przejrzystość i przewidywalność. Każda strona postępowania, w wyniku którego wydana została decyzja, może wnieść o usunięcie wszelkich danych osobowych zawartych w tej decyzji.

▼ **M1**

2. Urząd może zapewnić dostęp *on-line* do wyroków sądów krajowych i sądów Unii związanych z jego zadaniami w zakresie upowszechniania wiedzy o kwestiach własności intelektualnej oraz promocji konwergencji praktyk. Urząd respektuje warunki pierwotnej publikacji w odniesieniu do danych osobowych.

▼ **B***Artykuł 88***Wgląd do akt**

1. Akta odnoszące się do zgłoszeń ► **M1** unijnych znaków towarowych ◀, które nie zostały opublikowane, nie są udostępniane do wglądu bez zgody zgłaszającego.

2. Każda osoba, która może udowodnić, że zgłaszający ► **M1** unijny znak towarowy ◀ oświadczył, że po zarejestrowaniu znaku towarowego powoła się na prawa wynikające z rejestracji przeciwko niej, może uzyskać wgląd do akt przed publikacją tego zgłoszenia i bez zgody zgłaszającego.

3. Po publikacji zgłoszenia ► **M1** unijnego znaku towarowego ◀ akta odnoszące się do tego zgłoszenia i zawarty w nich znak towarowy mogą, na wniosek, być przedmiotem wglądu.

▼ **M1**

4. W przypadku gdy akta są przedmiotem wglądu zgodnie z ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu, dokumenty dotyczące wyłączenia lub wniosku o wyłączenie zgodnie z art. 137, projekty decyzji i opinii oraz wszelkie inne dokumenty wewnętrzne wykorzystane do przygotowania decyzji i opinii, a także część akt, w przypadku której strona zainteresowana wykazała szczególny interes odnośnie do zachowania ich w poufności, zanim złożono wniosek o wgląd do akt, mogą być nieudostępnione, chyba że wgląd w taką część akt jest uzasadniony nadrzędnymi uzasadnionymi interesami strony wnoszącej o wgląd.

5. Wgląd do akt zgłoszeń unijnych znaków towarowych oraz akt zarejestrowanych unijnych znaków towarowych dotyczy dokumentów oryginalnych lub kopii tych dokumentów, lub środków technicznych przechowywania tych danych, w przypadku gdy akta są w ten sposób przechowywane. Dyrektor wykonawczy określa sposób wglądu do akt.

6. W przypadku gdy wgląd do akt odbywa się w sposób przewidziany w ust. 7, wniosek o wgląd do akt uznaje się za wniesiony z chwilą uiszczenia wymaganej opłaty. Nie uiszcza się opłaty w przypadku dostępu *on-line* do technicznych środków przechowywania.

7. Wgląd do akt odbywa się w siedzibie Urzędu. Wgląd do akt może być zrealizowany przez wydanie, na wniosek, kopii dokumentów znajdujących się w aktach. Wydanie takich kopii jest uzależnione od uiszczenia opłaty. Urząd wydaje – na wniosek i za opłatą – uwierzytelnione lub niewuierzytelnione kopie zgłoszenia unijnego znaku towarowego.

8. Wgląd do prowadzonych przez Urząd akt dotyczących rejestracji międzynarodowych wskazujących Unię można uzyskać, na wniosek, począwszy od daty publikacji, o której mowa w art. 152 ust. 1, zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1, 3 i 4 niniejszego artykułu.

▼M1

9. Z zastrzeżeniem ograniczeń przewidzianych w ust. 4 Urząd może, na wniosek, przekazać informacje z wszelkich akt zgłoszonego lub zarejestrowanego unijnego znaku towarowego, pod warunkiem że została uiszczona opłata. Urząd może jednak wymagać, by skorzystano z możliwości uzyskania bezpośredniego wglądu do akt, jeżeli uzna to za właściwe ze względu na ilość informacji do przekazania.

*Artykuł 88a***Przechowywanie akt**

1. Urząd przechowuje akta wszelkich procedur odnoszących się do zgłoszenia unijnego znaku towarowego lub do rejestracji unijnego znaku towarowego. Dyrektor wykonawczy określa formę, w jakiej te akta są przechowywane.

2. W przypadku gdy akta przechowywane są w formie elektronicznej są one lub ich kopie zapasowe przechowywane przez czas nieokreślony. Oryginalne dokumenty złożone przez strony postępowania i stanowiące podstawę takich akt elektronicznych są niszczone po upływie okresu następującego po ich otrzymaniu przez Urząd, który to okres ustala dyrektor wykonawczy.

3. W przypadku gdy i w zakresie, w jakim akta lub ich części przechowywane są w formie innej niż elektroniczna, dokumenty lub dowody wchodzące w skład tych akt przechowuje się przez okres co najmniej pięciu lat od końca roku, w którym zgłoszenie odrzucono lub wycofano, lub uznano za wycofane, rejestracja unijnego znaku towarowego wygasła całkowicie zgodnie z art. 47, zarejestrowano całkowite zrzeczenie się unijnego znaku towarowego zgodnie z art. 50 lub całkowicie usunięto unijny znak towarowy z rejestru zgodnie z art. 57 ust. 6 lub art. 100 ust. 6.

*Artykuł 89***Publikacje okresowe**

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

- a) datę, którą należy uznać za datę publikacji w Biuletynie Znaków Towarowych Unii Europejskiej;
- b) sposób publikacji wpisów dotyczących rejestracji znaku towarowego, które nie zawierają zmian w stosunku do opublikowanego zgłoszenia;
- c) formy, w jakich wydania Dziennika Urzędowego Urzędu można udostępniać publicznie.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B*Artykuł 90***Współpraca administracyjna**

►M1 1. ◀ Jeżeli niniejsze rozporządzenie lub ustawodawstwa krajowe nie stanowią inaczej, Urząd i sądy lub władze państw członkowskich pomagają sobie wzajemnie, przekazując na wniosek informacje lub udostępniając akta do wglądu. Jeżeli Urząd udostępnia akta do wglądu dla sądów, prokuratury lub centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej, wgląd taki nie podlega ograniczeniom ustanowionym w art. 88.

▼M1

2. Urząd nie pobiera opłat za przekazanie informacji ani za udostępnienie akt do wglądu.
3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe uregulowania dotyczące sposobu wymiany informacji między Urzędem a organami państw członkowskich i udostępniania akt do wglądu, z uwzględnieniem ograniczeń, którym podlega wgląd do akt dotyczących zgłoszeń lub rejestracji unijnego znaku towarowego, zgodnie z art. 88, w przypadku udostępniania ich do wglądu osobom trzecim. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B*Artykuł 91***Wymiana publikacji**

1. Urząd oraz centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich przekazują sobie wzajemnie, na wniosek, nieodpłatnie, na własne potrzeby, jeden lub kilka egzemplarzy ich odpowiednich publikacji.
2. Urząd może zawierać umowy odnoszące się do wymiany lub przekazywania publikacji.

*SEKCJA 4***Pełnomocnictwo***Artykuł 92***Ogólne zasady pełnomocnictwa**

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 od żadnej osoby nie można wymagać posiadania pełnomocnika w postępowaniu przed Urzędem.

▼M1

2. Bez uszczerbku dla ust. 3 zdanie drugie niniejszego artykułu osoby fizyczne lub prawne, które nie mają miejsca zamieszkania lub głównego miejsca prowadzenia działalności lub rzeczywistego i poważnego przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego w Europejskim Obszarze Gospodarczym, są reprezentowane przed Urzędem zgodnie z art. 93 ust. 1 we wszystkich postępowaniach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem dokonania zgłoszenia unijnego znaku towarowego.
3. Osoby fizyczne lub prawne, które mają stałe miejsce zamieszkania lub główne miejsce prowadzenia działalności lub rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe w Europejskim Obszarze Gospodarczym, mogą być reprezentowane przed Urzędem przez pracownika. Pracownik osoby prawnej, do którego stosuje się niniejszy ustęp, może również reprezentować inne osoby prawne, które mają powiązania gospodarcze z tą osobą prawną, nawet jeśli te inne osoby prawne nie mają siedziby, głównego miejsca prowadzenia działalności ani rzeczywistego i poważnego przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego w Europejskim Obszarze Gospodarczym. Pracownicy, którzy reprezentują osoby – w rozumieniu niniejszego ustępu – składają, na żądanie Urzędu lub, w odpowiednich przypadkach, strony postępowania, podpisany dokument pełnomocnictwa do złożenia w aktach.
4. W przypadku działających wspólnie zgłaszających lub osób trzecich ustanawia się wspólnego pełnomocnika.

▼B*Artykuł 93***Zawodowi pełnomocnicy****▼M1**

1. Osoby fizyczne lub prawne mogą być reprezentowane przed Urzędem wyłącznie przez:

- a) osobę wykonującą zawód prawnika mającą odpowiednie kwalifikacje w jednym z państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego, posiadającą miejsce prowadzenia działalności na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego, w zakresie, w jakim jest ona uprawniona w ramach danego państwa członkowskiego do występowania jako pełnomocnik w sprawach dotyczących znaków towarowych;
- b) zawodowych pełnomocników, których imiona i nazwiska znajdują się na liście prowadzonej w tym celu przez Urząd.

Pełnomocnicy działający przed Urzędem składają – na wniosek Urzędu lub, w stosownych przypadkach, na wniosek drugiej strony postępowania – podpisany dokument pełnomocnictwa do złożenia w aktach.

2. Na listę zawodowych pełnomocników może być wpisana każda osoba fizyczna, która:

- a) ma obywatelstwo jednego z państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
- b) ma miejsce prowadzenia działalności lub zatrudnienia w Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- c) jest uprawniona do reprezentowania osób fizycznych lub prawnych w sprawach dotyczących znaków towarowych przed Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu lub przed centralnym urzędem zajmującym się ochroną własności przemysłowej w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Jeżeli w danym państwie uprawnienie takie nie jest uwarunkowane wymogiem posiadania specjalnych kwalifikacji zawodowych, osoby wnioskujące o wpisanie na listę Urzędu, które występują w sprawach dotyczących znaków towarowych przed Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu lub przed centralnymi urzędami zajmującymi się ochroną własności przemysłowej w tym państwie, muszą działać regularnie w tym zakresie przez okres co najmniej pięciu lat. Jednakże od osób, których kwalifikacje zawodowe w zakresie reprezentowania osób fizycznych lub prawnych w sprawach znaków towarowych przed Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu lub przed centralnymi urzędami zajmującymi się ochroną własności przemysłowej są uznawane oficjalnie zgodnie z przepisami ustanowionym przez dane państwo, nie wymaga się, by wykonywały one zawód.

▼B

3. Wpisu dokonuje się na wniosek, do którego załączone jest świadectwo wydane przez centralny urząd zajmujący się ochroną własności przemysłowej danego państwa członkowskiego, które wskazuje, że warunki ustanowione w ust. 2 są spełnione.

▼M1

4. Dyrektor wykonawczy może przyznać odstępstwo od:

- a) wymogu określonego w ust. 2 lit. c) zdanie drugie, jeżeli wnioskodawca udowodni, że zdobył wymagane kwalifikacje w inny sposób;
- b) wymogu określonego w ust. 2 lit. a) w przypadku wysoko wykwalifikowanych specjalistów, pod warunkiem spełniania wymogów określonych w ust. 2 lit. b) i c).

▼ M1

5. Dana osoba może zostać usunięta z listy zawodowych pełnomocników na swój wniosek lub w momencie utraty zdolności do występowania w charakterze pełnomocnika. Zmiany listy zawodowych pełnomocników publikowane są w Dzienniku Urzędowym Urzędu.

*Artykuł 93a***Przekazanie uprawnień**

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a, określających:

- a) warunki i procedurę wyznaczania wspólnego pełnomocnika, o którym mowa w art. 92 ust. 4;
- b) warunki, na jakich pracownicy, o których mowa w art. 92 ust. 3, i zawodowi pełnomocnicy, o których mowa w art. 93 ust. 1, muszą złożyć w Urzędzie podpisany dokument pełnomocnictwa, aby móc podjąć się reprezentacji, oraz treść tego pełnomocnictwa;
- c) okoliczności, w których dana osoba może zostać usunięta z listy zawodowych pełnomocników, o której mowa w art. 93 ust. 5.

▼ B

TYTUŁ X

**JURYSDYKCJA ORAZ POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU
POWÓDZTW ODNOSZĄCYCH SIĘ DO ► M1 UNIJNYCH ZNAKÓW
TOWAROWYCH ◄**

SEKCJA 1▼ M1

Stosowanie przepisów prawa Unii w sprawie jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych

▼ B*Artykuł 94*▼ M1

Stosowanie przepisów prawa Unii w sprawie jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych

▼ B

1. Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, ► M1 przepisy prawa Unii w sprawie jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych ◄ stosują się do postępowań odnoszących się do ► M1 unijnych znaków towarowych ◄ oraz zgłoszeń ► M1 unijnych znaków towarowych ◄, jak również do postępowań odnoszących się do jednoczesnych i kolejnych powództw na podstawie ► M1 unijnych znaków towarowych ◄ i krajowych znaków towarowych.

2. W przypadku postępowań w odniesieniu do powództw i roszczeń określonych w art. 96:

- a) art. 2, 4, art. 5 pkt 1, 3, 4 i 5 oraz art. 31 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 nie stosuje się;
- b) art. 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 stosuje się z zastrzeżeniem ograniczeń przewidzianych w art. 97 ust. 4 niniejszego rozporządzenia;

▼B

- c) postanowienia rozdziału II rozporządzenia (WE) nr 44/2001, które stosuje się do osób zamieszkałych w państwie członkowskim, stosuje się także do osób, które nie mają miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, ale które mają tam swoje przedsiębiorstwo.

▼M1

3. W niniejszym rozporządzeniu odesłania do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 obejmują w stosownych przypadkach Umowę pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych sporządzoną w dniu 19 października 2005 r.

▼B*SEKCJA 2*

Spory dotyczące naruszenia oraz ►M1 unijnych znaków towarowych ◄ towarowych

*Artykuł 95***▼M1****Sądy w sprawach unijnych znaków towarowych****▼B**

1. Państwa członkowskie wyznaczają na swoich terytoriach możliwie jak najmniejszą liczbę krajowych sądów i trybunałów działających jako sądy pierwszej i drugiej instancji, zwanych dalej „►M1 sądami w sprawach unijnych znaków towarowych ◄”, które pełnią funkcje powierzone im na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji, w terminie trzech lat od wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 40/94, wykaz ►M1 sądów w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ zawierający ich nazwy oraz ich właściwość miejscową.

3. O każdej zmianie, dokonanej po przekazaniu wykazu określonego w ust. 2, dotyczącej liczby, nazw lub właściwości miejscowej państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję.

4. Informacje określone w ust. 2 i 3 Komisja przekazuje państwom członkowskim i publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5. Dopóki dane państwo członkowskie nie przekaże wykazu przewidzianego w ust. 2, właściwość w postępowaniach wynikająca z powództwa lub wniosku objętych art. 96 i dla których sądy tego państwa są właściwe na mocy art. 97, posiada ten sąd danego państwa, który w przypadku postępowania dotyczącego krajowego znaku towarowego zarejestrowanego w tym państwie ma właściwość miejscową i rzeczową.

*Artykuł 96***Jurysdykcja w sprawach naruszenia i ważności**

►M1 Sądy w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ mają wyłączną właściwość:

- a) w przypadku wszystkich powództw, których przedmiotem jest naruszenie oraz – jeżeli zezwala na to ustawodawstwo krajowe – w przypadku powództw dotyczących zagrożenia naruszenia, odnoszących się do ►M1 unijnego znaku towarowego ◄;

▼B

- b) w przypadku powództw o stwierdzenie braku naruszenia, jeżeli zezwala na to ustawodawstwo krajowe;
- c) w przypadku wszystkich powództw wnoszonych w wyniku czynności określonych w ►**M1** art. 9b ust. 2 ◄;
- d) w roszczeniach wzajemnych o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ na podstawie art. 100.

*Artykuł 97***Jurysdykcja międzynarodowa**

1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, jak również wszelkich przepisów rozporządzenia (WE) nr 44/2001 mających zastosowanie na mocy art. 94, postępowania w odniesieniu do powództw i roszczeń określonych w art. 96 toczą się przed sądami tego państwa członkowskiego, w którym pozwany ma miejsce zamieszkania/siedzibę, lub jeżeli nie ma on miejsca zamieszkania/siedziby w żadnym z państw członkowskich, w tym, w którym ma przedsiębiorstwo.

2. Jeżeli pozwany nie ma miejsca zamieszkania/siedziby ani przedsiębiorstwa w żadnym z państw członkowskich, postępowania takie toczą się przed sądami tego państwa członkowskiego, w którym miejsce zamieszkania/siedzibę ma powód, a jeżeli nie ma on miejsca zamieszkania/siedziby w żadnym z państw członkowskich, w tym, w którym ma przedsiębiorstwo.

3. Jeżeli ani pozwany, ani powód nie mają takiego miejsca zamieszkania/siedziby ani przedsiębiorstwa, wówczas postępowanie toczy się przed sądami tego państwa członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę Urząd.

4. Bez względu na przepisy ust. 1, 2 i 3:

- a) artykuł 23 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 stosuje się w przypadku, gdy strony postanowią, że właściwość ma inny ►**M1** sąd w sprawach unijnych znaków towarowych ◄;
- b) artykuł 24 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 stosuje się w przypadku, gdy pozwany stawi się przed innym ►**M1** sądem w sprawach unijnych znaków towarowych ◄.

5. Postępowania w odniesieniu do powództw i roszczeń określonych w art. 96, z wyjątkiem powództw o stwierdzenie braku naruszenia ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄, mogą również toczyć się przed sądami państwa członkowskiego, w którym miało miejsce naruszenie lub wystąpiła groźba naruszenia lub w którym została dokonana czynność w rozumieniu art. 9 ust. 3 zdanie drugie.

*Artykuł 98***Zakres jurysdykcji**

1. ►**M1** Sąd w sprawach unijnych znaków towarowych ◄, którego właściwość wynika z art. 97 ust. 1–4, ma właściwość w sprawach, których przedmiotem są:

- a) czynności naruszenia lub groźba naruszenia na terytorium któregośkolwiek z państw członkowskich;
- b) czynności w rozumieniu art. 9 ust. 3 zdanie drugie, dokonane na terytorium któregośkolwiek z państw członkowskich.

▼B

2. ►**M1** Sąd w sprawach unijnych znaków towarowych ◄, którego właściwość wynika z art. 97 ust. 5, ma właściwość wyłącznie w sprawach, których przedmiotem są czynności dokonane lub groźba ich dokonania na terytorium państwa członkowskiego, w którym ten sąd ma swoją siedzibę.

*Artykuł 99***Domniemanie ważności – obrona co do istoty sprawy**

1. ►**M1** Sądy w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ uznają ►**M1** unijny znak towarowy ◄ za ważny, jeżeli jego ważność nie jest kwestionowana przez pozwanego w roszczeniu wzajemnym o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie.

2. Ważność ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ nie może być przedmiotem sporu w powództwie o stwierdzenie braku naruszenia.

▼M1

3. W powództwach, o których mowa w art. 96 lit. a) i c), zarzut odnoszący się do stwierdzenia wygaśnięcia unijnego znaku towarowego, podniesiony drogą inną niż roszczenie wzajemne, jest dopuszczalny, jeżeli pozwany twierdzi, że w momencie wniesienia powództwa o naruszenie istniała możliwość stwierdzenia wygaśnięcia unijnego znaku towarowego z powodu braku rzeczywistego używania.

▼B*Artykuł 100***Roszczenia wzajemne**

1. Roszczenie wzajemne o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie może być oparte na podstawach stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia wymienionych w niniejszym rozporządzeniu.

2. ►**M1** Sąd w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ odrzuca roszczenie wzajemne o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie, jeżeli decyzja wydana przez Urząd, dotycząca tego samego przedmiotu sprawy i przyczyny powództwa między tymi samymi stronami, stała się już prawomocna.

3. Jeżeli roszczenie wzajemne zostało podniesione w postępowaniu, w którym właściciel znaku towarowego nie jest jeszcze stroną, powiadamia się go i może zostać włączony w charakterze strony na warunkach określonych w ustawodawstwie krajowym.

▼M1

4. Sąd w sprawach unijnych znaków towarowych, do którego zostało zgłoszone roszczenie wzajemne o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie unijnego znaku towarowego, nie rozpatruje roszczenia wzajemnego, dopóki zainteresowana strona lub sam sąd nie zawiadomi Urzędu o dacie, z jaką roszczenie wzajemne zostało zgłoszone. Urząd odnotowuje tę informację w rejestrze. Jeżeli przed zgłoszeniem roszczenia wzajemnego w Urzędzie złożono wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie unijnego znaku towarowego, Urząd informuje o tym sąd, który zawiesza postępowanie zgodnie z art. 104 ust. 1 do momentu podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie wniosku lub do momentu wycofania wniosku.

▼B

5. Artykuł 57 ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

▼ **M1**

6. W przypadku gdy sąd w sprawach unijnych znaków towarowych wydał orzeczenie, które stało się prawomocne, w sprawie roszczenia wzajemnego o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie unijnego znaku towarowego, kopia orzeczenia przekazywana jest niezwłocznie Urzędowi przez sąd lub przez którąkolwiek ze stron postępowania krajowego. Urząd lub każda inna zainteresowana strona może zażądać informacji na temat takiego przekazania. Urząd odnotowuje wzmiankę o orzeczeniu w rejestrze i podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności z jego rozstrzygnięciem.

▼ **B**

7. ► **M1** Sąd w sprawach unijnych znaków towarowych ◄, prowadzący rozprawę o roszczenie wzajemne w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia, może zawiesić postępowanie na wniosek właściciela ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄ i po przesłuchaniu innych stron zażądać od pozwanego wniesienia wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie do Urzędu w wyznaczonym terminie. Jeżeli wniosek nie zostanie wniesiony w tym terminie, postępowanie toczy się dalej; roszczenie wzajemne uważane jest za wycofane. Artykuł 104 ust. 3 stosuje się.

*Artykuł 101***Prawo właściwe**

1. ► **M1** Sądy w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ stosują przepisy niniejszego rozporządzenia.

▼ **M1**

2. We wszystkich sprawach dotyczących znaków towarowych nieobjętych niniejszym rozporządzeniem odpowiedni sąd w sprawach unijnych znaków towarowych stosuje prawo krajowe mające zastosowanie.

▼ **B**

3. Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, sąd w ► **M1** sąd w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ stosuje przepisy proceduralne odnoszące się do tego samego rodzaju powództwa jak w przypadku krajowego znaku towarowego w państwie członkowskim, w którym ma swoją siedzibę.

*Artykuł 102***Sankcje**

1. W przypadku gdy ► **M1** sąd w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ uznaje, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄, wydaje, chyba że istnieją szczególne powody zaniechania tego, decyzję zakazującą pozwanemu działań stanowiących naruszenie lub stwarzających groźbę naruszenia ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄. Stosuje również takie środki, zgodnie z przepisami swojego ustawodawstwa krajowego, których celem jest zapewnienie przestrzegania zakazu.

▼ **M1**

2. Sąd w sprawach unijnych znaków towarowych może również stosować środki lub zarządzenia dostępne na podstawie prawa mającego zastosowanie, jakie uzna za właściwe w okolicznościach danej sprawy.

▼B

*Artykuł 103***Środki tymczasowe i zabezpieczające**

1. Do sądów państwa członkowskiego może być złożony wniosek o środki tymczasowe włącznie z zabezpieczającymi w odniesieniu do ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ lub zgłoszenia ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄, które mogą być dostępne na mocy prawa tego państwa w odniesieniu do krajowego znaku towarowego, nawet jeżeli na mocy niniejszego rozporządzenia ►**M1** sąd w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ w innym państwie członkowskim ma właściwość co do istoty sprawy.

2. ►**M1** Sąd w sprawach unijnych znaków towarowych ◄, którego właściwość określają przepisy art. 97 ust. 1, 2, 3 lub 4, ma właściwość do przyznania środków tymczasowych i zabezpieczających, które stosuje się na terytorium każdego z państw członkowskich z zastrzeżeniem każdej niezbędnej procedury uznawania i wykonania, określonej postanowieniami tytułu III rozporządzenia (WE) nr 44/2001. Żaden inny sąd nie jest właściwy.

*Artykuł 104***Szczególne przepisy w sprawie powiązanych powództw**

1. Jeżeli nie występują szczególne podstawy dla kontynuowania rozprawy, ►**M1** sąd w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ rozpatrujący powództwo określone w art. 96, inne niż powództwo w sprawie o stwierdzenie braku naruszenia, zawiesza postępowanie z urzędu po przesłuchaniu stron lub na wniosek jednej ze stron po przesłuchaniu pozostałych stron, w przypadku gdy ważność ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ jest przedmiotem postępowania przed innym ►**M1** sądem w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ z powodu roszczenia wzajemnego lub w przypadku gdy wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie został już zgłoszony do Urzędu.

2. Jeżeli nie istnieją szczególne powody dla kontynuowania rozprawy, Urząd prowadzący rozprawę w sprawie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie zawiesza postępowanie z urzędu po wysłuchaniu stron lub na wniosek jednej ze stron po wysłuchaniu pozostałych stron, w przypadku gdy ważność ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ jest już przedmiotem postępowania przed ►**M1** sądem w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ z powodu roszczenia wzajemnego. Jednakże jeżeli jedna ze stron postępowania przed ►**M1** sądem w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ wystąpi z takim wnioskiem, sąd może zawiesić postępowanie po wysłuchaniu pozostałych stron w tym postępowaniu. W takim przypadku Urząd kontynuuje toczące się przed nim postępowanie.

3. W przypadku gdy ►**M1** sąd w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ zawiesza postępowanie, może zarządzić przyjęcie tymczasowych i zabezpieczających środków na okres zawieszenia.

*Artykuł 105***Jurysdykcja sądów drugiej instancji w sprawach ►**M1** unijnych znaków towarowych ◄ – dalsze odwołanie**

1. Od decyzji ►**M1** sądów w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ przysługuje odwołanie do ►**M1** sądów w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ działających jako sądy drugiej instancji, w odniesieniu do postępowania wynikającego z powództw i roszczeń określonych w art. 96.

▼B

2. Warunki, na jakich odwołanie może być wniesione do ►**M1** sądu w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ drugiej instancji, określa ustawodawstwo państwa członkowskiego, w którym taki sąd ma swoją siedzibę.

3. Przepisy krajowe dotyczące dalszego odwołania stosuje się do orzeczeń ►**M1** sądów w sprawach unijnych znaków towarowych ◄ drugiej instancji.

*SEKCJA 3***Inne spory dotyczące ►**M1** unijnych znaków towarowych ◄***Artykuł 106***Przepisy uzupełniające w sprawie jurysdykcji sądów krajowych innych niż ►**M1** sądy w sprawach unijnych znaków towarowych ◄**

1. W państwie członkowskim, którego sądy są właściwe na mocy art. 94 ust. 1, sądy te są właściwe dla powództw innych niż określone w art. 96, dla których byłyby właściwe miejscowo oraz rzeczowo w przypadku powództw odnoszących się do krajowego znaku towarowego zarejestrowanego w tym państwie.

2. Jeżeli na mocy art. 94 ust. 1 oraz ust. 1 niniejszego artykułu żaden sąd nie ma właściwości dla powództw odnoszących się do ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄, innych niż określone w art. 96, powództwa te mogą być rozpoznawane przez sądy państwa członkowskiego, w którym Urząd ma swoją siedzibę.

*Artykuł 107***Obowiązek sądu krajowego**

Sąd krajowy, który rozpatruje powództwo odnoszące się do ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ inne niż powództwo określone w art. 96, traktuje ten znak towarowy tak jak znak ważny.

▼M1**▼B**

TYTUŁ XI

SKUTKI DLA USTAWODAWSTW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH*SEKCJA 1***Powództwa cywilne na podstawie kilku znaków towarowych***Artykuł 109***Powództwa cywilne równoczesne i sukcesywne na podstawie ►**M1** unijnych znaków towarowych ◄ i krajowych znaków towarowych**

1. W przypadku gdy powództwa o naruszenie wnoszone są na tej samej podstawie i między tymi samymi stronami przed sądami różnych państw członkowskich, jedno na podstawie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄, drugie na podstawie krajowego znaku towarowego:

▼B

a) sąd inny niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo, uznaje z urzędu swoją niewłaściwość na rzecz tego sądu, w przypadku gdy dane znaki towarowe są identyczne i ważne dla identycznych towarów lub usług. Sąd, który powinien uznać swoją niewłaściwość, może zawiesić postępowanie, jeśli właściwość innego sądu jest kwestionowana;

b) sąd inny niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo może zawiesić postępowanie w przypadku gdy dane znaki towarowe są identyczne i ważne dla podobnych towarów lub usług oraz w przypadku gdy dane znaki towarowe są podobne i ważne dla identycznych lub podobnych towarów lub usług.

2. Sąd rozpatrujący powództwo o naruszenie na podstawie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ oddala powództwo, jeżeli wydane już zostało orzeczenie co do istoty sprawy w tym samym przedmiocie sporu między tymi samymi stronami na podstawie identycznego znaku krajowego ważnego dla identycznych towarów lub usług.

3. Sąd rozpatrujący powództwo o naruszenie na podstawie krajowego znaku towarowego, oddala powództwo, jeżeli wydane już zostało orzeczenie co do istoty sprawy w tym samym przedmiocie sporu między tymi samymi stronami na podstawie identycznego ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ ważnego dla identycznych towarów lub usług.

4. Ustępów 1, 2 i 3 nie stosuje się do środków tymczasowych, włączając środki zabezpieczające.

SEKCJA 2

Stosowanie ustawodawstw krajowych do celów zakazu używania
►**M1** unijnych znaków towarowych ◄

Artykuł 110

Zakaz używania ►M1** unijnych znaków towarowych ◄**

1. Niniejsze rozporządzenie, jeżeli nie stanowi inaczej, nie wpływa na prawo istniejące w ustawodawstwach państw członkowskich do występowania z roszczeniem w sprawie naruszenia wcześniejszych praw w rozumieniu art. 8 lub art. 53 ust. 2 w odniesieniu do używania późniejszego ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄. Roszczenia w sprawie naruszenia wcześniejszych praw w rozumieniu art. 8 ust. 2 i 4 nie mogą być jednakże zgłaszane, jeżeli właściciel wcześniejszego prawa nie może wnosić o unieważnienie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ zgodnie z art. 54 ust. 2.

2. Niniejsze rozporządzenie, jeżeli nie stanowi inaczej, nie wpływa na prawo do wszczęcia postępowania na mocy prawa cywilnego, administracyjnego lub karnego państwa członkowskiego lub na podstawie przepisów prawa wspólnotowego do celów zakazu używania ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ w zakresie, w jakim używanie krajowego znaku towarowego może być zakazane przez ustawodawstwo danego państwa członkowskiego lub prawo wspólnotowe.

▼ B*Artykuł 111***Wcześniejsze prawa o znaczeniu lokalnym**

1. Właściciel wcześniejszego prawa, które ma tylko lokalne znaczenie, może sprzeciwić się używaniu ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ na terytorium, na którym jego prawo jest chronione, w zakresie, w jakim zezwala na to ustawodawstwo danego państwa członkowskiego.
2. Ustęp 1 przestaje obowiązywać, jeżeli właściciel wcześniejszego prawa przyzwolił na używanie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ na terytorium, na którym jego prawo jest chronione przez okres pięciu kolejnych lat, mając świadomość takiego używania, chyba że zgłoszenie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ zostało dokonane w złej wierze.
3. Właściciel ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ nie jest uprawniony do sprzeciwu wobec korzystania z prawa określonego w ust. 1, nawet jeżeli na to prawo nie można się już powołać przeciwko ►**M1** unijnemu znakowi towarowemu ◄.

*SEKCJA 3***Konwersja na zgłoszenie krajowego znaku towarowego***Artykuł 112***Wniosek o zastosowanie procedury krajowej**

1. Zgłaszający lub właściciel ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ może wnieść o konwersję swojego zgłoszenia ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ lub ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ na zgłoszenie krajowego znaku towarowego:
 - a) w zakresie, w jakim zgłoszenie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ jest odrzucone, wycofane lub uznane za wycofane;
 - b) w zakresie, w jakim ►**M1** unijny znak towarowy ◄ przestaje wywoływać skutki prawne.
2. Zmiana nie może mieć miejsca:
 - a) w przypadku stwierdzenia wygaśnięcia praw właściciela ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ na podstawie nieużywania tego znaku, chyba że w państwie członkowskim, dla którego wnioskował o tę konwersję, ►**M1** unijny znak towarowy ◄ był używany w warunkach, które stanowią rzeczywiste używanie w rozumieniu ustawodawstwa tego państwa członkowskiego;
 - b) do celów ochrony w danym państwie członkowskim, w którym zgodnie z orzeczeniem Urzędu lub sądu krajowego podstawy odmowy rejestracji lub podstawy stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia mają zastosowanie do zgłoszenia ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ lub ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄.
3. Zgłoszenie krajowego znaku towarowego wynikające z konwersji zgłoszenia ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ lub ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ korzysta, w odniesieniu do danego państwa członkowskiego, z daty zgłoszenia lub z daty pierwszeństwa, oraz zgłoszenia lub znaku towarowego, w odpowiednim przypadku, ze starszeństwa znaku towarowego tego państwa zastrzeżonej na mocy art. 34 lub 35.
4. W przypadku gdy zgłoszenie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ uznane jest za wycofane, Urząd powiadamia o tym zgłaszającego oraz wyznacza mu termin trzech miesięcy od daty powiadomienia, w którym może on zgłosić wniosek o konwersję.

▼B

5. Jeżeli zgłoszenie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ zostanie wycofane lub ►**M1** unijny znak towarowy ◄ przestał wywoływać skutki z uwagi na zrzeczenie się praw do niego lub nieprzedłużenie rejestracji, wniosek o zmianę zgłasza się w terminie trzech miesięcy od daty, z jaką zgłoszenie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ zostało wycofane lub ►**M1** unijny znak towarowy ◄ przestał wywoływać skutki.

6. Jeżeli odmówiono rejestracji zgłoszenia ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ decyzją Urzędu lub jeżeli ►**M1** unijny znak towarowy ◄ przestał wywoływać skutki w wyniku decyzji Urzędu lub orzeczenia sądu ►**M1** unijnych znaków towarowych ◄, wniosek o konwersję zgłasza się w terminie trzech miesięcy od daty, z jaką rozstrzygnięcie stało się prawomocne.

7. Skutek określony w art. 32 ustaje, jeżeli wniosek nie zostanie zgłoszony w odpowiednim terminie.

▼M1*Artykuł 113***Złożenie, publikacja i przekazanie wniosku o konwersję****▼B**

1. Wniosek o konwersję wnosi się do Urzędu i określa się w nim państwa członkowskie, w których ma być zastosowana procedura rejestracji krajowego znaku towarowego. Wniosek uznaje się za wniesiony z chwilą uiszczenia opłaty za konwersję.

2. Jeżeli zgłoszenie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ zostało opublikowane, przyjęcie każdego takiego wniosku musi być odnotowane w rejestrze ►**M1** unijnych znaków towarowych ◄, zaś wniosek o konwersję zostaje opublikowany.

3. Urząd sprawdza, czy wniosek o konwersję spełnia wymogi podane w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w art. 112 ust. 1, 2, 4, 5 i 6 oraz w ust. 1 niniejszego artykułu, a także wymogi formalne określone w rozporządzeniu wykonawczym. Jeżeli wymogi te są spełnione, Urząd przekazuje wniosek o konwersję do centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich określonych we wniosku.

▼M1

6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

- a) szczegółowe elementy, jakie ma zawierać wniosek o konwersję zgłoszenia unijnego znaku towarowego lub zarejestrowanego unijnego znaku towarowego na zgłoszenie krajowego znaku towarowego zgodnie z ust. 1;
- b) szczegółowe elementy, jakie ma zawierać publikacja wniosku o konwersję zgodnie z ust. 2.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B*Artykuł 114***Formalne wymogi dotyczące konwersji**

1. Każdy centralny urząd zajmujący się ochroną własności przemysłowej, do którego przekazywany jest wniosek o konwersję, może otrzymać z Urzędu wszelkie uzupełniające informacje dotyczące wniosku, umożliwiające podjęcie decyzji odnośnie do krajowego znaku towarowego powstałego w wyniku konwersji.

▼B

2. Zgłoszenie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ lub ►**M1** unijny znak towarowy ◄ przekazane zgodnie z art. 113 nie mogą być poddane formalnym wymogom ustawodawstwa krajowego, które są różne od lub dodatkowe w stosunku do przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu lub rozporządzeniu wykonawczym.

3. Każdy centralny urząd zajmujący się ochroną własności przemysłowej, do którego przekazywany jest wniosek, może wymagać, aby w terminie, który nie może być krótszy niż dwa miesiące, wnioskodawca:

- a) uiścił opłatę krajową za zgłoszenie;
- b) przedstawił, w jednym z języków urzędowych danego państwa, tłumaczenie wniosku oraz załączonych dokumentów;
- c) wskazał adres do doręczeń w danym państwie członkowskim;
- d) dostarczył przedstawienie znaku w liczbie egzemplarzy określonej przez dane państwo członkowskie.

TYTUŁ XII

URZĄD*SEKCJA 1***Przepisy ogólne***Artykuł 115***Status prawny**

- 1. ►**M1** Urząd jest agencją Unii. ◄ Ma osobowość prawną.
- 2. W każdym z państw członkowskich ma zdolność prawną o najszerszym zakresie przyznanym przez ustawodawstwa krajowe osobom prawnym, może on w szczególności nabywać lub zbywać mienie nieruchomości i ruchome oraz stawać przed sądem.
- 3. Urząd reprezentowany jest przez ►**M1** Dyrektora Wykonawczego ◄.

*Artykuł 116***Personel**

1. Do personelu Urzędu stosuje się Regulamin pracowniczy urzędników ►**M1** Unii ◄, zwany dalej „regulaminem”, Warunki zatrudnienia innych pracowników ►**M1** Unii ◄ oraz reguły uchwalone wspólnie przez instytucje ►**M1** Unii ◄ w celu stosowania przepisów regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia, bez uszczerbku dla stosowania art. 136 do członków Izby Odwoławczych.

▼M1

2. Bez uszczerbku dla ust. 1 Urząd może korzystać z oddelegowanych ekspertów krajowych lub innych pracowników niezatrudnionych przez Urząd. Zarząd przyjmuje decyzję ustanawiającą zasady delegowania ekspertów krajowych do Urzędu.

▼ B*Artykuł 117***Przywileje i immunitety**

► **M1** Do Urzędu i jego pracowników ◀ stosuje się Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów ► **M1** Unii ◀.

*Artykuł 118***Odpowiedzialność**

1. W zakresie odpowiedzialności umownej Urząd stosuje przepisy prawa właściwego dla umowy.
2. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania na mocy klauzuli arbitrażowej, znajdującej się w umowie zawartej przez Urząd.
3. W przypadku odpowiedzialności deliktowej Urząd naprawia szkody wyrządzone przez jego wydziały lub jego pracowników przy wykonywaniu ich funkcji zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla ustawodawstw państw członkowskich.
4. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do rozpoznawania sporów dotyczących naprawienia szkód określonych w ust. 3.
5. Odpowiedzialność osobistą pracowników wobec Urzędu określają przepisy ich regulaminu pracowniczego lub mających zastosowanie warunków zatrudnienia.

*Artykuł 119***Języki**

1. Zgłoszenia ► **M1** unijnego znaku towarowego ◀ dokonuje się w jednym z języków urzędowych ► **M1** Unii ◀ Europejskiej.
2. Językami Urzędu są angielski, francuski, hiszpański, niemiecki i włoski.
3. Zgłaszający wskazuje drugi język, który jest językiem Urzędu i którego używanie akceptuje jako możliwy język postępowania w sprawie sprzeciwu, stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia.

Jeżeli zgłoszenie zostało dokonane w języku, który nie jest jednym z języków Urzędu, Urząd organizuje tłumaczenie zgłoszenia zgodnie z art. 26 ust. 1 na język wskazany przez zgłaszającego.

4. W przypadku gdy zgłaszający ► **M1** unijny znak towarowy ◀ jest jedyną stroną w postępowaniu przed Urzędem, językiem postępowania jest język używany przy zgłoszeniu ► **M1** unijnego znaku towarowego ◀. Jeżeli zgłoszenie sporządzone jest w języku innym niż języki Urzędu, Urząd może wysłać informacje pisemne do zgłaszającego w drugim języku wskazanym przez zgłaszającego w jego zgłoszeniu.
5. Sprzeciw oraz wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie składa się w jednym z języków Urzędu.
6. Jeżeli język wybrany zgodnie z ust. 5 dla sprzeciwu lub dla wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie jest językiem zgłoszenia znaku towarowego lub drugim językiem wskazanym w tym zgłoszeniu, język ten jest językiem postępowania.

▼B

Jeżeli język wybrany zgodnie z ust. 5 dla sprzeciwu lub dla wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienia nie jest ani językiem zgłoszenia znaku towarowego, ani drugim językiem wskazanym w tym zgłoszeniu, strona wnosząca sprzeciw lub strona ubiegająca się o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienia zobowiązana jest przedstawić na własny koszt tłumaczenie swojego wniosku albo na język zgłoszenia znaku towarowego, pod warunkiem że jest to język Urzędu, albo na drugi język wskazany w zgłoszeniu. Tłumaczenie przedstawia się w terminie przewidzianym w rozporządzeniu wykonawczym. Język, na jaki wniosek został przetłumaczony, staje się językiem postępowania.

7. Strony w postępowaniach w sprawach sprzeciwu, stwierdzenia wygaśnięcia, unieważnienia lub odwołania mogą postanowić, że inny język urzędowy ►**M1** Unii ◄ Europejskiej jest językiem postępowania.

▼M1

10. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

- a) zakres, w jakim dokumenty potwierdzające, które mają zostać wykorzystane w postępowaniu pisemnym przed Urzędem, można składać w dowolnym języku Unii, oraz konieczność przedstawienia tłumaczenia;
- b) wymagane standardy tłumaczeń składanych w Urzędzie.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B*Artykuł 120***Publikacja i wpisy do rejestru**

1. Zgłoszenie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄ określone w art. 26 ust. 1 oraz wszystkie inne informacje, których publikacja przewidziana jest w niniejszym rozporządzeniu lub rozporządzeniu wykonawczym, publikowane są we wszystkich językach urzędowych ►**M1** Unii ◄.

2. Wszystkich wpisów do rejestru ►**M1** unijnych znaków towarowych ◄ dokonuje się we wszystkich językach urzędowych ►**M1** Unii ◄.

3. W przypadkach wątpliwości autentyczny jest tekst w języku Urzędu, w którym zostało dokonane zgłoszenie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◄. Jeżeli zgłoszenie zostało dokonane w języku urzędowym ►**M1** Unii ◄ innym niż jeden z języków Urzędu, autentyczny jest tekst w drugim języku wskazanym przez zgłaszającego.

Artykuł 121

Usługi w zakresie tłumaczeń wymagane dla funkcjonowania Urzędu zapewnia Centrum Tłumaczeń Organów Unii Europejskiej.

▼M1

▼ **M1***Artykuł 123***Przejrzystość**

1. Do dokumentów będących w posiadaniu Urzędu stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
2. Zarząd przyjmuje szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
3. Decyzje podjęte przez Urząd na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być zaskarżone za pośrednictwem Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub mogą być przedmiotem skargi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na warunkach określonych, odpowiednio, w art. 228 i 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
4. Przetwarzanie przez Urząd danych osobowych podlega rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.

*Artykuł 123a***Przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych oraz szczególnie chronionych informacji jawnych**

Urząd stosuje zasady bezpieczeństwa zawarte w przepisach bezpieczeństwa Komisji dotyczących ochrony informacji niejawnych Unii Europejskiej (EUCI) oraz szczególnie chronionych informacji jawnych, zgodnie z decyzjami Komisji (UE, Euratom) 2015/443 ⁽³⁾ i 2015/444 ⁽⁴⁾. Zasady bezpieczeństwa obejmują, między innymi, przepisy dotyczące wymiany, przetwarzania i przechowywania takich informacji.

*SEKCJA 1a****Zadania Urzędu i współpraca w celu promocji konwergencji****Artykuł 123b***Zadania Urzędu**

1. Do zadań Urzędu należą:
 - a) administrowanie systemem unijnego znaku towarowego ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu oraz promocja tego systemu;
 - b) administrowanie systemem wzorów Unii Europejskiej ustanowionym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 6/2002 ⁽⁵⁾ oraz promocja tego systemu;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. L 3 z 5.1.2002, s. 1).

▼ **M1**

- c) promocja konwergencji praktyk i narzędzi w dziedzinie znaków towarowych i wzorów we współpracy z centralnymi urzędami zajmującymi się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich, w tym z Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu;
 - d) zadania, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 386/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
 - e) zadania powierzone mu na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/28/UE ⁽²⁾.
2. Urząd współpracuje z instytucjami, organami, podmiotami, urzędami zajmującymi się ochroną własności przemysłowej, organizacjami międzynarodowymi i organizacjami pozarządowymi w odniesieniu do zadań powierzonych mu w ust. 1.
3. Urząd może świadczyć dobrowolne usługi mediacji w celu udzielenia stronom pomocy w polubownym rozstrzygnięciu sporu.

*Artykuł 123c***Współpraca w zakresie promocji konwergencji praktyk i narzędzi**

1. Urząd i centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluksu współpracują ze sobą w celu promocji konwergencji praktyk i narzędzi w dziedzinie znaków towarowych i wzorów.

Bez uszczerbku dla ust. 3 współpraca ta obejmuje w szczególności następujące obszary działalności:

- a) opracowanie wspólnych standardów badania spraw;
- b) tworzenie wspólnych lub połączonych baz danych i portali do celów prowadzenia ogólnounijnych konsultacji, poszukiwań i klasyfikacji;
- c) stałe dostarczanie oraz wymiana danych i informacji, w tym na potrzeby zasilania danymi baz danych i portali, o których mowa w lit. b);
- d) ustanowienie wspólnych standardów i praktyk z myślą o zapewnieniu interoperacyjności między procedurami i systemami w całej Unii oraz poprawie ich spójności, skuteczności i efektywności;
- e) udostępnianie informacji na temat praw własności przemysłowej i procedur, w tym wzajemne wsparcie dla punktów pomocy i centrów informacyjnych;
- f) wymianę wiedzy specjalistycznej i pomoc w odniesieniu do obszarów, o których mowa w lit. a)–e).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 386/2012 z dnia 19 kwietnia 2012 r. w sprawie powierzenia Urzędowi Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) zadań związanych z egzekwowaniem praw własności intelektualnej, w tym zwoływania posiedzeń przedstawicieli sektora publicznego i prywatnego w charakterze europejskiego obserwatorium do spraw naruszeń praw własności intelektualnej (Dz.U. L 129 z 16.5.2012, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/28/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych (Dz.U. L 299 z 27.10.2012, s. 5).

▼ **M1**

2. Na podstawie propozycji dyrektora wykonawczego Zarząd określa i koordynuje projekty leżące w interesie Unii i państw członkowskich w odniesieniu do obszarów, o których mowa w ust. 1 i 6, i zaprasza do udziału w tych projektach centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich i Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluxu.

Opis projektu zawiera konkretne zobowiązania i obowiązki każdego z uczestniczących centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich, Urzędu Własności Intelektualnej Państw Beneluxu oraz Urzędu. Urząd konsultuje się z przedstawicielami użytkowników, w szczególności na etapie definiowania projektów oraz na etapie oceny ich wyników.

3. Centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluxu mogą odstąpić od udziału w projektach, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy, ograniczyć lub czasowo zawiesić współpracę w ramach tych projektów.

Jeżeli centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluxu korzystają z możliwości przewidzianych w akapicie pierwszym, dostarczają Urzędowi pisemne oświadczenie wyjaśniające powody swojej decyzji.

4. Po zobowiązaniu się do uczestnictwa w określonych projektach centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluxu skutecznie uczestniczą, bez uszczerbku dla ust. 3, w projektach, o których mowa w ust. 2, w celu zapewnienia ich rozwoju, funkcjonowania, interoperacyjności i aktualności.

5. Urząd zapewnia wsparcie finansowe dla projektów, o których mowa w ust. 2, w zakresie, w jakim jest to konieczne do zapewnienia, na potrzeby ust. 4, skutecznego udziału centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urzędu Własności Intelektualnej Państw Beneluxu w tych projektach. Wsparcie finansowe może mieć formę dotacji oraz wkładów niepieniężnych. Łączna kwota finansowania nie może przekraczać 15 % rocznego przychodu Urzędu. Beneficjentami dotacji są centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluxu. Dotacje mogą być udzielane bez zaproszenia do składania wniosków zgodnie z przepisami finansowymi mającymi zastosowanie do Urzędu oraz z zasadami procedur udzielania dotacji zawartymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ oraz w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽²⁾.

6. Urząd i odpowiednie właściwe organy państw członkowskich współpracują ze sobą na zasadach dobrowolności w celu upowszechniania wiedzy dotyczącej systemu znaków towarowych i zwalczania procederu podrabiania. Taka współpraca obejmuje projekty służące w szczególności wdrożeniu ustanowionych standardów i praktyk, a także organizowaniu działań edukacyjnych i szkoleniowych. Wsparcie finansowe przeznaczone na te projekty jest częścią łącznej kwoty finansowania, o której mowa w ust. 5. Ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

▼ **M1***SEKCJA 2***Zarząd***Artykuł 124***Funkcje Zarządu**

1. Bez uszczerbku dla funkcji powierzonych Komitetowi Budżetowemu w sekcji 5 Zarząd pełni następujące funkcje:

- a) na podstawie projektu przedłożonego przez dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 128 ust. 4 lit. c) przyjmuje roczny program prac Urzędu na nadchodzący rok, z uwzględnieniem opinii Komisji, a następnie przekazuje przyjęty roczny program prac Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji;
- b) na podstawie projektu przedłożonego przez dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 128 ust. 4 lit. e) i z uwzględnieniem opinii Komisji przyjmuje, po wymianie stanowisk między dyrektorem wykonawczym a odpowiednią komisją Parlamentu Europejskiego, wieloletni program strategiczny Urzędu, obejmujący strategię Urzędu w dziedzinie współpracy międzynarodowej, a następnie przekazuje przyjęty wieloletni program strategiczny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji;
- c) na podstawie projektu przedłożonego przez dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 128 ust. 4 lit. g) przyjmuje sprawozdanie roczne, a następnie przekazuje przyjęte sprawozdanie roczne Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu;
- d) na podstawie projektu przedłożonego przez dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 128 ust. 4 lit. h) przyjmuje wieloletni plan polityki kadrowej;
- e) wykonuje uprawnienia powierzone mu na mocy art. 123c ust. 2;
- f) wykonuje uprawnienia powierzone mu na mocy art. 139 ust. 5;
- g) przyjmuje przepisy dotyczące zapobiegania konfliktom interesów w Urzędzie i radzenia sobie z nimi;
- i) przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze do regulaminu pracowniczego i do warunków zatrudnienia innych pracowników zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego;
- j) sporządza listę kandydatów, o której mowa w art. 129 ust. 2;
- k) zapewnia podjęcie odpowiednich działań następczych w odniesieniu do ustaleń i zaleceń wynikających z wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli i ocen, o których mowa w art. 165a, oraz z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);
- l) jest konsultowany przed przyjęciem wytycznych badania spraw przez Urząd oraz w innych przypadkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;
- m) wydaje opinie i żąda informacji od dyrektora wykonawczego oraz Komisji, jeżeli uzna to za konieczne.

▼ **M1**

2. Zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego i art. 142 warunków zatrudnienia innych pracowników Zarząd przyjmuje – na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia innych pracowników – decyzję przekazującą odpowiednie uprawnienia organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i określającą warunki, na jakich można zawiesić przekazanie uprawnień organu powołującego.

Dyrektor wykonawczy jest uprawniony do dalszego przekazania tych uprawnień.

Jeżeli wymagają tego szczególne okoliczności, Zarząd może – w drodze decyzji – zawiesić tymczasowo przekazanie uprawnień organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i uprawnień dalej przez niego przekazanych oraz wykonywać je samodzielnie lub przekazać je jednemu ze swoich członków lub też członkowi personelu innemu niż dyrektor wykonawczy.

*Artykuł 125***Skład Zarządu**

1. W skład Zarządu wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego, dwóch przedstawicieli Komisji, jeden przedstawiciel Parlamentu Europejskiego oraz ich odpowiedni zastępcy.

2. Członkowie Zarządu mogą korzystać z pomocy doradców lub ekspertów, z zastrzeżeniem przepisów regulaminu.

*Artykuł 126***Przewodniczący Zarządu**

1. Zarząd wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego. Zastępcą przewodniczącego zastępuje z urzędu przewodniczącego, w przypadku gdy ten nie może pełnić swoich obowiązków.

2. Kadencja przewodniczącego i jego zastępcy trwa cztery lata. Kadencja może być jednokrotnie odnowiona. Jeżeli jednak w którymkolwiek momencie swojej kadencji tracą oni status członków Zarządu, ich kadencja także kończy się automatycznie w tym samym dniu.

*Artykuł 127***Posiedzenia**

1. Posiedzenia Zarządu zwoływane są przez przewodniczącego Zarządu.

2. Dyrektor wykonawczy bierze udział w obradach, chyba że Zarząd zdecyduje inaczej.

3. Zwyczajne posiedzenia Zarządu odbywają się co najmniej raz w roku. Ponadto Zarząd zbiera się z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek Komisji, lub jednej trzeciej państw członkowskich.

4. Zarząd uchwala swój regulamin.

▼ **M1**

5. Zarząd podejmuje decyzje bezwzględną większością głosów członków. Decyzje, do których podjęcia Zarząd jest uprawniony na podstawie art. 124 ust. 1 lit. a) i b), art. 126 ust. 1 i art. 129 ust. 2 i 4, wymagają jednak większości dwóch trzecich głosów. W obu przypadkach każdy członek dysponuje jednym głosem.
6. Zarząd może zapraszać obserwatorów do udziału w swoich w posiedzeniach.
7. Obsługę sekretariatu Zarządu zapewnia Urząd.

*SEKCJA 3***Dyrektor wykonawczy***Artykuł 128***Funkcje dyrektora wykonawczego**

1. Urzędem kieruje dyrektor wykonawczy. Dyrektor wykonawczy odpowiada przed Zarządem.
2. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji, Zarządu i Komitetu Budżetowego dyrektor wykonawczy jest niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków i nie zwraca się o instrukcje ani ich nie przyjmuje od żadnego rządu ani jakiegokolwiek innego podmiotu.
3. Dyrektor wykonawczy jest przedstawicielem prawnym Urzędu.
4. Dyrektor wykonawczy pełni w szczególności następujące funkcje, które mogą być przekazane dalej:
 - a) podejmuje wszystkie niezbędne czynności, obejmujące przyjmowanie wewnętrznych instrukcji administracyjnych oraz publikację powiadomień, w celu zapewnienia funkcjonowania Urzędu;
 - b) wykonuje decyzje przyjęte przez Zarząd;
 - c) przygotowuje projekt rocznego programu prac, określając szacowane zasoby ludzkie i finansowe dla każdego działania, i przedkłada ten program Zarządowi po skonsultowaniu go z Komisją;
 - d) przedkłada Zarządowi propozycje zgodnie z art. 123c ust. 2;
 - e) przygotowuje projekt wieloletniego programu strategicznego, w tym strategię Urzędu w dziedzinie współpracy międzynarodowej, i przedkłada ten program Zarządowi po skonsultowaniu go z Komisją oraz po wymianie stanowisk z odpowiednią komisją Parlamentu Europejskiego;
 - f) wykonuje roczny program prac i wieloletni program strategiczny oraz przedstawia Zarządowi sprawozdania z ich wykonania;
 - g) opracowuje roczne sprawozdanie z działalności Urzędu i przedstawia je Zarządowi do zatwierdzenia;

▼ **M1**

- h) przygotowuje projekt wieloletniego planu polityki kadrowej i przedkłada go Zarządowi po skonsultowaniu go z Komisją;
- i) opracowuje plan działań następnych w odniesieniu do ustaleń wynikających z wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli i ocen oraz w odniesieniu do dochodzeń OLAF i przekazuje Komisji i Zarządowi sprawozdania z postępów w ich realizacji dwa razy w roku;
- j) chroni interesy finansowe Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz – w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – odzyskiwanie nienależycie wydatkowanych kwot, a także – w stosownych przypadkach – nakładanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar administracyjnych i finansowych;
- k) opracowuje dla Urzędu strategię na rzecz przeciwdziałania nadużyciom finansowym i przedstawia ją Komitetowi Budżetowemu do zatwierdzenia;
- l) w celu zapewnienia jednolitego stosowania rozporządzenia zwraca się, w odpowiednich przypadkach, z pytaniem prawnym do rozszerzonej izby odwoławczej (zwanej dalej „Wielką Izbą”), w szczególności jeżeli izby odwoławcze wydały w danej kwestii odmienne decyzje;
- m) opracowuje preliminarz przychodów i wydatków Urzędu oraz wykonuje budżet.

5. Dyrektor wykonawczy wspierany jest przez zastępcę lub zastępców. W przypadku nieobecności lub niedyspozycji dyrektora wykonawczego zastępcę dyrektora wykonawczego lub jeden z zastępców dyrektora wykonawczego zastępuje go zgodnie z procedurą ustaloną przez Zarząd.

*Artykuł 129***Powoływanie i odwoływanie dyrektora wykonawczego oraz przedłużanie kadencji**

1. Dyrektor wykonawczy zatrudniany jest w Urzędzie jako członek personelu tymczasowego, zgodnie z art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników.

2. Dyrektor wykonawczy jest powoływany przez Radę zwykłą większością głosów z listy kandydatów zaproponowanej przez Zarząd po przeprowadzeniu otwartego i przejrzystego postępowania rekrutacyjnego. Przed powołaniem kandydat wybrany przez Zarząd może zostać poproszony o złożenie oświadczenia przed właściwą komisją Parlamentu Europejskiego oraz o udzielenie odpowiedzi na pytania jej członków. Na potrzeby zawarcia umowy z dyrektorem wykonawczym Urząd jest reprezentowany przez przewodniczącego Zarządu.

Dyrektor wykonawczy może zostać odwołany ze stanowiska jedynie na mocy decyzji Rady przyjętej w oparciu o propozycję Zarządu.

▼ M1

3. Kadencja dyrektora wykonawczego trwa pięć lat. Przed upływem tego okresu Zarząd przeprowadza ewaluację, w której uwzględnia ocenę pracy dyrektora wykonawczego oraz zadania i wyzwania stojące przed Urzędem w przyszłości.

4. Rada – biorąc pod uwagę ewaluację, o której mowa w ust. 3 – może przedłużyć kadencję dyrektora wykonawczego jednokrotnie i na okres nie dłuższy niż pięć lat.

5. Dyrektor wykonawczy, którego kadencję przedłużono, nie może pod koniec swojej kadencji wziąć udziału w kolejnym postępowaniu rekrutacyjnym na to samo stanowisko.

6. Zastępca lub zastępcy dyrektora wykonawczego są powoływani lub odwoływani z urzędu, jak przewidziano w ust. 2, po przeprowadzeniu konsultacji z dyrektorem wykonawczym oraz, w stosownym przypadku, z pełniącym obowiązki dyrektora wykonawczego. Kadencja zastępcy dyrektora wykonawczego trwa pięć lat. Kadencja może zostać przedłużona przez Radę jednokrotnie i na okres nie dłuższy niż pięć lat, po konsultacji z dyrektorem wykonawczym.

▼ B*SEKCJA 4****Wykonywanie procedur****Artykuł 130***Kompetencje**

Kompetencje w zakresie podejmowania decyzji w związku z procedurami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu mają:

- a) eksperci;
- b) wydziały sprzeciwów;

▼ M1

- c) departament odpowiedzialny za prowadzenie rejestru;

▼ B

- d) wydziały unieważnień;
- e) izby odwoławcze;

▼ M1

- f) inne jednostki lub osoby wyznaczone w tym celu przez dyrektora wykonawczego.

▼ B*Artykuł 131***Eksperci**

Ekspert odpowiada za decyzje podejmowane w imieniu Urzędu w odniesieniu do wniosku o rejestrację ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄, włącznie ze sprawami określonymi w art. 36, 37 i 68, z wyjątkiem sytuacji, w której odpowiedzialny jest Wydział Sprzeciwów.

▼ B*Artykuł 132***Wydziały sprzeciwów**

1. Wydział Sprzeciwów odpowiedzialny jest za podejmowanie decyzji w sprawie sprzeciwu wobec wniosku o rejestrację ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄.
2. Wydziały Unieważnień orzekają na posiedzeniach w składzie trzyosobowym. Co najmniej jeden z członków wydziału jest prawnikiem. W szczególnych przypadkach, określonych w rozporządzeniu wykonawczym, decyzje są podejmowane przez jednego członka wydziału.

▼ M1

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające dokładne rodzaje decyzji podejmowanych przez jednego członka. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

*Artykuł 133***Departament odpowiedzialny za prowadzenie rejestru**

1. Departament odpowiedzialny za prowadzenie rejestru odpowiada za podejmowanie decyzji w sprawie wpisów do rejestru.
2. Departament odpowiedzialny za prowadzenie rejestru jest także odpowiedzialny za prowadzenie listy zawodowych pełnomocników, o której mowa w art. 93 ust. 2.
3. Decyzje departamentu podejmowane są przez jednego członka.

▼ B*Artykuł 134***Wydziały unieważnień**

1. Wydział Unieważnień jest odpowiedzialny za podejmowanie decyzji dotyczących wniosków o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄.
2. Wydziały Unieważnień orzekają na posiedzeniach w składzie trzyosobowym. Co najmniej jeden z członków wydziału jest prawnikiem. W pewnych szczególnych przypadkach określonych w rozporządzeniu wykonawczym decyzje są podejmowane przez jednego członka wydziału.

▼ M1*Artykuł 134a***Uprawnienia ogólne**

Decyzje wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia, które nie należą do zakresu kompetencji eksperta, Wydziału Sprzeciwów, Wydziału Unieważnień lub departamentu odpowiedzialnego za prowadzenie rejestru, podejmowane są przez urzędnika lub jednostkę wyznaczonych w tym celu przez dyrektora wykonawczego.

▼ B*Artykuł 135***Izby odwoławcze**▼ M1

1. Izby odwoławcze odpowiedzialne są za decyzje w sprawach odwołań od decyzji wydanych zgodnie z art. 131–134a.

▼ B

2. Izby odwoławcze orzekają na posiedzeniach w składzie trzyosobowym, przy czym co najmniej dwóch członków składu Izby to prawnicy. W pewnych szczególnych przypadkach decyzje są podejmowane przez Izbę w rozszerzonym składzie, któremu przewodniczy Prezes Izb Odwoławczych lub członek, który musi być prawnikiem.

▼ M1

3. W celu wyznaczania szczególnych spraw, które podlegają jurysdykcji Wielkiej Izby, należy brać pod uwagę stopień złożoności prawnej sprawy, znaczenie sprawy oraz specjalne okoliczności sprawy. Takie sprawy mogą być przekazane do rozstrzygnięcia przez Wielką Izbę:

a) przez Prezydium Izb Odwoławczych, o którym mowa w art. 136 ust. 4 lit. a); lub

b) przez izbę rozpatrującą daną sprawę.

4. Wielka Izba jest również odpowiedzialna za wydawanie uzasadnionych opinii dotyczących pytań prawnych przekazywanych jej przez dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 128 ust. 4 lit. l).

▼ B

5. Dla wyznaczenia szczególnych spraw podlegających rozpoznaniu samodzielnie przez jednego członka izby należy brać pod uwagę brak złożoności podniesionych kwestii natury prawnej lub faktycznej, ograniczony zakres znaczenia sprawy oraz brak innych szczególnych okoliczności sprawy. Decyzja o przekazaniu sprawy do rozstrzygnięcia przez jednego członka Izby jest podejmowana przez Izbę rozstrzygającą sprawę. ► M1 ————— ◀

▼ M1*Artykuł 136***Niezawisłość członków izb odwoławczych**

1. Prezes Izb Odwoławczych i przewodniczący poszczególnych izb powoływani są, zgodnie z procedurą określoną w art. 129 dotyczącą powoływania dyrektora wykonawczego, na pięcioletnią kadencję. Nie mogą być odwołani ze swoich stanowisk w trakcie kadencji, chyba że zaistnieją poważne powody do ich odwołania, a Trybunał Sprawiedliwości na wniosek instytucji, która ich powołała, podejmie decyzję o ich odwołaniu.

2. Kadencja Prezesa Izb Odwoławczych może być przedłużona jednokrotnie na okres kolejnych pięciu lat lub do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli wiek ten zostanie osiągnięty w trakcie sprawowania nowej kadencji, po uprzedniej pozytywnej ocenie jego pracy przez Zarząd.

3. Kadencja przewodniczących poszczególnych izb może być przedłużona na kolejne pięcioletnie okresy lub do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli wiek ten zostanie osiągnięty w trakcie sprawowania nowej kadencji, po uprzedniej pozytywnej ocenie ich pracy przez Zarząd, po konsultacji z Prezesem Izb Odwoławczych.

▼ **M1**

4. Prezes Izb Odwoławczych pełni następujące funkcje kierownicze i organizacyjne:

- a) przewodniczy Prezydium Izb Odwoławczych (zwanemu dalej „Prezydium”) odpowiedzialnemu za określenie zasad i organizację pracy izb;
- b) zapewnia wykonanie decyzji Prezydium;
- c) przydziela sprawy poszczególnym izbom na podstawie obiektywnych kryteriów określonych przez Prezydium;
- d) przekazuje dyrektorowi wykonawczemu potrzeby izb w zakresie wydatków, w celu opracowania preliminarza wydatków.

Prezes Izb Odwoławczych przewodniczy obradom Wielkiej Izby.

5. Członkowie izb odwoławczych są powoływani przez Zarząd na pięcioletnią kadencję. Ich kadencja może zostać przedłużona na kolejne pięcioletnie okresy lub do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli wiek ten zostanie osiągnięty w trakcie sprawowania nowej kadencji, po uprzedniej pozytywnej ocenie ich pracy przez Zarząd, po konsultacji z Prezesem Izb Odwoławczych.

6. Członkowie izb odwoławczych nie mogą zostać odwołani ze stanowiska, chyba że zaistnieją poważne powody do ich odwołania, a Trybunał Sprawiedliwości, w efekcie skierowania do niego tej sprawy przez Zarząd na wniosek Prezesa Izb Odwoławczych, po konsultacji z przewodniczącym izby, do której należy dany członek izby, podejmie decyzję o jego odwołaniu.

7. Prezes Izb Odwoławczych oraz przewodniczący i członkowie izb odwoławczych są niezawisli. W swoich rozstrzygnięciach nie są związani żadnymi instrukcjami.

8. Decyzje podejmowane przez Wielką Izbę w sprawie odwołań lub opinie dotyczące pytań prawnych, z którymi zwrócił się dyrektor wykonawczy zgodnie z art. 135, są wiążące dla podmiotów decyzyjnych Urzędu, o których mowa w art. 130.

9. Prezes Izb Odwoławczych oraz przewodniczący i członkowie poszczególnych izb odwoławczych nie są ekspertami ani członkami Wydziałów Sprzeciwów, departamentu odpowiedzialnego za prowadzenie rejestru ani Wydziałów Unieważnień.

Artykuł 136a

Prezydium Izb Odwoławczych i Wielka Izba

1. W skład Prezydium wchodzi: Prezes Izb Odwoławczych, który przewodniczy Prezydium, przewodniczący poszczególnych izb oraz członkowie izb wybierani na każdy rok kalendarzowy przez i spośród wszystkich członków izb, z pominięciem Prezesa Izb Odwoławczych i przewodniczących poszczególnych izb. Liczba wybranych w ten sposób członków izb stanowi jedną czwartą liczby członków izb, z pominięciem Prezesa Izb Odwoławczych i przewodniczących poszczególnych izb, przy czym w razie konieczności liczba ta jest zaokrąglana w górę.

▼ M1

2. W skład Wielkiej Izby, o której mowa w art. 135 ust. 2, wchodzi dziewięciu członków, w tym Prezes Izby Odwoławczej, przewodniczący poszczególnych izb, w odpowiednich przypadkach sprawozdawca wyznaczony przed skierowaniem sprawy do Wielkiej Izby oraz członkowie losowani w systemie rotacji z listy zawierającej imiona i nazwiska wszystkich członków izb odwoławczych, z pominięciem Prezesa Izby Odwoławczej i przewodniczących poszczególnych izb.

*Artykuł 136b***Przekazanie uprawnień**

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a określających szczegóły dotyczące organizacji izb odwoławczych, w tym powoływania i roli Prezydium, składu Wielkiej Izby oraz zasad dotyczących kierowania spraw do Wielkiej Izby oraz warunków podejmowania decyzji przez jednego członka zgodnie z art. 135 ust. 2 i 5.

▼ B*Artykuł 137***Wyłączenie i wnioski o wyłączenie**

1. Eksperti i członkowie wydziałów ustanowionych wewnątrz Urzędu oraz izb odwoławczych nie mogą uczestniczyć w postępowaniach, jeżeli mają oni w tym swój osobisty interes lub jeżeli wcześniej występowali w charakterze pełnomocnika jednej ze stron. Dwóch z trzech członków Wydziału Sprzeciwów nie uczestniczy w rozpatrywaniu zgłoszenia. Członkowie Wydziału Unieważnień nie mogą uczestniczyć w postępowaniach, jeżeli uczestniczyli w podjęciu ostatecznej decyzji w sprawie w postępowaniu rejestracyjnym lub postępowaniu spornym. Członkowie izb odwoławczych nie mogą brać udziału w postępowaniu odwoławczym, jeżeli uczestniczyli w wydaniu orzeczenia stanowiącego przedmiot postępowania odwoławczego.

▼ C3

2. Jeżeli z któregośkolwiek powodu wymienionego w ust. 1 lub z innego powodu członek Wydziału lub Izby Odwoławczej uważa, że nie powinien brać udziału w jakichkolwiek postępowaniach, powiadamia o tym odpowiednio Wydział lub Izbę.

▼ B

3. Eksperti oraz członkowie wydziałów lub izby odwoławczej mogą być wyłączeni przez każdą ze stron z przyczyn wymienionych w ust. 1 lub z powodu podejrzenia o stronniczość. Wniosek o wyłączenie jest niedopuszczalny, jeżeli strona, będąc świadoma istnienia powodów do złożenia wniosku o wyłączenie, podjęła czynność procesową. Narodowość członka nie może stanowić podstawy zgłoszenia wniosku o wyłączenie.

4. Wydziały i izby odwoławcze podejmują decyzje co do tego, jaka czynność ma być podjęta w przypadkach określonych w ust. 2 i 3 bez udziału wskazanego członka. W celu podjęcia takiej decyzji członka, który się wyłączył lub co do którego złożono wniosek o wyłączenie, zastępuje w wydziale lub izbie odwoławczej zastępca.

▼ **M1***Artykuł 137a***Centrum mediacji**

1. Na potrzeby art. 123b ust. 3 Urząd może ustanowić centrum mediacji (zwane dalej „centrum”).
2. Każda osoba fizyczna lub prawna może na zasadzie dobrowolności skorzystać z usług centrum w celu polubownego rozstrzygnięcia sporów, za porozumieniem, na podstawie niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE) nr 6/2002.
3. Strony zwracają się o mediację w drodze wspólnego wniosku. Wniosek uznaje się za złożony z chwilą uiszczenia odpowiedniej opłaty. Dyrektor wykonawczy ustala kwotę należności zgodnie z art. 144 ust. 1.
4. W przypadku sporów będących przedmiotem postępowania zawisłego przed Wydziałem Sprzeciwów, Wydziałem Unieważnień lub przed izbą odwoławczą Urzędu wspólny wniosek o mediację można złożyć w dowolnym momencie po wniesieniu sprzeciwu, złożeniu wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie lub złożeniu odwołania od decyzji Wydziału Sprzeciwów lub Wydziału Unieważnień.
5. Z dniem złożenia wspólnego wniosku o mediację przedmiotowe postępowanie zawiesza się, a bieg terminów – z wyjątkiem terminu do uiszczenia stosownej opłaty – ulega przerwaniu. Terminy te będą dalej w dniu podjęcia postępowania.
6. Strony wzywa się do wspólnego wyznaczenia z listy, o której mowa w ust. 12, mediatora, który zadeklarował znajomość języka danej mediacji. W przypadku gdy strony nie wyznaczą mediatora w terminie 20 dni od wezwania, mediację uznaje się za bezskuteczną.
7. Strony dokonują szczegółowych uzgodnień dotyczących mediacji z mediatorem w porozumieniu w sprawie mediacji.
8. Mediator kończy postępowanie mediacyjne natychmiast po osiągnięciu przez strony ugody lub wyrażeniu przez jedną ze stron woli zakończenia mediacji, lub po ustaleniu przez mediatora, że strony nie osiągnęły ugody.
9. Natychmiast po zakończeniu postępowania mediacyjnego mediator informuje strony, a także odpowiedni podmiot Urzędu.
10. Dyskusje i negocjacje prowadzone w ramach mediacji są poufne dla wszystkich osób uczestniczących w mediacji, w szczególności dla mediatora, stron i ich pełnomocników. Wszystkie dokumenty i informacje przedłożone w toku mediacji są przechowywane oddzielnie od akt wszelkich innych postępowań przed Urzędem i nie są ich częścią.
11. Mediacja jest prowadzona w jednym z języków urzędowych Unii uzgodnionym przez strony. W przypadku gdy mediacja dotyczy sporów zawisłych przed Urzędem, jest prowadzona w języku postępowania przed Urzędem, o ile strony nie uzgodnią inaczej.

▼ M1

12. Urząd sporządza listę mediatorów, którzy pomagają stronom w rozstrzyganiu sporów. Mediatorzy są niezależni i posiadają odpowiednie umiejętności oraz doświadczenie. Lista mediatorów może obejmować mediatorów zatrudnionych oraz niezatrudnionych przez Urząd.

13. Mediatorzy, wykonując swoje obowiązki, zachowują bezstronność i w momencie wyznaczenia składają oświadczenie dotyczące rzeczywistego lub domniemanego konfliktu interesów. Członkowie podmiotów decyzyjnych Urzędu wymienionych w art. 130 nie uczestniczą w mediacji dotyczącej sprawy, w odniesieniu do której:

- a) brali w jakikolwiek sposób udział w postępowaniu skierowanym do mediacji;
- b) mają jakikolwiek osobisty interes odnośnie do danego postępowania; lub
- c) brali wcześniej udział w charakterze pełnomocnika jednej strony.

14. Mediatorzy nie uczestniczą jako członkowie podmiotów decyzyjnych Urzędu wymienionych w art. 130 w postępowaniach wznowionych na skutek bezskuteczności mediacji.

15. Urząd może współpracować z innymi uznanymi krajowymi i międzynarodowymi podmiotami zajmującymi się mediacją.

▼ B*SEKCJA 5****Budżet i kontrola finansowa*****▼ M1***Artykuł 138***Komitet Budżetowy**

1. Komitet Budżetowy pełni funkcje powierzone mu w niniejszej sekcji.

2. Art. 125, art. 126 i art. 127 ust. 1–4 i ust. 5 – w zakresie, w jakim dotyczy on wyboru przewodniczącego i jego zastępców, ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio do Komitetu Budżetowego.

3. Komitet Budżetowy podejmuje decyzje bezwzględną większością głosów członków. Decyzje, do których podjęcia Komitet Budżetowy jest uprawniony zgodnie z art. 140 ust. 3 i art. 143, wymagają większości dwóch trzecich głosów. W obu przypadkach każdy członek dysponuje jednym głosem.

*Artykuł 139***Budżet**

1. Preliminarze wszystkich przychodów i wydatków Urzędu są opracowywane na każdy rok budżetowy i są wykazywane w budżecie Urzędu. Rok budżetowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym.

2. Budżet powinien być zrównoważony w odniesieniu do przychodów i wydatków.

▼ **M1**

3. Przychody obejmują, bez uszczerbku dla innych typów dochodów, sumę opłat należnych na podstawie załącznika -I do niniejszego rozporządzenia, sumę opłat przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002, sumę opłat należnych na mocy protokołu madryckiego, o którym mowa w art. 145 niniejszego rozporządzenia, za międzynarodową rejestrację wskazującą Unię i inne wpłaty dokonane na rzecz Umawiających się Stron protokołu madryckiego, sumę opłat należnych na mocy deklaracji genewskiej, o której mowa w art. 106c rozporządzenia (WE) nr 6/2002, za międzynarodową rejestrację wskazującą Unię i inne wpłaty dokonane na rzecz Umawiających się Stron deklaracji genewskiej oraz, w niezbędnym zakresie, dotację przewidzianą jako szczególna pozycja w budżecie ogólnym Unii, w sekcji dotyczącej Komisji.

4. Co roku Urząd rekompensuje koszty poniesione przez centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich, przez Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluksu oraz wszelkie inne właściwe organy powołane przez dane państwo członkowskie, które powstały w związku z określonymi zadaniami, realizowanymi przez te organy jako część funkcjonalna systemu unijnego znaku towarowego, w kontekście świadczenia następujących usług i w związku z następującymi procedurami:

- a) procedura sprzeciwu i unieważnienia przed centralnymi urzędami zajmującymi się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu w odniesieniu do unijnych znaków towarowych;
- b) dostarczanie informacji na temat funkcjonowania systemu unijnego znaku towarowego za pośrednictwem punktów pomocy i centrów informacyjnych;
- c) egzekwowanie unijnych znaków towarowych, w tym działania podejmowane zgodnie z art. 9 ust. 4.

5. Ogółem rekompensata kosztów określonych w ust. 4 odpowiada 5 % rocznego przychodu Urzędu. Bez uszczerbku dla akapitu trzeciego niniejszego ustępu Zarząd określa, na wniosek Urzędu i po konsultacji z Komitetem Budżetowym, klucz podziału na podstawie następujących uczciwych, sprawiedliwych i odpowiednich wskaźników:

- a) roczna liczba zgłoszeń unijnych znaków towarowych od zgłaszających w poszczególnych państwach członkowskich;
- b) roczna liczba zgłoszeń krajowych znaków towarowych w poszczególnych państwach członkowskich;
- c) roczna liczba sprzeciwów i wniosków o unieważnienie złożonych przez właścicieli unijnych znaków towarowych w poszczególnych państwach członkowskich;
- d) roczna liczba spraw wniesionych do sądów w sprawach unijnych znaków towarowych wyznaczonych przez poszczególne państwa członkowskie zgodnie z art. 95.

W celu potwierdzenia kosztów, o których mowa w ust. 4, państwa członkowskie składają w Urzędzie do dnia 31 marca każdego roku dane statystyczne przedstawiające liczby, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–d) niniejszego ustępu, za rok poprzedni, które to dane uwzględnia się w propozycji przedstawianej Zarządowi.

Ze względów słuszności uznaje się, że koszty poniesione przez organy, o których mowa w ust. 4, w każdym państwie członkowskim odpowiadają co najmniej 2 % łącznej rekompensaty przewidzianej w niniejszym ustępie.

▼M1

6. Obowiązek zrekompensowania przez Urząd kosztów, o których mowa w ust. 4, poniesionych w danym roku, ma zastosowanie jedynie w zakresie, w jakim w przedmiotowym roku nie występuje deficyt budżetowy.

7. W przypadku nadwyżki budżetowej i bez uszczerbku dla ust. 10 Zarząd może, na wniosek Urzędu i po konsultacji z Komitetem Budżetowym, zwiększyć odsetek, określony w ust. 5, maksymalnie do 10 % rocznego przychodu Urzędu.

8. Bez uszczerbku dla ust. 4–7 i ust. 10 niniejszego artykułu oraz art. 123b i 123c, w przypadku uzyskania przez okres kolejnych pięciu lat znacznej nadwyżki, Komitet Budżetowy, na wniosek Urzędu i zgodnie z rocznym programem pracy i wieloletnim programem strategicznym, o których mowa w art. 124 ust. 1 lit. a) i b), podejmuje większością dwóch trzecich głosów decyzję o przekazaniu do budżetu Unii nadwyżki uzyskanej od dnia 23 marca 2016 r.

9. Urząd przygotowuje dwa razy w roku sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji na temat swojej sytuacji finansowej, w tym na temat operacji finansowych wykonanych na podstawie art. 123c ust. 5 i 6 oraz art. 139 ust. 5 i 7. Na podstawie tego sprawozdania Komisja dokonuje przeglądu sytuacji finansowej Urzędu.

10. Urząd przewiduje rezerwę finansową w wysokości jego jednorocznych wydatków operacyjnych w celu zapewnienia ciągłości funkcjonowania i realizacji swoich zadań.

▼B*Artykuł 140***Opracowywanie budżetu**

1. ►**M1** Dyrektor Wykonawczy Urzędu ◀ opracowuje dla każdego roku preliminarz dochodów i wydatków Urzędu na następny rok i przekazuje go Komitetowi Budżetowemu z załączonym wykazem etatów najpóźniej do dnia 31 marca.

2. W przypadku gdy preliminarz budżetowy przewiduje wspólnotową dotację, Komitet Budżetowy niezwłocznie przesyła ten preliminarz do Komisji, która przekazuje go władzom budżetowym ►**M1** Unii ◀. Komisja może dołączyć opinię dotyczącą preliminarza wraz z alternatywnym preliminarzem.

3. Komitet Budżetowy przyjmuje budżet, zawierający wykaz etatów Urzędu. W przypadku gdy preliminarz budżetowy zawiera dotację z budżetu ogólnego ►**M1** Unii ◀, budżet Urzędu jest w razie potrzeby dostosowywany.

*Artykuł 141***Audyt i kontrola**

1. Funkcję audytu wewnętrznego określa się w ramach Urzędu w celu wykonywania jej zgodnie z odpowiednimi standardami międzynarodowymi. Wyznaczony przez przewodniczącego wewnętrzny rewident odpowiedzialny jest przed nim za sprawdzanie właściwego funkcjonowania systemów wykonywania budżetu Urzędu.

▼B

2. Wewnętrzny rewident doradza przewodniczącemu w sprawach związanych z ryzykiem poprzez wydawanie niezależnych opinii na temat jakości systemu zarządzania i kontroli oraz przez wydawanie zaleceń mających na celu poprawę warunków wykonywania operacji oraz wspieranie należytego zarządzania finansami.

3. Odpowiedzialność za wprowadzenie systemów wewnętrznej kontroli i odpowiednich procedur dotyczących wykonywania jego zadań spoczywa na intendencie.

▼M1*Artykuł 141a***Zwalczanie nadużyć finansowych**

1. Aby ułatwić zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i innych nielegalnych działań zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾, Urząd przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i przyjmuje odpowiednie przepisy mające zastosowanie do wszystkich jego pracowników, wykorzystując wzór zawarty w załączniku do tego porozumienia.

2. Trybunał Obrachunkowy jest uprawniony do przeprowadzania kontroli, na podstawie dokumentacji i na miejscu, obejmujących wszystkich beneficjentów, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Urzędu środki unijne.

3. OLAF może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽²⁾ w celu ustalenia, czy w związku z dotacją lub umową finansowanymi przez Urząd doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub jakiegokolwiek innego nielegalnego działania, przynoszących szkodę interesom finansowym Unii.

4. Bez uszczerbku dla ust. 1, 2 i 3 porozumienia o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umowy, umowy o udzielenie dotacji i decyzje o udzieleniu dotacji przez Urząd zawierają przepisy wyraźnie upoważniające Trybunał Obrachunkowy i OLAF do przeprowadzania tego rodzaju kontroli i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

5. Komitet Budżetowy przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, która jest proporcjonalna do istniejących zagrożeń i uwzględnia koszty i korzyści wynikające z podejmowanych środków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

▼ B*Artykuł 142***Kontrola sprawozdań finansowych**

1. Nie później niż dnia 31 marca każdego roku ► M1 Dyrektor Wykonawczy Urzędu ◀ przekazuje Komisji, Parlamentowi Europejskiemu, Komitetowi Budżetowemu oraz Trybunałowi Obrachunkowemu sprawozdanie finansowe Urzędu z dochodów i wydatków ogółem za poprzedni rok budżetowy. Trybunał Obrachunkowy bada je zgodnie z art. 248 Traktatu.
2. Komitet Budżetowy udziela ► M1 Dyrektorowi Wykonawczemu Urzędu ◀ absolutorium z wykonania budżetu.

*Artykuł 143***Przepisy finansowe**

Komitet Budżetowy przyjmuje, po konsultacji z Trybunałem Obrachunkowym ► M1 Unii ◀ i Komisją, wewnętrzne przepisy finansowe, określające w szczególności procedury sporządzania i wykonania budżetu Urzędu. W zakresie, w jakim jest to zgodne ze szczególnym charakterem Urzędu, przepisy finansowe są oparte na przepisach finansowych przyjętych dla innych organów utworzonych przez ► M1 Unię ◀.

▼ M1*Artykuł 144***Oplaty i należności oraz wymagalność**

1. Dyrektor wykonawczy określa kwotę należności za wszelkie usługi świadczone przez Urząd niewymienione w załączniku -I, a także kwotę należności pobieranych za Biuletyn Znaków Towarowych Unii Europejskiej, Dziennik Urzędowy Urzędu i wszelkie inne publikacje wydawane przez Urząd. Kwoty należności określa się w euro i publikuje w Dzienniku Urzędowym Urzędu. Kwota każdej należności nie przekracza poziomu koniecznego do pokrycia kosztów danej usługi świadczonej przez Urząd.
2. Oplaty i należności, w odniesieniu do których w niniejszym rozporządzeniu nie określono, kiedy stają się wymagalne, stają się wymagalne w dniu wpłynięcia wniosku o usługę, za którą pobierana jest opłata lub należność.

Dyrektor wykonawczy może, za zgodą Komitetu Budżetowego, określić, które usługi wspomniane w akapicie pierwszym mają nie być uzależnione od uprzedniego uiszczenia odpowiednich opłat lub należności.

*Artykuł 144a***Wnoszenie opłat i należności**

1. Należne opłaty i należności wpłaca się Urzędowi bezpośrednio lub przekazuje przelewem na rachunek bankowy Urzędu.

Dyrektor wykonawczy może, za zgodą Komitetu Budżetowego, określić, jakie szczególne metody płatności inne niż wskazane w akapicie pierwszym, w szczególności w postaci depozytów na rachunkach bieżących Urzędu, mogą być stosowane.

▼ **M1**

Ustalenia dokonane na podstawie akapitu drugiego są publikowane w Dzienniku Urzędowym Urzędu.

Wszelkie płatności, w tym z zastosowaniem jakichkolwiek innych metod płatności określonych zgodnie z akapitem drugim, dokonywane są w euro.

2. Każda płatność wskazuje imię i nazwisko lub nazwę osoby dokonującej płatności i zawiera informacje niezbędne do natychmiastowego ustalenia przez Urząd tytułu płatności. W szczególności wskazuje się następujące informacje:

- a) jeżeli płatność dotyczy opłaty za zgłoszenie - tytuł płatności określony jako: „opłata za zgłoszenie”;
- b) jeżeli płatność dotyczy opłaty za sprzeciw - numer akt zgłoszenia oraz imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego unijny znak towarowy, wobec którego wnosi się sprzeciw, oraz tytuł płatności określony jako: „opłata za sprzeciw”;
- c) jeżeli płatność dotyczy opłaty za stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie - numer rejestracji oraz imię i nazwisko lub nazwę właściciela unijnego znaku towarowego, przeciwko któremu skierowany jest wniosek, oraz tytuł płatności określony jako: „opłata za stwierdzenie wygaśnięcia” lub „opłata za unieważnienie”.

3. Jeżeli nie można niezwłocznie ustalić tytułu płatności, o którym mowa w ust. 2, Urząd wzywa osobę dokonującą płatności do pisemnego powiadomienia go o tym tytule płatności w wyznaczonym przez Urząd terminie. Jeżeli osoba nie zastosuje się do tego wezwania w odpowiednim terminie, płatność uznaje się za niedokonaną. Wpłacona kwota podlega zwrotowi.

Artykuł 144b

Data płatności

1. W przypadkach, o których mowa w art. 144a ust. 1 akapit pierwszy, uznaje się, że datą dokonania płatności na rzecz Urzędu jest dzień, w którym rachunek bankowy Urzędu został faktycznie uznany kwotą płatności lub przelewu.

2. W przypadku gdy możliwe jest korzystanie z metod płatności, o których mowa w art. 144a ust. 1 akapit drugi, dyrektor wykonawczy określa datę, którą należy uznać za datę dokonania tych płatności.

3. W przypadku gdy na podstawie ust. 1 i 2 płatność zostaje uznana za dokonaną po upływie terminu, w którym była ona należna, uznaje się, że termin został dochowany, jeżeli Urzędowi zostanie dostarczony dowód na to, że osoba, która dokonała płatności w danym państwie członkowskim, w terminie, w którym płatność była należna, należycie wydała instytucji bankowej dyspozycję przelewu kwoty płatności oraz uiściła opłatę dodatkową w wysokości 10 % danej opłaty lub danych opłat, nieprzekraczającą jednak 200 EUR. Opłaty dodatkowej nie pobiera się, jeżeli stosowna dyspozycja została wydana instytucji bankowej nie później niż 10 dni przed upływem terminu płatności.

4. Urząd może wezwać osobę, która dokonała płatności, by przedstawiła dowód potwierdzający datę wydania instytucji bankowej dyspozycji, o której mowa w ust. 3, oraz, jeżeli jest to wymagane, że uiściła odpowiednią opłatę dodatkową w terminie wyznaczonym przez Urząd. Jeżeli osoba nie zastosuje się do tego wezwania lub dowody są niewystarczające, lub wymagana opłata dodatkowa nie zostanie uiszczona w odpowiednim terminie, uznaje się, że nie dochowano terminu płatności.

▼ **M1***Artykuł 144c***Niewystarczające płatności i zwrot nieznaczących kwot**

1. Termin płatności uznaje się, zasadniczo, za dochowany jedynie wtedy, gdy opłata została uiszczona w całości w odpowiednim terminie. Jeżeli opłata nie zostanie uiszczona w całości, uiszczona kwota zostaje zwrócona po upływie terminu płatności.

2. Urząd może jednak – w zakresie, w jakim jest to możliwe, w czasie przed upływem terminu płatności – umożliwić osobie dokonującej płatności uiszczenie brakującej kwoty lub, w przypadku gdy uznaje się to za zasadne, zrzec się drobnych brakujących kwot, bez uszczerbku dla praw osoby dokonującej płatności.

3. Dyrektor wykonawczy może, za zgodą Komitetu Budżetowego, odstąpić od postępowania egzekucyjnego w celu odzyskania należnej kwoty, w przypadku gdy kwota, która ma być odzyskana, jest minimalna lub odzyskanie jej jest zbyt niepewne.

4. W przypadku gdy w celu uiszczenia opłaty lub należności zostaje wpłacona nadmierna kwota, nadwyżki nie zwraca się, jeżeli jej kwota jest nieznacząca, a zainteresowana strona nie zażądała wyraźnie jej zwrotu.

Dyrektor wykonawczy może, za zgodą Komitetu Budżetowego, ustalić kwoty, poniżej których nie zwraca się nadmiernej kwoty wpłaconej w celu uiszczenia opłaty.

Ustalenia dokonane na podstawie akapitu drugiego są publikowane w Dzienniku Urzędowym Urzędu.

▼ **B**

TYTUŁ XIII

MIĘDZYNARODOWA REJESTRACJA ZNAKÓW*SEKCJA 1****Przepisy ogólne****Artykuł 145***Stosowanie przepisów**

Jeżeli niniejszy tytuł nie stanowi inaczej, niniejsze rozporządzenie i rozporządzenia wykonawcze do niego mają zastosowanie do międzynarodowych rejestracji na mocy Protokołu odnoszącego się do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków, przyjętego w Madrycie dnia 27 czerwca 1989 r. (zwanym dalej odpowiednio „międzynarodowymi rejestracjami” i „protokołem madryckim”), opartych na zgłoszeniu ► **M1** unijnego znaku towarowego ◄ lub na ► **M1** unijnym znaku towarowym ◄ i do rejestracji znaków w międzynarodowym rejestrze prowadzonym przez Biuro Międzynarodowe Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (zwanym dalej odpowiednio „międzynarodowymi rejestracjami” i „Biurem Międzynarodowym”) wskazujących ► **M1** Unię ◄.

▼B

SEKCJA 2

Międzynarodowa rejestracja na podstawie zgłoszeń ►M1 unijnych znaków towarowych ◄ i ►M1 unijnych znaków towarowych ◄

Artykuł 146

Dokonywanie zgłoszenia międzynarodowego

1. Zgłoszeń międzynarodowych w zastosowaniu art. 3 protokołu madryckiego na podstawie zgłoszenia ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ lub na podstawie ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ dokonuje się w Urzędzie.

2. W przypadku gdy zgłoszenia międzynarodowego dokonuje się, zanim znak, na którym ma zostać oparta rejestracja międzynarodowa, został zarejestrowany jako ►M1 unijny znak towarowy ◄, wnioskujący o międzynarodową rejestrację musi wskazać, czy rejestracja międzynarodowa ma zostać oparta na zgłoszeniu ►M1 unijnego znaku towarowego ◄ czy na rejestracji. W przypadku gdy rejestracja międzynarodowa ma zostać oparta na ►M1 unijnym znaku towarowym ◄ po jego rejestracji, zgłoszenie międzynarodowe uznaje się za doręczone do Urzędu z datą rejestracji ►M1 unijnego znaku towarowego ◄.

Artykuł 147

Forma i treść zgłoszenia międzynarodowego

1. Zgłoszenia międzynarodowego dokonuje się w jednym z języków urzędowych ►M1 Unii ◄ Europejskiej, wykorzystując formularz przygotowany przez Urząd. Jeżeli zgłaszający nie wskaże inaczej na tym formularzu w momencie dokonywania zgłoszenia międzynarodowego, Urząd prowadzi korespondencję z dokonującym zgłoszenia w języku, w którym został wypełniony standardowy formularz.

2. Jeżeli zgłoszenia międzynarodowego dokonuje się w języku, który nie jest jednym z języków dozwolonych na mocy protokołu madryckiego, zgłaszający musi wskazać drugi język spośród tych języków. Ma to być język, w którym Urząd przedkłada zgłoszenie międzynarodowe w Biurze Międzynarodowym.

3. W przypadku gdy zgłoszenia międzynarodowego dokonuje się w języku innym niż jeden z języków dozwolonych na mocy protokołu madryckiego do dokonywania zgłoszeń międzynarodowych, zgłaszający może przedstawić tłumaczenie wykazu towarów lub usług w języku, w którym zgłoszenie międzynarodowe ma zostać przedłożone w Biurze Międzynarodowym w zastosowaniu ust. 2.

4. Urząd niezwłocznie przekazuje zgłoszenia międzynarodowe do Biura Międzynarodowego.

5. Dokonanie zgłoszenia międzynarodowego podlega opłacie wnoszonej na rzecz Urzędu. W przypadkach określonych w art. 146 ust. 2 zdanie drugie opłata należna jest z datą rejestracji ►M1 unijnego znaku towarowego ◄. Zgłoszenie uznaje się za dokonane w momencie wniesienia wymaganej opłaty.

6. Zgłoszenie międzynarodowe musi spełniać odpowiednie warunki ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym.

▼ M1

9. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające w sposób dokładny formularz, włącznie z jego elementami, który ma być stosowany do dokonywania zgłoszeń międzynarodowych zgodnie z ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼ B*Artykuł 148***Zapisywanie w aktach i w rejestrze**

1. Datę i numer rejestracji międzynarodowej opartej na zgłoszeniu ► M1 unijnego znaku towarowego ◀ zapisuje się w aktach tego zgłoszenia. Gdy zgłoszenie skutkuje ► M1 unijnym znakiem towarowym ◀, datę i numer rejestracji międzynarodowej umieszcza się w rejestrze.

2. Datę i numer rejestracji międzynarodowej opartej na ► M1 unijnym znakiem towarowym ◀ umieszcza się w rejestrze.

▼ M1*Artykuł 148a***Powiadomienie o unieważnieniu zgłoszenia podstawowego lub rejestracji podstawowej**

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające poszczególne fakty i decyzje, których dotyczy obowiązek powiadomienia zgodnie z art. 6 ust. 3 protokołu madryckiego, a także terminy dokonywania takich powiadomień. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 149***Wniosek o rozszerzenie terytorialne po dokonaniu rejestracji międzynarodowej**

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe wymagania dotyczące wniosku o rozszerzenie terytorialne zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼ B*Artykuł 150***Oplaty międzynarodowe**

Wszelkie opłaty płatne na rzecz Biura Międzynarodowego na mocy protokołu madryckiego wnosi się bezpośrednio do Biura Międzynarodowego.

▼ B

SEKCJA 3

Rejestracje międzynarodowe wskazujące ► M1 Unię ◄*Artykuł 151***Skutki rejestracji międzynarodowych wskazujących ► M1 Unię ◄**

1. Rejestracja międzynarodowa wskazująca ► M1 Unię ◄ ma ten sam skutek co zgłoszenie ► M1 unijnego znaku towarowego ◄ od dnia jej rejestracji w zastosowaniu art. 3 ust. 4 protokołu madryckiego lub od dnia późniejszego wskazania ► M1 Unii ◄ Europejskiej w zastosowaniu art. 3b ust. 2 protokołu madryckiego.

2. Jeżeli nie notyfikowano odmowy w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 protokołu madryckiego lub jeżeli wszelkie odmowy zostały wycofane, od dnia określonego w ust. 1 rejestracja międzynarodowa znaku wskazującego ► M1 Unię ◄ ma ten sam skutek co rejestracja znaku jako ► M1 unijny znak towarowy ◄.

3. Do celów stosowania art. 9 ust. 3 publikacja danych szczegółowych rejestracji międzynarodowej wskazującej ► M1 Unię ◄ w zastosowaniu art. 152 ust. 1 zastępuje publikację zgłoszenia ► M1 unijnego znaku towarowego ◄, a publikacja w zastosowaniu art. 152 ust. 2 zastępuje publikację rejestracji ► M1 unijnego znaku towarowego ◄.

*Artykuł 152***Publikacja**

1. Urząd publikuje datę rejestracji znaku wskazującego ► M1 Unię ◄ w zastosowaniu art. 3 ust. 4 protokołu madryckiego lub datę późniejszego wskazania ► M1 Unii ◄ Europejskiej w zastosowaniu art. 3b ust. 2 protokołu madryckiego, język dokonania zgłoszenia międzynarodowego i drugi język wskazany przez zgłaszającego, numer rejestracji międzynarodowej i datę publikacji takiej rejestracji w czasopiśmie wydawanym przez Biuro Międzynarodowe, przedstawienie znaku i numery klas towarów lub usług, w odniesieniu do których zastrzeżona jest ochrona.

2. Jeżeli żadna odmowa ochrony rejestracji międzynarodowej wskazującej ► M1 Unię ◄ nie została notyfikowana zgodnie z art. 5 ust. 1 lub 2 protokołu madryckiego lub jeżeli wszelkie odmowy zostały wycofane, Urząd publikuje ten fakt, łącznie z numerem rejestracji międzynarodowej i, tam gdzie ma to zastosowanie, datą publikacji takiej rejestracji w czasopiśmie wydawanym przez Biuro Międzynarodowe.

▼ **B***Artykuł 153***Zasada starszeństwa**

1. Wnioskujący o międzynarodową rejestrację wskazującą ► **M1** Unię ◄ może zgodnie z art. 34 zastrzec w zgłoszeniu międzynarodowym zasadę starszeństwa wcześniejszego znaku towarowego zarejestrowanego w państwie członkowskim, w tym znaku towarowego zarejestrowanego w krajach Beneluksu lub zarejestrowanego na mocy porozumień międzynarodowych obowiązujących w państwie członkowskim.

2. Posiadacz rejestracji międzynarodowej wskazującej ► **M1** Unię ◄ może, zgodnie z art. 35, od dnia publikacji skutków takiej rejestracji w zastosowaniu art. 152 ust. 2 zastrzec w Urzędzie zasadę starszeństwa wcześniejszego znaku towarowego zarejestrowanego w państwie członkowskim, w tym zarejestrowanego w krajach Beneluksu lub zarejestrowanego na mocy porozumień międzynarodowych obowiązujących w państwie członkowskim. Urząd odpowiednio notyfikuje Biuro Międzynarodowe.

▼ **M1***Artykuł 153a***Zastrzeżenie starszeństwa przed Urzędem**

6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać zastrzeżenie starszeństwa na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu i szczegóły informacji, które należy przekazać zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

*Artykuł 154***Określenie towarów i usług oraz badanie bezwzględnych podstaw odmowy**

1. W przypadku rejestracji międzynarodowych wskazujących Unię bada się ich zgodność z art. 28 ust. 2–4 oraz istnienie bezwzględnych podstaw odmowy, w taki sam sposób jak w przypadku zgłoszeń unijnych znaków towarowych.

2. W przypadku stwierdzenia, że rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię nie kwalifikuje się do ochrony zgodnie z art. 28 ust. 4 lub art. 37 ust. 1 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wszystkich lub części towarów i usług, dla których została zarejestrowana przez Biuro Międzynarodowe, Urząd wydaje z urzędu zawiadomienie o tymczasowej odmowie udzielenia ochrony skierowane do Biura Międzynarodowego, zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2 protokołu madryckiego.

3. W przypadku obowiązkowej reprezentacji uprawnionego z rejestracji międzynarodowej przed Urzędem zgodnie z art. 92 ust. 2 zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zawiera wezwanie do ustanowienia pełnomocnika w rozumieniu art. 93 ust. 1.

4. W zawiadomieniu o tymczasowej odmowie udzielenia ochrony określa się jej powody, a także wyznacza termin, w jakim uprawniony z rejestracji międzynarodowej może przedłożyć swoje uwagi i w jakim, w stosownych przypadkach, ma ustanowić pełnomocnika. Termin rozpoczyna swój bieg z dniem wydania przez Urząd tymczasowej odmowy udzielenia ochrony.

▼ **M1**

5. W przypadku gdy Urząd stwierdza, że zgłoszenie międzynarodowe wskazujące Unię nie wskazuje drugiego języka zgodnie z art. 161b niniejszego rozporządzenia, wydaje on z urzędu zawiadomienie o tymczasowej odmowie udzielenia ochrony zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2 protokołu madryckiego skierowane do Biura Międzynarodowego.

6. W przypadku gdy uprawniony z rejestracji międzynarodowej nie usunie w terminie podstaw odmowy udzielenia ochrony lub w stosownych przypadkach nie ustanowi pełnomocnika lub nie wskaże drugiego języka, Urząd odmawia udzielenia ochrony w odniesieniu do całości lub części towarów i usług, dla których zarejestrowano rejestrację międzynarodową. Odmowa udzielenia ochrony zastępuje odrzucenie zgłoszenia unijnego znaku towarowego. Od tej decyzji służy odwołanie zgodnie z art. 58–65.

7. W przypadku gdy do czasu rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 156 ust. 2, Urząd nie wydał z urzędu zawiadomienia o tymczasowej odmowie udzielenia ochrony zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, Urząd przekazuje do Biura Międzynarodowego oświadczenie, które wskazuje, że zakończone zostało badanie bezwzględnych podstaw odmowy na podstawie art. 37, ale że międzynarodowa rejestracja jest nadal przedmiotem sprzeciwów lub uwag osób trzecich. Takie tymczasowe oświadczenie pozostaje bez uszczerbku dla prawa Urzędu do wznowienia, z własnej inicjatywy, badania bezwzględnych podstaw odmowy w dowolnym momencie, zanim wydane zostanie końcowe oświadczenie.

8. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie mają zawierać: wydawane z urzędu zawiadomienie o tymczasowej odmowie udzielenia ochrony, które przesyłane jest do Biura Międzynarodowego, oraz ostateczne zawiadomienia dotyczące ostatecznego udzielenia ochrony lub ostatecznej odmowy udzielenia ochrony, które przesyłane są do Biura Międzynarodowego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼ **C5***Artykuł 154a***Znaki wspólne i znaki certyfikujące**

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a, określających szczegóły procedury dotyczącej rejestracji międzynarodowej opartej na zgłoszeniu podstawowym lub rejestracji podstawowej dotyczących znaku wspólnego, znaku certyfikującego lub znaku gwarancyjnego.

▼ **B***Artykuł 155***Rozpatrywanie**

1. Urząd sporządza wspólnotowe sprawozdanie z rozpatrywania przewidziane w art. 38 ust. 1, gdy otrzyma notyfikację rejestracji międzynarodowej wskazującej ►**M1** Unię ◀ ►**M1**, pod warunkiem że w terminie jednego miesiąca od daty notyfikacji zostanie złożony w Urzędzie wniosek o sprawozdanie z poszukiwań zgodnie z art. 38 ust. 1. ◀

2. Niezwłocznie po otrzymaniu przez Urząd notyfikacji rejestracji międzynarodowej wskazującej ►**M1** Unię ◀ Urząd przekazuje jej egzemplarz do centralnego urzędu zajmującego się ochroną własności przemysłowej każdego państwa członkowskiego, które powiadomiło Urząd o swojej decyzji o rozpatrywaniu w ramach własnego rejestru znaków towarowych zgodnie z art. 38 ust. 2.

▼B

3. Artykuł 38 ust. 3–6 stosuje się *mutatis mutandis*.

4. Urząd powiadamia właścicieli wszelkich wcześniejszych ►**M1** unijnych znaków towarowych ◀ lub zgłoszeń ►**M1** unijnych znaków towarowych ◀ wymienionych we wspólnotowym sprawozdaniu z rozpatrywania o publikacji rejestracji międzynarodowej wskazującej ►**M1** Unię ◀ zgodnie z art. 152 ust. 1. ►**M1** Powyższe stosuje się niezależnie od tego, czy uprawniony z rejestracji międzynarodowej zwrócił się o otrzymywanie unijnego sprawozdania z poszukiwań, chyba że właściciel wcześniejszej rejestracji lub wcześniejszego zgłoszenia wniósł o nieotrzymywanie powiadomień. ◀

*Artykuł 156***Sprzeciw**

1. Przeciwno rejestracji międzynarodowej wskazującej ►**M1** Unię ◀ przysługuje sprzeciw w taki sam sposób, jak w przypadku opublikowanych zgłoszeń ►**M1** unijnych znaków towarowych ◀.

▼M1

2. Sprzeciw wnosi się w terminie trzech miesięcy, który rozpoczyna bieg jeden miesiąc od dnia publikacji zgodnie z art. 152 ust. 1. Sprzeciw uznaje się za skutecznie wniesiony z chwilą uiszczenia opłaty za sprzeciw.

▼B

3. Odmowa ochrony zastępuje odrzucenie zgłoszenia ►**M1** unijnego znaku towarowego ◀.

▼M1

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163a określających procedurę wnoszenia i rozpatrywania sprzeciwu, w tym niezbędne zawiadomienia, które należy skierować do Biura Międzynarodowego.

▼B*Artykuł 157***Zastąpienie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◀ rejestracją międzynarodową**

Urząd umieszcza, na wniosek, uwagę w rejestrze, że ►**M1** unijny znak towarowy ◀ został uznany za zastąpiony przez rejestrację międzynarodową zgodnie z art. 4a protokołu madryckiego.

*Artykuł 158***Unieważnienie skutków rejestracji międzynarodowej**

1. Skutki rejestracji międzynarodowej wskazującej ►**M1** Unię ◀ mogą zostać unieważnione.

2. Wniosek o unieważnienie skutków rejestracji międzynarodowej wskazującej ►**M1** Unię ◀ zastępuje wniosek o uznanie cofnięcia przewidziany w art. 51 lub wniosek o unieważnienie przewidziany w art. 52 lub art. 53.

▼M1

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać zawiadomienie, które należy skierować do Biura Międzynarodowego zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B*Artykuł 159***Przekształcenie wskazania ►M1 Unii ◄ Europejskiej przez rejestrację międzynarodową w zgłoszenie krajowego znaku towarowego lub we wskazanie państw członkowskich**

1. W przypadku gdy wskazanie ►M1 Unii ◄ Europejskiej przez rejestrację międzynarodową zostało odrzucone lub utraciło skuteczność prawną, posiadacz rejestracji międzynarodowej może wnioskować o przekształcenie wskazania ►M1 Unii ◄ Europejskiej:

a) w krajowe zgłoszenie znaku towarowego w zastosowaniu art. 112, 113 i 114;

▼M1

b) we wskazanie państwa członkowskiego będącego stroną protokołu madryckiego, pod warunkiem że w dniu złożenia wniosku o przekształcenie było możliwe wskazanie tego państwa bezpośrednio na mocy protokołu madryckiego. Art. 112, 113 i 114 niniejszego rozporządzenia stosuje się.

2. Zgłoszenie krajowego znaku towarowego lub wskazanie państwa członkowskiego będącego stroną protokołu madryckiego, wynikające z przekształcenia wskazania Unii przez rejestrację międzynarodową, korzysta, w odniesieniu do zainteresowanego państwa członkowskiego, z daty rejestracji międzynarodowej zgodnie z art. 3 ust. 4 protokołu madryckiego lub z daty rozszerzenia na Unię zgodnie z art. 3ter ust. 2 protokołu madryckiego, jeżeli to drugie zostało dokonane później niż rejestracja międzynarodowa, lub z daty pierwszeństwa tej rejestracji i, w stosownych przypadkach, starszeństwa znaku towarowego tego państwa, zastrzeżonej na mocy art. 153 niniejszego rozporządzenia.

▼B

3. Wniosek o przekształcenie publikuje się.

▼M1

10. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

a) szczegółowe elementy, jakie ma zawierać wniosek o przekształcenie, o którym mowa w ust. 4 i 7;

b) szczegółowe elementy, jakie ma zawierać publikacja wniosku o przekształcenie, o której mowa w ust. 3.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼B*Artykuł 160***Używanie znaku podlegającego rejestracji międzynarodowej**

Do celów stosowania art. 15 ust. 1, art. 42 ust. 2, art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 57 ust. 2 data publikacji w zastosowaniu art. 152 ust. 2 zastępuje datę rejestracji do celów określenia daty, z którą znak podlegający rejestracji międzynarodowej wskazującej ►M1 Unię ◄ musi wejść do faktycznego użycia w ►M1 Unii ◄.

▼ B*Artykuł 161***Przekształcenie**

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 przepisy mające zastosowanie do zgłoszeń ► **M1** unijnych znaków towarowych ◄ stosuje się *mutatis mutandis* do wniosków o przekształcenie rejestracji międzynarodowych w zgłoszenia ► **M1** unijnych znaków towarowych ◄ w zastosowaniu art. 9d protokołu madryckiego.

2. Jeżeli wniosek o przekształcenie odnosi się do rejestracji międzynarodowej wskazującej ► **M1** Unię ◄, a jego dane szczegółowe zostały opublikowane zgodnie z art. 152 ust. 2, nie stosuje się art. 37–42.

▼ M1

6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać wniosek o przekształcenie zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 163 ust. 2.

▼ B

TYTUŁ XIV

PRZEPISY KOŃCOWE▼ M1*Artykuł 163***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet ds. przepisów wykonawczych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 163a***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Przekazanie uprawnień Komisji, o którym mowa w art. 42a, art. 43 ust. 3, art. 57a, art. 65a, art. 77 ust. 4, art. 78 ust. 6, art. 79 ust. 5, art. 79b ust. 2, art. 79c ust. 5, art. 80 ust. 3, art. 82a ust. 3, art. 93a, art. 136b, art. 154a ust. 3 i art. 156 ust. 4, następuje na czas nieokreślony od dnia 23 marca 2016 r. Szczególnie ważne jest, by przed przyjęciem tych aktów delegowanych Komisja działała zgodnie ze swoją zwyczajową praktyką i prowadziła konsultacje z ekspertami, w tym ekspertami z państw członkowskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

▼ M1

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 42a, art. 43 ust. 3, art. 57a, art. 65a, art. 77 ust. 4, art. 78 ust. 6, art. 79 ust. 5, art. 79b ust. 2, art. 79c ust. 5, art. 80 ust. 3, art. 82a ust. 3, art. 93a, art. 136b, art. 154a ust. 3 oraz art. 156 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼ B*Artykuł 165***Przepisy związane z rozszerzeniem ► M1 Unii ◀**▼ A1

1. Od dnia przystąpienia Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Chorwacji, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii i Słowacji (zwanych dalej „nowym państwem członkowskim” / „nowymi państwami członkowskimi”), ► M1 unijny znak towarowy ◀ zarejestrowany lub zgłoszony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przed dniami ich przystąpienia ulega rozszerzeniu na terytorium tych państw członkowskich, tak aby wywierał taki sam skutek w całej ► M1 Unii ◀.

▼ B

2. Nie można odmówić rejestracji ► M1 unijnego znaku towarowego ◀, będącego przedmiotem zgłoszenia w dniu przystąpienia, na podstawie którejkolwiek z bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji wymienionych w art. 7 ust. 1, jeżeli możliwość zastosowania tych podstaw wynikałaby z samego faktu przystąpienia nowego państwa członkowskiego.

3. Jeżeli zgłoszenie o rejestrację ► M1 unijnego znaku towarowego ◀ zostało dokonane w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających dzień przystąpienia, sprzeciw może być wniesiony na podstawie art. 41, jeżeli wcześniejszy znak towarowy lub inne wcześniejsze prawo w rozumieniu art. 8 zostało nabyte w nowym państwie członkowskim przed przystąpieniem, o ile nabycie to nastąpiło w dobrej wierze, a data zgłoszenia lub – jeśli ma to zastosowanie – data pierwszeństwa lub data nabycia w nowym państwie członkowskim wcześniejszego znaku towarowego lub innego wcześniejszego prawa poprzedza datę zgłoszenia lub – jeśli ma to zastosowanie – datę pierwszeństwa wspólnotowego zgłoszonego znaku towarowego.

4. Nie można unieważnić ► M1 unijnego znaku towarowego ◀, o którym mowa w ust. 1:

▼ C2

a) na mocy art. 52, jeżeli podstawy unieważnienia znajdują zastosowanie w wyniku samego faktu przystąpienia nowego państwa członkowskiego;

▼B

b) na mocy art. 53 ust. 1 i 2, jeżeli wcześniejsze prawo krajowe zostało zarejestrowane, zgłoszone lub nabyte w nowym państwie członkowskim przed dniem przystąpienia.

5. Używanie ►**M1** unijnego znaku towarowego ◀, o którym jest mowa w ust. 1, może być zakazane zgodnie z art. 110 i 111, jeżeli wcześniejszy znak towarowy lub inne wcześniejsze prawo zostało zarejestrowane, zgłoszone lub nabyte w dobrej wierze w nowym państwie członkowskim przed dniem przystąpienia tego państwa lub – jeśli ma to zastosowanie – ma datę pierwszeństwa wcześniejszą od dnia przystąpienia tego państwa.

▼M1*Artykuł 165a***Ocena i przegląd**

1. Do dnia 24 marca 2021 r., a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje oceny wykonania niniejszego rozporządzenia.
2. Ocena obejmuje przegląd ram prawnych współpracy między Urzędem, centralnymi urzędami zajmującymi się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu, ze szczególnym uwzględnieniem mechanizmu finansowania określonego w art. 123c. Ocena obejmuje również oddziaływanie, efektywność i skuteczność Urzędu oraz jego metod pracy. Ocena uwzględni w szczególności ewentualną potrzebę zmiany mandatu Urzędu oraz skutki finansowe jakiegokolwiek zmiany w tym zakresie.
3. Komisja przekazuje sprawozdanie z oceny, wraz ze swoimi wnioskami opartymi na tym sprawozdaniu, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Zarządowi. Wyniki oceny są podawane do wiadomości publicznej.
4. W ramach co drugiej oceny dokonuje się oceny wyników osiągniętych przez Urząd z uwzględnieniem jego celów, mandatu i zadań.

▼B*Artykuł 166***Uchylenie**

Rozporządzenie (WE) nr 40/94, zmienione aktami zawartymi w załączniku I, zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

*Artykuł 167***Wejście w życie**

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
 2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki wymagane do celów stosowania art. 95 i 114 w terminie trzech lat od wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 40/94.
- Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼ **M1***ZAŁĄCZNIK -I***WYSOKOŚĆ OPŁAT**

A. Opłaty uiszczane na rzecz Urzędu na mocy niniejszego rozporządzenia (wyrażone w EUR) są następujące:

1. Opłata podstawowa za zgłoszenie indywidualnego unijnego znaku towarowego (art. 26 ust. 2):

1 000 EUR

2. Opłata podstawowa za zgłoszenie indywidualnego unijnego znaku towarowego za pomocą środków elektronicznych (art. 26 ust. 2):

850 EUR

3. Opłata za drugą klasę towarów i usług w przypadku indywidualnego unijnego znaku towarowego (art. 26 ust. 2):

50 EUR

4. Opłata za każdą klasę towarów i usług, po przekroczeniu dwóch klas, w przypadku indywidualnego unijnego znaku towarowego (art. 26 ust. 2):

150 EUR

5. Opłata podstawowa za zgłoszenie unijnego znaku wspólnego lub unijnego znaku certyfikującego (art. 26 ust. 2 i art. 66 ust. 3 lub art. 74a ust. 3):

1 800 EUR

6. Opłata podstawowa za zgłoszenie unijnego znaku wspólnego lub unijnego znaku certyfikującego za pomocą środków elektronicznych (art. 26 ust. 2 i art. 66 ust. 3 lub art. 74a ust. 3):

1 500 EUR

7. Opłata za drugą klasę towarów i usług w przypadku unijnego znaku wspólnego lub unijnego znaku certyfikującego: (art. 26 ust. 2 i art. 66 ust. 3 lub art. 74a ust. 3):

50 EUR

8. Opłata za każdą klasę towarów i usług, po przekroczeniu dwóch klas, w przypadku unijnego znaku wspólnego lub unijnego znaku certyfikującego (art. 26 ust. 2 i art. 66 ust. 3 lub art. 74a ust. 3):

150 EUR

9. Opłata za poszukiwanie w związku ze zgłoszeniem unijnego znaku towarowego (art. 38 ust. 2) lub w związku z rejestracją międzynarodową wskazującą Unię (art. 38 ust. 2 i art. 155 ust. 2): kwota 12 EUR pomnożona przez liczbę centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej, o których mowa w art. 38 ust. 2; kwota ta i jej dalsze zmiany jest publikowana przez Urząd w Dzienniku Urzędowym Urzędu.

10. Opłata za sprzeciw (art. 41 ust. 3):

320 EUR

11. Opłata podstawowa za przedłużenie indywidualnego unijnego znaku towarowego (art. 47 ust. 3):

1 000 EUR

▼M1

12. Opłata podstawowa za przedłużenie indywidualnego unijnego znaku towarowego za pomocą środków elektronicznych (art. 47 ust. 3):

850 EUR

13. Opłata za przedłużenie dla drugiej klasy towarów i usług w przypadku indywidualnego unijnego znaku towarowego (art. 47 ust. 3):

50 EUR

14. Opłata za przedłużenie dla każdej klasy towarów i usług, po przekroczeniu dwóch klas, w przypadku indywidualnego unijnego znaku towarowego (art. 47 ust. 3):

150 EUR

15. Opłata podstawowa za przedłużenie unijnego znaku wspólnego lub unijnego znaku certyfikującego (art. 47 ust. 3 i art. 66 ust. 3 lub art. 74a ust. 3):

1 800 EUR

16. Opłata podstawowa za przedłużenie unijnego znaku wspólnego lub unijnego znaku certyfikującego za pomocą środków elektronicznych (art. 47 ust. 3 i art. 66 ust. 3 lub art. 74a ust. 3):

1 500 EUR

17. Opłata za przedłużenie dla drugiej klasy towarów i usług w przypadku unijnego znaku wspólnego lub unijnego znaku certyfikującego (art. 47 ust. 3 i art. 66 ust. 3 lub art. 74a ust. 3):

50 EUR

18. Opłata za przedłużenie dla każdej klasy towarów i usług, po przekroczeniu dwóch klas, w przypadku unijnego znaku wspólnego lub unijnego znaku certyfikującego (art. 47 ust. 3 i art. 66 ust. 3 lub art. 74a ust. 3):

150 EUR

19. Opłata dodatkowa za opóźnione uiszczenie opłaty za przedłużenie lub za opóźnione złożenie wniosku o przedłużenie (art. 47 ust. 3): 25 % opóźnionej opłaty za przedłużenie, ale nie więcej niż 1 500 EUR

20. Opłata za wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie (art. 56 ust. 2):

630 EUR

21. Opłata za odwołanie (art. 60 ust. 1):

720 EUR

22. Opłata za wniosek o przywrócenie do stanu poprzedniego (art. 81 ust. 3):

200 EUR

▼ M1

23. Opłata za wnioszek o konwersję zgłoszenia unijnego znaku towarowego lub o konwersję unijnego znaku towarowego (art. 113 ust. 1, także w związku z art. 159 ust. 1):

- a) na zgłoszenie krajowego znaku towarowego;
- b) na wskazanie państw członkowskich na mocy protokołu madryckiego:

200 EUR

24. Opłata za kontynuację postępowania (art. 82 ust. 1):

400 EUR

25. Opłata za oświadczenie o podziale zarejestrowanego unijnego znaku towarowego (art. 49 ust. 4) lub zgłoszenia unijnego znaku towarowego (art. 44 ust. 4):

250 EUR

26. Opłata za wnioszek o rejestrację licencji lub innego prawa w odniesieniu do zarejestrowanego unijnego znaku towarowego (przed dniem 1 października 2017 r. – zasada 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2868/95, a po tej dacie – art. 22a ust. 2) lub w odniesieniu do zgłoszenia unijnego znaku towarowego (przed dniem 1 października 2017 r. – zasada 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2868/95, a po tej dacie – art. 22a ust. 2):

- a) udzielenie licencji;
- b) przeniesienie licencji;
- c) ustanowienie prawa rzeczowego;
- d) przeniesienie prawa rzeczowego;
- e) wszczęcie egzekucji:

200 EUR za każdą rejestrację, w przypadku jednak gdy w jednym wniosku lub w tym samym czasie wystąpiono z więcej niż jednym żądaniem, kwota ta nie może przekroczyć łącznie 1 000 EUR

27. Opłata za wykreślenie rejestracji licencji lub innego prawa (przed dniem 1 października 2017 r. – zasada 35 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2868/95, a po tej dacie – art. 24a ust. 3): 200 EUR za wykreślenie, w przypadku jednak gdy w jednym wniosku lub w tym samym czasie wystąpiono z więcej niż jednym żądaniem, kwota ta nie może przekroczyć łącznie 1 000 EUR

28. Opłata za zmianę zarejestrowanego unijnego znaku towarowego (art. 48 ust. 4):

200 EUR

29. Opłata za wydanie kopii zgłoszenia unijnego znaku towarowego (art. 88 ust. 7), kopii świadectwa rejestracji (art. 45 ust. 2) lub wyciągu z rejestru (art. 87 ust. 7):

- a) niewiarygodna kopia lub wyciąg:

10 EUR

- b) wiarygodna kopia lub wyciąg:

30 EUR

30. Opłata za wgląd do akt (art. 88 ust. 6):

30 EUR

▼ **M1**

31. Opłata za wydanie kopii dokumentów z akt (art. 88 ust. 7):

a) kopia niewierzytelna:

10 EUR

b) kopia uwierzytelniona:

30 EUR

oraz opłata za każdą stronę powyżej 10 stron:

1 EUR

32. Opłata za udostępnienie informacji zawartych w aktach (art. 88 ust. 9):

10 EUR

33. Opłata za weryfikację kwoty kosztów postępowania podlegających zwrotowi (przed dniem 1 października 2017 r. – zasada 94 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2868/95, a po tej dacie – art. 85 ust. 7):

100 EUR

34. Opłata za dokonanie zgłoszenia międzynarodowego w Urzędzie (przed dniem 1 października 2017 r. – art. 147 ust. 5, a po tej dacie – art. 147 ust. 4):

300 EUR

B. Opłaty uiszczane na rzecz Biura Międzynarodowego

I. Opłata indywidualna za rejestrację międzynarodową wskazującą Unię

1. Za zgłoszenie międzynarodowe wskazujące Unię zgłaszający ma obowiązek uiścić na rzecz Biura Międzynarodowego indywidualną opłatę za wskazanie Unii zgodnie z art. 8 ust. 7 protokołu madryckiego.

2. Uprawniony z rejestracji międzynarodowej, który składa wniosek o rozszerzenie terytorialne wskazujące Unię po dokonaniu rejestracji międzynarodowej, ma obowiązek uiścić na rzecz Biura Międzynarodowego indywidualną opłatę za wskazanie Unii zgodnie z art. 8 ust. 7 protokołu madryckiego.

3. Opłaty, o których mowa w B.I.1 i B.I.2 uiszczane są we frankach szwajcarskich i odpowiadają wartości następujących kwot, określonych przez dyrektora generalnego WIPO zgodnie z zasadą 35 ust. 2 wspólnego regulaminu wykonawczego, na mocy porozumienia i protokołu madryckiego:

a) za indywidualny znak towarowy: kwota 820 EUR powiększona, w odpowiednich przypadkach, o 50 EUR za drugą klasę towarów i usług oraz o 150 EUR za każdą klasę towarów i usług zawartą w rejestracji międzynarodowej po przekroczeniu dwóch klas;

b) za znak wspólny lub znak certyfikujący: kwota 1 400 EUR powiększona, w odpowiednich przypadkach, o 50 EUR za drugą klasę towarów i usług oraz o 150 EUR za każdą klasę towarów i usług po przekroczeniu dwóch klas.

▼ M1**II. Opłata indywidualna za przedłużenie rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię**

1. Uprawniony z rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię ma obowiązek uiścić na rzecz Biura Międzynarodowego, w ramach opłat za przedłużenie rejestracji międzynarodowej, indywidualną opłatę za wskazanie Unii zgodnie z art. 8 ust. 7 protokołu madryckiego.
2. Opłaty, o których mowa w B.II.1, uiszczane są we frankach szwajcarskich i odpowiadają wartości następujących kwot, określonych przez dyrektora generalnego WIPO zgodnie z zasadą 35 ust. 2 wspólnego regulaminu wykonawczego, na mocy porozumienia i protokołu madryckiego:
 - a) za indywidualny znak towarowy: kwota 820 EUR powiększona, w odpowiednich przypadkach, o 50 EUR za drugą klasę towarów i usług oraz o 150 EUR za każdą klasę towarów i usług zawartą w rejestracji międzynarodowej po przekroczeniu dwóch klas;
 - b) za znak wspólny lub znak certyfikujący: kwota 1 400 EUR powiększona, w odpowiednich przypadkach, o 50 EUR za drugą klasę towarów i usług oraz o 150 EUR za każdą klasę towarów i usług zawartą w rejestracji międzynarodowej po przekroczeniu dwóch klas.

ZAŁĄCZNIK I

**Uchylone rozporządzenie i lista jego kolejnych zmian
(o których mowa w art. 166)**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/49
(Dz.U. L 11 z 14.1.1994, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 3288/94
(Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 83)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 807/2003 Jedynie załącznik III
(Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 36) pkt 48

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1653/2003
(Dz.U. L 245 z 29.9.2003, s. 36)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1992/2003
(Dz.U. L 296 z 14.11.2003, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 422/2004
(Dz.U. L 70 z 9.3.2004, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1891/2006 Jedynie art. 1
(Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 14)

Załącznik II, część 4 C I Aktu przystąpienia
z 2003 r.
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 342)

Załącznik III, pkt 1.I Aktu przystąpienia
z 2005 r.
(Dz.U. L 157 z 21.6.2005, s. 231)

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 40/94	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1–14	Artykuły 1–14
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 15 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 15 ust. 2 słowa wprowadzające	Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi słowa wprowadzające
Artykuł 15 ust. 2 lit. a)	Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a)
Artykuł 15 ust. 2 lit. b)	Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. b)
Artykuł 15 ust. 3	Artykuł 15 ust. 2
Artykuł 16–36	Artykuł 16–36
Artykuł 37	—
Artykuł 38	Artykuł 37
Artykuł 39	Artykuł 38
Artykuł 40	Artykuł 39
Artykuł 41	Artykuł 40
Artykuł 42	Artykuł 41
Artykuł 43	Artykuł 42
Artykuł 44	Artykuł 43
Artykuł 44a	Artykuł 44
Artykuł 45–48	Artykuł 45–48
Artykuł 48a	Artykuł 49
Artykuł 49	Artykuł 50
Artykuł 50	Artykuł 51
Artykuł 51	Artykuł 52
Artykuł 52	Artykuł 53
Artykuł 53	Artykuł 54
Artykuł 54	Artykuł 55
Artykuł 55	Artykuł 56
Artykuł 56	Artykuł 57
Artykuł 57	Artykuł 58
Artykuł 58	Artykuł 59
Artykuł 59	Artykuł 60
Artykuł 60	Artykuł 61
Artykuł 60a	Artykuł 62
Artykuł 61	Artykuł 63
Artykuł 62	Artykuł 64
Artykuł 63	Artykuł 65
Artykuł 64	Artykuł 66
Artykuł 65	Artykuł 67
Artykuł 66	Artykuł 68
Artykuł 67	Artykuł 69
Artykuł 68	Artykuł 70
Artykuł 69	Artykuł 71
Artykuł 70	Artykuł 72
Artykuł 71	Artykuł 73
Artykuł 72	Artykuł 74

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 40/94	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 73	Artykuł 75
Artykuł 74	Artykuł 76
Artykuł 75	Artykuł 77
Artykuł 76	Artykuł 78
Artykuł 77	Artykuł 79
Artykuł 77a	Artykuł 80
Artykuł 78	Artykuł 81
Artykuł 78a	Artykuł 82
Artykuł 79	Artykuł 83
Artykuł 80	Artykuł 84
Artykuł 81	Artykuł 85
Artykuł 82	Artykuł 86
Artykuł 83	Artykuł 87
Artykuł 84	Artykuł 88
Artykuł 85	Artykuł 89
Artykuł 86	Artykuł 90
Artykuł 87	Artykuł 91
Artykuł 88	Artykuł 92
Artykuł 89	Artykuł 93
Artykuł 90	Artykuł 94
Artykuł 91	Artykuł 95
Artykuł 92	Artykuł 96
Artykuł 93	Artykuł 97
Artykuł 94 ust. 1 słowa wprowadzające	Artykuł 98 ust. 1 słowa wprowadzające
Artykuł 94 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 98 ust. 1 lit. a)
Artykuł 94 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 98 ust. 1 lit. b)
Artykuł 94 ust. 2	Artykuł 98 ust. 2
Artykuł 95	Artykuł 99
Artykuł 96	Artykuł 100
Artykuł 97	Artykuł 101
Artykuł 98	Artykuł 102
Artykuł 99	Artykuł 103
Artykuł 100	Artykuł 104
Artykuł 101	Artykuł 105
Artykuł 102	Artykuł 106
Artykuł 103	Artykuł 107
Artykuł 104	Artykuł 108
Artykuł 105	Artykuł 109
Artykuł 106	Artykuł 110
Artykuł 107	Artykuł 111
Artykuł 108	Artykuł 112
Artykuł 109	Artykuł 113
Artykuł 110	Artykuł 114
Artykuł 111	Artykuł 115
Artykuł 112	Artykuł 116
Artykuł 113	Artykuł 117
Artykuł 114	Artykuł 118

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 40/94	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 115	Artykuł 119
Artykuł 116	Artykuł 120
Artykuł 117	Artykuł 121
Artykuł 118	Artykuł 122
Artykuł 118a	Artykuł 123
Artykuł 119	Artykuł 124
Artykuł 120	Artykuł 125
Artykuł 121 ust. 1 i 2	Artykuł 126 ust. 1 i 2
Artykuł 121 ust. 3	—
Artykuł 121 ust. 4	Artykuł 126 ust. 3
Artykuł 121 ust. 5	Artykuł 126 ust. 4
Artykuł 121 ust. 6	Artykuł 126 ust. 5
Artykuł 122	Artykuł 127
Artykuł 123	Artykuł 128
Artykuł 124	Artykuł 129
Artykuł 125	Artykuł 130
Artykuł 126	Artykuł 131
Artykuł 127	Artykuł 132
Artykuł 128	Artykuł 133
Artykuł 129	Artykuł 134
Artykuł 130	Artykuł 135
Artykuł 131	Artykuł 136
Artykuł 132	Artykuł 137
Artykuł 133	Artykuł 138
Artykuł 134	Artykuł 139
Artykuł 135	Artykuł 140
Artykuł 136	Artykuł 141
Artykuł 137	Artykuł 142
Artykuł 138	Artykuł 143
Artykuł 139	Artykuł 144
Artykuł 140	Artykuł 145
Artykuł 141	Artykuł 146
Artykuł 142	Artykuł 147
Artykuł 143	Artykuł 148
Artykuł 144	Artykuł 149
Artykuł 145	Artykuł 150
Artykuł 146	Artykuł 151
Artykuł 147	Artykuł 152
Artykuł 148	Artykuł 153
Artykuł 149	Artykuł 154
Artykuł 150	Artykuł 155
Artykuł 151	Artykuł 156
Artykuł 152	Artykuł 157
Artykuł 153	Artykuł 158
Artykuł 154	Artykuł 159
Artykuł 155	Artykuł 160
Artykuł 156	Artykuł 161

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 40/94	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 157 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1
Artykuł 157 ust. 2 słowa wprowadzające	Artykuł 162 ust. 2 słowa wprowadzające
Artykuł 157 ust. 2 pkt 2	Artykuł 162 ust. 2 lit. a)
Artykuł 157 ust. 2 pkt 3	Artykuł 162 ust. 2 lit. b)
Artykuł 157 ust. 2 pkt 5	Artykuł 162 ust. 2 lit. c)
Artykuł 157 ust. 2 pkt 6	Artykuł 162 ust. 2 lit. d)
Artykuł 157 ust. 2 pkt 7	Artykuł 162 ust. 2 lit. e)
Artykuł 157 ust. 2 pkt 8	Artykuł 162 ust. 2 lit. f)
Artykuł 157 ust. 2 pkt 9	Artykuł 162 ust. 2 lit. g)
Artykuł 157 ust. 2 pkt 10	Artykuł 162 ust. 2 lit. h)
Artykuł 157 ust. 2 pkt 11	Artykuł 162 ust. 2 lit. i)
Artykuł 157 ust. 2 pkt 12	Artykuł 162 ust. 2 lit. j)
Artykuł 157 ust. 2 pkt 13	Artykuł 162 ust. 2 lit. k)
Artykuł 157 ust. 2 pkt 14	Artykuł 162 ust. 2 lit. l)
Artykuł 157 ust. 3	Artykuł 162 ust. 3
Artykuł 158	Artykuł 163
Artykuł 159	Artykuł 164
Artykuł 159a ust. 1, 2 i 3	Artykuł 165 ust. 1, 2 i 3
Artykuł 159a ust. 4 słowa wprowadzające	Artykuł 165 ust. 4 słowa wprowadzające
Artykuł 159a ust. 4 tiret pierwsze	Artykuł 165 ust. 4 lit. a)
Artykuł 159a ust. 4 tiret drugie	Artykuł 165 ust. 4 lit. b)
Artykuł 159a ust. 5	Artykuł 165 ust. 5
—	Artykuł 166
Artykuł 160 ust. 1	Artykuł 167 ust. 1
Artykuł 160 ust. 2	Artykuł 167 ust. 2
Artykuł 160 ust. 3 i 4	—
—	Załącznik I
—	Załącznik II